

ดำเนินกับพระเยซู

2026

กรกฎาคม - กันยายน

เล่ม 102, ฉบับที่ 3

บทเรียนพระคัมภีร์ในวันสะบาโต

แผนกอากูโต

ดำเนินไปกับพระเยซู

การเข้าใกล้ชีวิตพระเจ้ามากขึ้นผ่านทางผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน

สารบัญ

1. ความรักของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์ 5
2. ความต้องการพระคริสต์ของคนบาป 10
3. การกลับใจ 15
4. การสารภาพบาป 20
5. การอุทิศถวาย 26
6. ความเชื่อและการยอมรับ 31
7. การทดสอบความเป็นศิษย์ 36
8. การเติบโตในพระคริสต์ 41
9. งานและชีวิต 46
10. ความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า 52
11. สิทธิพิเศษแห่งการอธิษฐาน 57
12. วิธีรับมือกับความสงสัย 62
13. ชื่นชมยินดีในพระเจ้า 67

บทเรียนพระคัมภีร์วันสะบาโต เป็นโปรแกรมการศึกษาประจำวัน ซึ่งอิงตามพระคัมภีร์และพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์เท่านั้น โดยไม่มีคำอธิบายเพิ่มเติม ข้อความที่ยกมานั้นสั้นที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อให้ได้ความคิดที่กระชับและตรงไปตรงมา วงเล็บ [] ถูกใช้ในบางกรณีเพื่อให้เกิดความชัดเจน บริบทที่เหมาะสม และอ่านง่าย ขอแนะนำอย่างยิ่งให้ศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต้นฉบับ

ภาพประกอบ: ภาพปกจาก iStockphoto, โบสถ์เซนไน, กระทรวงศึกษาธิการ, สหภาพฟิลิปปินส์

ลิขสิทธิ์ © 2026 โดย สภาใหญ่แห่งขบวนการปฏิรูปเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์ แผนกโรงเรียนวันสะบาโต 5240 ถนนฮอลลิส ไรอานอก เวอร์จิเนีย 24019 สหรัฐอเมริกา โทรศัพท์: 1-540-362-1800 • เว็บไซต์: www.sdarm.org • อีเมล: info@sdarm.org

บทเรียนพระคัมภีร์วันสะบาโต (USPS 005-118) เล่มที่ 102 ฉบับที่ 3 กรกฎาคม-กันยายน 2026 จัดพิมพ์รายไตรมาสโดยการประชุมใหญ่ของขบวนการปฏิรูปเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์ แผนกโรงเรียนวันสะบาโต พิมพ์และจัดจำหน่ายโดยสมาคมสำนักพิมพ์ฟรีฟอร์มเซ็นทรัล 5240 ถนนฮอลลิส ไรอานอก รัฐเวอร์จิเนีย 24019-5048 สหรัฐอเมริกา ชำระค่าไปรษณีย์แล้วที่ไรอานอก รัฐเวอร์จิเนีย 24022-9993

สหรัฐอเมริกาและแคนาดา

ติดต่อ: โทรศัพท์ 1-540-366-9400 • เว็บไซต์: www.reformationherald.com • อีเมล: info@reformationherald.org

ค่าสมัครสมาชิกรายปีในสหรัฐอเมริกา: แบบตัวพิมพ์ใหญ่ 22.00 ดอลลาร์สหรัฐ แบบตัวพิมพ์ใหญ่ 33.00 ดอลลาร์สหรัฐ แบบต่างประเทศ 21.00 ดอลลาร์สหรัฐ บวกค่าจัดส่ง แบบตัวพิมพ์ใหญ่ต่างประเทศ 31.00 ดอลลาร์สหรัฐ บวกค่าจัดส่งเล่มละ 6.00 ดอลลาร์สหรัฐ แบบตัวพิมพ์ใหญ่ 9.00 ดอลลาร์สหรัฐ กรุณาส่งค่าขอสมัครสมาชิกและชำระเงิน (เฉพาะสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐเท่านั้น) ไปยังที่อยู่ด้านล่าง ราคาอาจมีการเปลี่ยนแปลงโดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

เรียนเจ้าหน้าที่ไปรษณีย์ โปรดส่งการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ไปที่: บทเรียนพระคัมภีร์วันสะบาโต ตู้ปณ. 7240 โรอาโนคเวอร์จิเนีย 24019-0240.

ออสเตรเลีย

ติดต่อ: โทรศัพท์ 61-2-9627-7553 • เว็บไซต์: www.sdarm.org.au

• อีเมล: info@sdarm.org.au

ค่าสมัครสมาชิกรายปีในออสเตรเลียและนิวซีแลนด์: 34.00 ดอลลาร์ออสเตรเลีย (ฉบับละ 8.50 ดอลลาร์ออสเตรเลีย) ประเทศอื่นๆ 34.00 ดอลลาร์ออสเตรเลีย บวกค่าจัดส่ง กรุณาส่งค่าขอสมัครสมาชิกและชำระเงิน (เป็นสกุลเงินออสเตรเลีย) ไปที่: บทเรียนพระคัมภีร์วันสะบาโต ตู้ปณ. 132 ริเวอร์สไคน์ รัฐนิวเซาท์เวลส์ 2765 ประเทศออสเตรเลีย

แอฟริกาใต้

ติดต่อ: โทรศัพท์ 27-011-336-7064 • เว็บไซต์: www.sdarmsa.org.za • อีเมล: admin@sdarmsa.org.za

ค่าสมัครสมาชิกรายปีในแอฟริกาใต้: 120.00 แรนด์ (ฉบับเดียว 35.00 แรนด์) กรุณาส่งค่าขอสมัครสมาชิกและชำระเงินตามที่อยู่ด้านล่าง

เรียนเจ้าหน้าที่ไปรษณีย์ โปรดส่งข้อมูลการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ไปที่: บทเรียนพระคัมภีร์วันสะบาโต ตู้ปณ. 7950 โจฮันเนสเบิร์ก 2000 แอฟริกาใต้

คำนำ

ชุดบทเรียนสำหรับการศึกษาในไตรมาสนี้ “การเดินกับพระเยซู” อ้างอิงจากหนังสือ “สันติวิถี” ซึ่งสามารถอ่านได้ที่ละบท เพื่อเป็นคำอธิบายประกอบบทเรียนพระคัมภีร์

นักเรียนโรงเรียนวันสะบาโตบางคนอาจจำได้ว่าเคยเรียนเรื่องนี้ครั้งสุดท้ายเมื่อไตรมาสแรกของปี 1980 เรารู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะนำเสนอเรื่องนี้อีกครั้งด้วยรูปแบบใหม่และเนื้อหาเพิ่มเติม แต่ยังคงไว้ซึ่งความจริงอันลึกซึ้งเช่นเดียวกับที่เคยกล่าวไว้เมื่อนานมาแล้ว

บ่อยครั้งที่ผู้คนมักคิดว่าพระบิดาบนสวรรค์นั้นเย็นชาและห่างเหิน เป็นผู้พิพากษาที่โหดร้ายและเข้มงวด พวกเขาละเลยความรักอันลึกซึ้งที่พระองค์มีต่อพวกเขา และความห่วงใยอันอ่อนโยนที่พระองค์มีต่อลูกๆ ทุกคนของพระองค์

สิ่งแรกที่ควรนำเสนอคือความรักของพระเจ้า จากนั้นจึงค่อยกล่าวถึงความจริงที่ว่าคนบาปนั้นหมดหนทางและสิ้นหวัง และต้องการพระผู้ช่วยให้รอด ชีวิตของพระคริสต์ผู้ทรงมาเพื่อช่วยคนบาป แสดงให้เห็นว่ามีหนทางที่แน่นอนที่จะกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์

เนื้อหาในบทเรียนเหล่านี้เกี่ยวข้องกับประสบการณ์สำคัญในชีวิตคริสเตียน และเหมาะอย่างยิ่งสำหรับผู้เชื่อใหม่ที่ต้องการเติบโตในพระคุณ ผู้เชื่อทุกคนควรทบทวนหัวข้อเหล่านี้เป็นระยะๆ ไม่เพียงแต่เพื่อประโยชน์ของตนเองเท่านั้น แต่ยังเพื่อตระหนักถึงหนทางที่ดีที่สุดในการช่วยเหลือผู้อื่นให้มาหาพระคริสต์ด้วย

การนำเสนอความจริงทางหลักคำสอนอย่างเป็นระเบียบอาจนำไปสู่ความเข้าใจและการยอมรับที่ชัดเจน และทำให้บุคคลนั้นได้รับการยอมรับเข้าเป็นสมาชิกคริสตจักรได้ แต่หากบุคคลนั้นไม่ได้เชื่อมโยงกับพระคริสต์ เขาก็ไม่มีชีวิตที่แท้จริง—ชีวิตนิรันดร์ที่แท้จริงแล้ว มีเพียงผู้ที่ “เชื่อในพระบุตรเท่านั้นที่จะมีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:36).

สมาชิกโรงเรียนวันสะบาโตทุกคนควรได้รับการเป็นพยานจากพระวิญญาณด้วยจิตวิญญาณของตนเองว่าพวกเขาได้รับการรับเข้าเป็นบุตรบุญธรรมในครอบครัวของพระเจ้าอย่างแท้จริง แต่ละคนควรตระหนักว่าแบบอย่างของตนเอง การพึ่งพาพระบิดาบนสวรรค์อย่างต่อเนื่องในทุกเวลาและในทุกสิ่ง ต้องเป็นจริงและเป็นรูปธรรม สิ่งที่สำคัญมากกว่าความรักที่อ่อนแอของมนุษย์ ทุกคนต้องการความรักของพระเจ้า—ความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวของพระเจ้า—ที่ปลูกฝังอยู่ในหัวใจและจิตวิญญาณของพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะได้รับเหมือนที่พระองค์ทรงรัก

ขอให้สมาชิกโรงเรียนวันสะบาโตทุกคนได้สัมผัสประสบการณ์เช่นนี้

แผนกโรงเรียนวันสะบาโตของการสำนักงานใหญ่

การถวายในวันสะบาโตแรก

วันสะบาโต กรกฎาคม 5, 2026

การขยายคริสตจักรในเมืองเซไน ประเทศอินเดีย

เซไน หรือชื่อเดิมคือ มัทราส เป็นเมืองหลวงและเมืองที่ใหญ่ที่สุดของรัฐทมิฬนาฑู รัฐทางใต้สุดของอินเดีย ตั้งอยู่บนชายฝั่งโคโรแมนเดลของอ่าวเบงกอล จากการสำรวจสำมะโนประชากรของอินเดียปี 2554 เซไนเป็นเมืองที่มีประชากรมากเป็นอันดับที่ 6 ของอินเดีย และเป็นเขตเมืองที่มีประชากรหนาแน่นเป็นอันดับที่ 4 เทศบาลนครเซไนก่อตั้งขึ้นในปี 1688 เป็นเทศบาลนครที่เก่าแก่ที่สุดในอินเดียและเก่าแก่เป็นอันดับสองของโลก รองจากลอนดอน เซไนเป็นศูนย์กลางการค้าและพาณิชย์ มีโรงงานอุตสาหกรรมประมาณ 15,000 แห่ง และเป็นศูนย์กลางสำคัญสำหรับการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ จึงได้รับการขนานนามว่า “เมืองหลวงด้านสุขภาพของอินเดีย” นอกจากนี้ เมืองนี้ยังเป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรมยานยนต์ส่วนใหญ่ของอินเดีย จึงได้รับฉายาอีกชื่อหนึ่งว่า “ดีทรอยต์แห่งอินเดีย” เซไนเป็นเมืองเดียวในเอเชียใต้ที่ได้รับการจัดอันดับอยู่ใน “10 เมืองอาหารยอดเยี่ยม” ของนิตยสารเอนล จีโอกราฟิก ในปี 2015 และได้รับการจัดอันดับที่ 9 ในรายชื่อเมืองที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ดีที่สุดในโลกของโลนลี่ แพลนเน็ต

ปัจจุบันประชากรในเขตมหานครเซไนมีมากกว่า 12 ล้านคน และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในอัตรา 2.34% ต่อปี เมืองนี้เป็นที่อยู่อาศัยของชุมชนที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์และศาสนา จากการสำรวจสำมะโนประชากรปี 2554 ประชากรส่วนใหญ่ของเซไนนับถือศาสนาฮินดู (80.73%) รองลงมาคือชาวมุสลิม 9.45% ชาวคริสต์ 7.72% ศาสนาอื่นๆ 1.27% และผู้ที่ไม่นับถือศาสนาหรือไม่มีความเชื่อทางศาสนา 0.83%

ในปี 2019 ครอบคลุม 40% จากทั้งหมด 1.788 ล้านครอบครัวในเมืองนี้อาศัยอยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจน ในปี 2017 เมืองนี้มีครัวเรือน 2.2 ล้านครัวเรือน โดย 40% ของผู้อาศัยไม่มีบ้านเป็นของตนเอง มีชุมชนแออัดประมาณ 1,131 แห่งในเมือง ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของครัวเรือนมากกว่า 300,000 ครัวเรือน ผู้คนทุกประเภทอาศัยอยู่ที่นี้ และทุกคนจำเป็นต้องได้ยื่นข่าวนครรัฐนิรันดร์ของพระเจ้าคริสตในยุคนั้น

เนื่องจากปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ท้าทาย เราจึงไม่สามารถสร้างโบสถ์ในเมืองเซไนให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่คาดไว้ได้ขณะนี้ เมื่อการก่อสร้างดำเนินไปแล้ว เราก็ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องขยายโครงการด้วยการสร้างที่พักสำหรับศิษยาภิบาล ห้องประชุม และห้องเรียนโรงเรียนวันสะบาโตสำหรับเด็กเพิ่มเติม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ เราจึงต้องการความช่วยเหลือจากคริสตจักรที่เรารักทั่วโลกอย่างยิ่ง

เราขอร้องอย่างจริงใจต่อพี่น้องและเขาวชนทุกท่าน โปรดบริจาคเงินตามความสมัครใจเพื่อสนับสนุนโครงการนี้
ขอขอบคุณล่วงหน้า และขอพระเจ้าทรงประทานพรแก่ท่านทั้งหลายอย่างมากมาย

พี่น้องของท่านในเมืองเซไน

ความรักของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ: “3:1 ดูเถิด พระบิดาโปรดประทานความรักเช่นไรแก่พวกเรา ที่พวกเราจะถูกเรียกว่าบุตรทั้งหลายของพระเจ้า เหตุฉะนั้นโลกจึงไม่รู้รักพวกเรา เพราะในโลกมิได้รู้จักพระองค์” (1 ยอห์น 3:1).

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม: *สันติวิธี, บทที่ 1, น. 9–15.*

“พระเจ้าคือความรัก คุณั่งแสงจากดวงอาทิตย์ ความรัก แสงสว่าง และความสุข แต่กระจำออกจากพระองค์ผู้สรรพลั้งทั้งปวง”—ข้อคิดจากภูเขาแห่งพระพร น. 77.

1. พระเจ้าเป็นความรัก

วันอาทิตย์ วันที่ 28 มิถุนายน

ก. มีหลักฐานอะไรแสดงความรักของพระเจ้าต่อมนุษยชาติ? ในเรื่อง 34:6, 7; โยนาห์ 4:2 (ส่วนสุดท้าย); เชมรี่ 31:3.

“พระวจนะของพระเจ้าเปิดเผยพระลักษณะของพระองค์ พระองค์เองทรงประกาศความรักและความเมตตาอันไม่มีที่สิ้นสุดของพระองค์ เมื่อโมเสสอธิษฐานว่า ‘ขอทรงสำแดงพระสิริของพระองค์แก่ข้าพระองค์’ พระเจ้าทรงตอบว่า ‘เราจะให้ความดีทั้งหมดของเราผ่านไปต่อหน้าเจ้า’ อพยพ 33:18, 19 นี่ก็พระสิริของพระองค์ พระเจ้าทรงผ่านไปต่อหน้าโมเสสและทรงประกาศว่า ‘พระเจ้า พระเจ้าผู้ทรงเมตตาและกรุณา ทรงอดทนและเปี่ยมด้วยความดีและความจริง ทรงรักษาความเมตตาไว้สำหรับคนหลายพันคน ทรงยกโทษความคิดบาปและการล่วงละเมิด’ อพยพ 34:6, 7 พระองค์ทรง ‘อดทนต่อความโกรธแค้นและทรงมีความเมตตาอย่างยิ่ง’ ‘เพราะพระองค์ทรงพอพระทัยในความเมตตา’ โยนาห์ 4:2; มิคาห์ 7:18”—สันติวิธี น. 10.

ข. พระประสงค์ของพระเจ้าในการส่งบุตรของพระองค์คืออะไร? มัทธีว 11:27; ยอห์น 14:8, 9.

“ซาตานชักนำมนุษย์ให้เข้าใจว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงมีคุณลักษณะเด่นคือความยุติธรรมอันเข้มงวด—ผู้ทรงเป็นผู้พิพากษาที่โหดร้าย เป็นเจ้าหน้าที่เอาแต่ใจและเรียกร้องอย่างหนักแน่น มันวาดภาพพระเจ้าผู้สร้างว่าเป็นผู้ทรงฝึ่มองด้วยพระเนตรที่หึงหวงเพื่อที่จะมองเห็นความคิดพลาดของมนุษย์ เพื่อที่พระองค์จะได้ทรงลงโทษพวกเขา พระเยซูทรงมาประทับอยู่ท่ามกลางมนุษย์ก็เพื่อจะจัดงำมิดนี้ โดยทรงเปิดเผยความรักอันไม่มีที่สิ้นสุดของพระเจ้าแก่โลก”—อ้างอิงจากแหล่งเดิม หน้า 11

2. พันธกิจของพระเยซู

วันจันทร์ วันที่ 29 มิถุนายน

ก. พระเยซูทรงอธิบายภารกิจบนโลกของพระองค์อย่างไร? ลูกา 4:16–18.

“[อ้างอิงจากลูกา 4:18] นี่คือการประกาศกิจของพระเยซู พระองค์ทรงเสด็จไปท่าความดีและรักษาผู้ที่ถูกซาตานกดขี่ข่มเหงทุกคน มีหมู่บ้านหลายแห่งที่ไม่มีเสียงคร่ำครวญเรื่องความเจ็บป่วยในบ้านใดเลย เพราะพระองค์ทรงเสด็จผ่านไปและรักษาคนป่วยทั้งหมด พระราชกิจของพระองค์เป็นหลักฐานแสดงถึงการเริ่มจากพระเจ้า ความรัก ความเมตตา และความสงสารปรากฏให้เห็นในทุกการกระทำของพระองค์ พระทัยของพระองค์เปี่ยมด้วยความเห็นอกเห็นใจต่อมนุษย์ พระองค์ทรงรับสภาพมนุษย์ เพื่อจะทรงเข้าถึงความต้องการของมนุษย์ คนยากจนและต่ำต้อยที่สุดก็ไม่กลัวที่จะเข้าหาพระองค์ แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็ยังหลงไหลในพระองค์ พวกเขารักที่จะป็นขึ้น ไปบนตักของพระองค์และจ้องมองใบหน้าทีกรุ๋นคิด เปี่ยมด้วยความรักและความเมตตา” —สันคิวิตี น. 11, 12.

“พระเยซูทรงเห็นในทุกดวงวิญญาณที่ควรได้รับการทรงเรียกเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระองค์ พระองค์ทรงเข้าถึงหัวใจของผู้คนโดยการเสด็จไปท่ามกลางพวกเขาในฐานะผู้ที่ปรารถนาความคิดของพวกเขา พระองค์ทรงแสวงหาพวกเขาในท้องถนน ในบ้าน ส่วนตัว บนเรือ ในธรรมศาลา ริมหาดทราย และในงานเลี้ยงสมรส พระองค์ทรงพบพวกเขาในอาชีพการงานประจำวัน และทรงแสดงความสนใจในกิจการทางโลกของพวกเขา พระองค์ทรงนำคำสั่งสอนเข้าไปในบ้านเรือน นำครอบครัวต่างๆ ในบ้านของตนเอง มาอยู่ภายใต้อิทธิพลแห่งการทรงสถิตของพระองค์ ความเห็นอกเห็นใจส่วนตัวอย่างแรงกล้าของพระองค์ช่วยให้ทรงชนะใจผู้คน พระองค์มักจะเสด็จไปซึ่งภูเขาเพื่ออธิษฐานตามลำพัง แต่เป็นการเตรียมพร้อมสำหรับการทรงงานท่ามกลางผู้คนในชีวิตประจำวัน ในช่วงเวลาเหล่านั้น พระองค์ทรงออกมาเพื่อบรรเทาทุกข์ผู้ป่วย เพื่อสั่งสอนผู้ที่ไม่รู้ และเพื่อปลดพันธนาการจากผู้ที่ถูกซาตานจับเป็นเชลย” —ผู้พิงปรารถนาแห่งปวงชน น. 151.

ข. แม้ว่าพระคริสตจะเปี่ยมด้วยความรักและความเมตตา แต่ตัวอย่างใดที่แสดงถึงความซื่อสัตย์ของพระองค์ในการตัดสินใจ ความคิด? ยอห์น 9:39–41; มัทธีว 21:12, 13.

“พระเยซูไม่เคยปิดบังความจริงแม้แต่คำเดียว แต่พระองค์ตรัสออกมาด้วยความรักเสมอ พระองค์ทรงใช้ความรอบคอบและความเอาใจใส่ด้วยความเมตตาอย่างยิ่งในการสนทนากับผู้คน พระองค์ไม่เคยหยาบคาย ไม่เคยพูดจารุนแรงโดยไม่จำเป็น ไม่เคยทำให้จิตใจที่อ่อนไหวเจ็บปวดโดยไม่จำเป็น พระองค์ไม่ตำหนิความอ่อนแอของมนุษย์ พระองค์ตรัสความจริง แต่ด้วยความรักเสมอ พระองค์ทรงประเมินความหนาซื่อใจคน ความไม่เชื่อ และความชั่วร้าย แต่มีน้ำตาอยู่ในน้ำเสียงของพระองค์ขณะที่พระองค์ตรัสคำเหนื่ออย่างรุนแรง... ทุกชีวิตมีค่าในสายพระเนตรของพระองค์ ขณะที่พระองค์ทรงวางพระองค์เองด้วยความสง่างามอันศักดิ์สิทธิ์ พระองค์ทรงน้อมพระองค์เองด้วยความเอาใจใส่อย่างอ่อนโยนที่สุดต่อสมาชิกทุกคนในครอบครัวของพระเจ้า ในมนุษย์ทุกคน พระองค์ทรงเห็นจิตวิญญาณที่ล้มลง ซึ่งเป็นภารกิจของพระองค์ที่จะช่วยให้รอด” —สันคิวิตี น. 12.

3. ชีวิตแห่งการเสียสละตนเอง

วันอังคาร วันที่ 30 มิถุนายน

ก. พระผู้ช่วยให้รอดทรงแบกภาระหนักอะไรในช่วงพระชนม์ชีพของพระองค์? อิสยาห์ 53:5-7; ลูกา 2:48, 49.

“พระเยซูทรงแบกภาระอันหนักอึ้งแห่งความรับผิดชอบในการช่วยมนุษย์ให้รอด พระองค์ทรงทราบว่า หากไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเด็ดขาดในหลักการและจุดประสงค์ของมนุษยชาติ ทุกสิ่งก็จะสูญสิ้นไป นี่คือการในพระทัยของพระองค์ และไม่มีใครสามารถเข้าใจถึงน้ำหนักที่คอบุ่นพระองค์ได้ ตลอดช่วงวัยเด็ก วัยหนุ่ม และวัยผู้ใหญ่ พระองค์ทรงดำเนินชีวิตอยู่เพียงลำพัง แต่การได้อยู่ต่อหน้าพระองค์นั้นเหมือนอยู่ในสวรรค์ วันแล้ววันเล่า พระองค์ทรงเผชิญกับการทดลองและการล่อลวง วันแล้ววันเล่า พระองค์ทรงสัมผัสกับความชั่วร้าย และทรงเห็นอำนาจของมันที่มีต่อผู้คน que พระองค์ทรงปรารถนาจะอวยพรและช่วยให้รอด แต่พระองค์ก็ไม่ทรงล้มเหลวหรือท้อแท้”

“ในทุกสิ่ง พระองค์ทรงระงับความปรารถนาของพระองค์ไว้อย่างเคร่งครัดเพื่อภารกิจของพระองค์ พระองค์ทรงทำให้ชีวิตของพระองค์รุ่งเรืองโดยทำให้ทุกสิ่งในชีวิตอยู่ภายใต้พระประสงค์ของพระบิดา เมื่อครั้งที่พระองค์ยังทรงพระเยาว์ พระมารดาของพระองค์พบพระองค์ในโรงเรียนของเหล่ารับบีและคร่ำครวญว่า ‘ลูกเอ๋ย ทำไมเจ้าจึงทำเช่นนี้กับพวกเรา?’ พระองค์ทรงตอบ—และคำตอบของพระองค์คือหัวใจสำคัญของงานในชีวิตของพระองค์—ว่า ‘พวกเจ้าแสวงหาเราทำไม? พวกเจ้าไม่รู้หรือว่าเราต้องทำกิจของพระบิดา?’”

“ชีวิตของท่านเต็มไปด้วยการเสียสละอย่างต่อเนื่อง ท่านไม่มีบ้านในโลกนี้ นอกจากที่พักพิงที่เพื่อนๆ มอบให้ระหว่างเดินทาง ท่านมาเพื่อใช้ชีวิตแบบคนยากจนที่สุดเพื่อพวกเรา และเดินและทำงานท่ามกลางผู้ขัดสนและผู้ทุกข์ยาก โดยไม่ได้รับการยกย่องเชิดชู ท่านเดินไปเดินมาท่ามกลางผู้คนที่ท่านได้ทำคุณประโยชน์มากมายให้”—คณงานประกาศพระกิตติคุณ น. 42, 43.

ข. ความรักอันสิ้นเหลือของพระเจ้าที่ล้นไหลออกมาสอนอะไรเราเกี่ยวกับพระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์? ยอห์น 3:16; 1 ยอห์น 4:9, 10.

“การเสียสละอันยิ่งใหญ่ไม่ได้เกิดขึ้นเพื่อสร้างความรักในพระทัยของพระบิดาที่มีต่อมนุษย์ หรือเพื่อให้พระองค์ทรงเต็มใจที่จะช่วยเหลือ ไม่ใช่เลย! ‘พระเจ้าทรงรักโลกมากจนทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์’ ยอห์น 3:16 พระบิดาทรงรักเรา ไม่ใช่เพราะการไถ่บาปอันยิ่งใหญ่ แต่พระองค์ทรงจัดเตรียมการไถ่บาปเพราะพระองค์ทรงรักเรา พระคริสต์ทรงเป็นสื่อกลางที่พระองค์สามารถเทความรักอันไม่มีที่สิ้นสุดของพระองค์ลงมาซึ่งโลกที่เสื่อมทราม ‘พระเจ้าทรงสถิตอยู่ในพระคริสต์ ทรงคืนดีกับโลก’ 2 โครินธ์ 5:19 พระเจ้าทรงทนทุกข์กับพระบุตรของพระองค์ ในความทุกข์ทรมานที่เอกเทศมานี้ ความตายที่กล้าวี พระทัยแห่งความรักอันไม่มีที่สิ้นสุดได้ทรงจ่ายราคาแห่งการไถ่บาปของเรา”—สันติวิธี น. 13.

4. ตัวแทนและผู้ค้ำประกันของเรา

วันพุธ วันที่ 1 กรกฎาคม

ก. อะไรคือพื้นฐานของการช่วยให้จิตวิญญาณของเราได้รับความรอด? 1 โครินธ์ 1:30; กิจการ 16:31.

“โอ้ พระคริสต์ทรงกระหายและปรารถนาอย่างยิ่งที่จะช่วยผู้ที่หลงหายไป! ร่างกายที่ถูกตรึงบนไม้กางเขนไม่ได้ลดทอนความเป็นพระเจ้าของพระองค์ อำนาจของพระองค์ในการช่วยผู้ที่ยอมรับความชอบธรรมของพระองค์ผ่านการเสียดสของมนุษย์ ในการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน พระองค์ทรงถ่วงเอาความคิดบาปจากผู้ที่ทำผิดไปยังพระผู้ทรงเป็นผู้แทนโดยความเชื่อในพระองค์ในฐานะพระผู้ไถ่ส่วนตัว บาปของโลกที่เต็มไปด้วยความคิดบาป ซึ่งในเชิงเปรียบเทียบแสดงเป็น ‘สีแดงเหมือนสีเลือดคน’ ได้ถูกโอนไปยังพระผู้ทรงเป็นผู้ค้ำประกัน” —วันนี้กับพระเจ้า น. 236.

ข. พระคริสต์ทรงทำอะไรเพื่อการไถ่บาปของเรา ซึ่งเกินกว่าความพยายามหรือสติปัญญาใดๆ ของมนุษย์? ยอห์น 10:17; โรม 5:6–8.

“พระบิดาของเราทรงรักท่านมาก จนพระองค์ทรงรักเรายิ่งกว่า เพราะเราได้สละชีวิตเพื่อไถ่ท่าน ในการเป็นผู้แทนและผู้ค้ำประกันของท่าน โดยการสละชีวิตของเรา โดยการรับเอาหนี้สินและการล้างละเมิดของท่าน เราจึงเป็นที่รักของพระบิดา เพราะโดยการเสียดสของเรา พระเจ้าจึงทรงยุติธรรม และทรงเป็นผู้ทำให้ผู้ที่เชื่อในพระเยซูเป็นผู้ชอบธรรม”

“มีเพียงพระบุตรของพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถไถ่บาปเราได้ เพราะมีเพียงพระองค์ผู้ทรงสถิตอยู่ในพระทรงของพระบิดาเท่านั้นที่สามารถประกาศพระองค์ได้ มีเพียงพระองค์ผู้ทรงรู้ถึงความสูงส่งและความลึกซึ้งแห่งความรักของพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถทำให้ความรักนั้นปรากฏชัดได้ ไม่มีสิ่งใดน้อยไปกว่าการเสียดสอันยิ่งใหญ่ที่พระคริสต์ทรงกระทำเพื่อมนุษย์ที่ล้มลงแล้วจะสามารถแสดงความรักของพระบิดาต่อมนุษยชาติที่หลงทางได้” —สันติวิถี น. 14.

ค. ยอห์นสามารถเป็นพยานถึงผู้ทรงเป็นทนายความของเรา ณ พระที่นั่งของพระเจ้าได้อย่างไร? 1 ยอห์น 1:1–3.

“มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ตระหนักถึงความร้ายแรงของบาป และเข้าใจถึงความหายนะครั้งใหญ่ที่เกิดจากการละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า เมื่อเราพิจารณาแผนการไถ่บาปอันน่าอัศจรรย์ที่จะฟื้นฟูคนบาปให้กลับคืนสู่สภาพลักษณะทางศีลธรรมของพระเจ้า เราจะเห็นว่าหนทางเดียวที่จะช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นได้นั้น เกิดขึ้นจากการเสียดสตนเอง และความเมตตากรุณาและความรักอันหาที่เปรียบมิได้ของพระบุตรของพระเจ้า พระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่มีกำลังที่จะต่อสู้กับศัตรูกลางของพระเจ้าและมนุษย์ และในฐานะผู้แทนและผู้ค้ำประกันของเรา พระองค์ได้ประทานอำนาจแก่ผู้ที่ยึดมั่นในพระองค์ด้วยความเชื่อ เพื่อให้เป็นผู้ชนะในพระนามของพระองค์ และโดยพระคุณความดีของพระองค์” —การศึกษาของคริสเตียน น. 112.

5. พระเยซูทรงจ่ายราคาไถ่บาป

วันพฤหัสบดี วันที่ 2 กรกฎาคม

ก. พระคริสต์ทรงมีคุณสมบัติอะไรที่จะจ่ายราคาการไถ่ของเรา? 1 เปโตร 1:18, 19; ฮีบรู 5:8, 9.

“ราคาที่เราจ่ายไปเพื่อการไถ่บาปของเรา การเสียสละอันยิ่งใหญ่ของพระบิดานสวรรค์ในการประทานพระบุตรของพระองค์มาสิ้นพระชนม์เพื่อเรา ควรทำให้เรามีความคิดที่สูงส่งขึ้นเกี่ยวกับสิ่งที่เราอาจเป็นได้ผ่านทางพระคริสต์ ดังที่จอห์น อัครสาวกผู้ได้รับการคล่าใจได้เห็นความสูงส่ง ความลึกซึ้ง ความกว้างใหญ่ของความรักของพระบิดาที่มีต่อมนุษยชาติที่กำลังจะพินาศ เขาเต็มไปด้วยความเคารพและอำนาจ และเมื่อไม่สามารถหาถ้อยคำที่เหมาะสมที่จะแสดงถึงความยิ่งใหญ่และความอ่อนโยนของความรักนี้ได้ เขาจึงเรียกร้องให้โลกได้เห็นสิ่งนี้... นี่เป็นคุณค่าที่ยิ่งใหญ่เพียงใดสำหรับมนุษย์! ผ่านการล้างละเมิด บุตรของมนุษย์จึงตกอยู่ภายใต้อำนาจของซาตาน ผ่านความเชื่อในการเสียสละไถ่บาปของพระคริสต์ บุตรของอาดัมอาจกลายเป็นบุตรของพระเจ้าได้ โดยการรับเอาธรรมชาติของมนุษย์ พระคริสต์ทรงยกระดับมนุษยชาติ มนุษย์ที่ล้มลงได้รับการวางไว้ในที่ซึ่ง ผ่านการเชื่อมโยงกับพระคริสต์ พวกเขาอยู่ควบคู่กับชื่อ ‘บุตรของพระเจ้า’ อย่างแท้จริง” สันติวิถี น. 15.

ข. อัครทูตจอห์นใช้ถ้อยคำใดในการแสดงถึงความยิ่งใหญ่ของความรักของพระเจ้า? 1 โครินธ์ 3:1, 2

“ความรักเช่นนี้หาที่เปรียบมิได้ ลูกๆ ของพระราชาแห่งสวรรค์! คำสัญญาอันล้ำค่า! หัวข้อสำหรับการใคร่ครวญอย่างลึกซึ้งที่สุด! ความรักอันหาที่เปรียบมิได้ของพระเจ้าที่มีต่อโลกที่ไม่รักพระองค์! ความคิดนี้มีพลังในการปราบปรามจิตวิญญาณและนำจิตใจให้อยู่ภายใต้พระประสงค์ของพระเจ้า ยิ่งเราศึกษาพระลักษณะของพระเจ้าในแสงสว่างแห่งไม่กางเขนมากเท่าไร เราก็ยิ่งเห็นความเมตตา ความอ่อนโยน และการให้อภัยที่ผสมผสานกับความเสมอภาคและความยุติธรรมมากขึ้นเท่านั้น และเราก็ยิ่งเห็นหลักฐานมากมายนับไม่ถ้วนของความรักที่ไม่มีที่สิ้นสุดและความสงสารอันอ่อนโยนที่เหนือกว่าความปรารถนาอันแรงกล้าของแม่ที่มีต่อลูกที่คือฉัน” —อ้างอิงจากเล่มเดียวกัน หน้า 15.

คำถามทบทวนส่วนตัว

วันศุกร์ วันที่ 3 กรกฎาคม

1. จงอธิบายคุณลักษณะที่สำคัญที่สุดของพระลักษณะของพระเจ้า
2. ขณะที่พระเยซูทรงอยู่บนโลก พระองค์ทรงแสดงให้เห็นถึงพระลักษณะของพระเจ้าอย่างไร?
3. พันธกิจของพระคริสต์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของพระองค์อย่างไร?
4. การที่พระเยซูทรงมาเป็นผู้รับโทษแทนเรา พระองค์ทรงสละพระทัยอย่างไรบ้าง?
5. จงอธิบายของประทานอันล้ำค่าที่สุดที่พระคริสต์ทรงมอบให้แก่เรา

ความต้องการพระคริสต์ของคนบาป

ข้อพระคัมภีร์ที่ท่องจำ: “พระเยซูทรงตอบและคริสตแก่เขาว่า “แท้จริงแล้วเรากล่าวแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้อะไรใหม่ ผู้นั้นไม่สามารถเห็นอาณาจักรของพระเจ้าได้” (ยอห์น 3:3).

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม: สันคิวิลี, บทที่ 2, น. 17–22.

“ความหวังเดียวในการไถ่บาปของเผ่าพันธุ์มนุษย์ที่ตกต่ำคือในพระคริสต์” —ผู้ตีพิมพ์รายงานแห่งปวงชน น. 147.

1. สภาพดั้งเดิมของมนุษย์

วันอาทิตย์ วันที่ 5 กรกฎาคม

ก. อธิบายสภาพดั้งเดิมของมนุษย์ในส่วนเอเดน ปฐมกาล 1:26, 27, 31; สดุดี 8:4–6.

“เดิมทีมนุษย์ได้รับพรด้วยพลังอันสูงส่งและจิตใจที่สมดุล เขาเป็นผู้สมบูรณ์แบบและสอดคล้องกับพระเจ้า” —สันคิวิลี น. 17.

“มนุษย์ถูกสร้างให้มีลักษณะเหมือนพระเจ้า ทั้งรูปลักษณ์ภายนอกและอุปนิสัย พระคริสต์ท่านั้นที่เป็น “ภาพลักษณ์โดยตรง” (ฮีบรู 1:3) ของพระบิดา แต่มนุษย์ถูกสร้างขึ้นตามแบบอย่างของพระเจ้า ธรรมชาติของเขาสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า จิตใจของเขาสามารถเข้าใจสิ่งต่างๆ ของพระเจ้าได้ ความรักของเขาบริสุทธิ์ ความอยากและกิเลสตัณหาของเขาอยู่ภายใต้การควบคุมของเหตุผล เขาเป็นคนบริสุทธิ์และมีความสุขในการมีลักษณะเหมือนพระเจ้าและในการเชื่อฟังพระประสงค์ของพระองค์อย่างสมบูรณ์” —บรรพชนและเหล่าผู้พยากรณ์ น. 45.

ข. ชาวดานทำงานเพื่อขัดขวางแผนอันศักดิ์สิทธิ์ในการสร้างมนุษย์อย่างไร? ปฐมกาล 3:1–7; โรม 6:16; 1 ยอห์น 2:16.

“ด้วยการไม่เชื่อฟัง พลังของมนุษย์จึงถูกบิดเบือน และความเห็นแก่ตัวเข้ามาแทนที่ความรัก ธรรมชาติของมนุษย์อ่อนแอลงอย่างมากจากการล่อลวงนี้ จนเป็นไปได้เลยที่มนุษย์จะต่อต้านอำนาจแห่งความชั่วร้ายได้ด้วยกำลังของตนเอง เขาถูกชาวดานจับเป็นเชลย และคงจะเป็นเช่นนั้นตลอดไปหากพระเจ้าไม่ทรงเข้ามาแทรกแซงเป็นพิเศษ จุดประสงค์ของผู้ล่อลวงคือการขัดขวางแผนการอันศักดิ์สิทธิ์ในการสร้างมนุษย์ และทำให้โลกเต็มไปด้วยความทุกข์และความพินาศ และเขาจะชี้ให้เห็นว่าความชั่วร้ายทั้งหมดนี้เป็นผลมาจากการที่พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์” —สันคิวิลี น. 17.

2. การหลีกหนีจากพระพักตร์ของพระเจ้า

วันจันทร์ วันที่ 6 กรกฎาคม

ก. หลังจากที่อัครทูตและอาพาทบาปแล้ว พวกเขามีปฏิกิริยาอย่างไรเมื่อได้ยินเสียงของพระเจ้า? 3:8–10.

ข. เหตุใดมนุษย์บาปจึงไม่สามารถยื่นหัตถ์ต่อพระพักตร์ผู้ไม่มีขอบเขตได้? อพยพ 33:20; พระราชบัญญัติ 4:23, 24.

“ในสภาพที่ปราศจากบาป มนุษย์มีความสุขในการร่วมสามัคคีธรรมกับพระองค์ ‘ผู้ทรงซ่อนมูรุษแห่งปัญญาและความรู้ทั้งสิ้น’ โคลอสี 2:3 แต่หลังจากที่เขาทำบาปแล้ว เขาก็ไม่สามารถพบความสุขในความบริสุทธิ์ได้อีกต่อไป และเขาพยายามหลบซ่อนจากพระพักตร์ของพระเจ้า นี่คือนิสัยของหัวใจที่ยังไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลง มันไม่สอดคล้องกับพระเจ้า และไม่พบความสุขในการร่วมสามัคคีธรรมกับพระองค์ คนบาปไม่สามารถมีความสุขในพระพักตร์ของพระเจ้าได้ เขาจะหลีกเลี่ยงการคบหาสมาคมกับผู้บริสุทธิ์ หากเขาได้รับอนุญาตให้เข้าสู่สวรรค์ สวรรค์ก็ไม่มีความสุขสำหรับเขา จิตวิญญาณแห่งความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวที่ปกครองอยู่ที่นั่น—ทุกหัวใจตอบสนองต่อหัวใจแห่งความรักอันไม่มีที่สิ้นสุด—จะไม่สัมผัสส่วนใดส่วนหนึ่งในจิตวิญญาณของเขา ความคิด ความสนใจ และแรงจูงใจของเขาจะแปลกแยกจากสิ่งที่กระตุ้นผู้ที่ปราศจากบาปที่อาศัยอยู่ในนั้น เขาจะเป็นเสียงที่ไม่กลมกลืนในท่ามกลางของสวรรค์ สวรรค์จะเป็นสถานที่ที่ทรามสำหรับเขา เขาจะปรารถนาที่จะหลบซ่อนจากพระองค์” พระองค์ทรงเป็นแสงสว่างและศูนย์กลางแห่งความปีติยินดี ไม่ใช่พระบัญชาตามอำเภอใจของพระเจ้าที่กีดกันคนชั่วออกจากสวรรค์ แต่พวกเขาถูกขับไล่ออกไปเพราะความไม่เหมาะสมของตนเองที่จะอยู่ร่วมกับสวรรค์ พระสิริของพระเจ้าจะเป็นเหมือนไฟที่เผาผลาญพวกเขา” —สันติวิธี น. 17, 18.

ข. เหตุใดมนุษย์จึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงโทษของการกระทำบาปได้ด้วยตนเอง? โยบ 14:4; โรม 8:7, 8; อิศยาห์ 64:6.

“เป็นไปได้เลยที่เราจะหลุดพ้นจากหลุมแห่งบาปที่เราจมอยู่ได้ด้วยตัวเราเอง หัวใจของเราชั่วร้าย และเราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงมันได้ ‘ใครเล่าจะนำสิ่งสะอาดออกมาจากสิ่งไม่สะอาดได้?’ ไม่มีใครเลย’ โยบ 14:4 ... การศึกษา วัฒนธรรม การใช้เจตจำนง ความพยายามของมนุษย์ ส่วนมีขอบเขตที่เหมาะสม แต่ในที่นี้พวกมันไร้พลัง พวกมันอาจทำให้พฤติกรรมภายนอกถูกต้อง แต่พวกมันไม่สามารถเปลี่ยนแปลงหัวใจได้ พวกมันไม่สามารถชำระล้างบ่อเกิดแห่งชีวิตได้ ต้องมีพลังที่ทำงานจากภายในชีวิตใหม่จากเบื้องบน ก่อนที่มนุษย์จะเปลี่ยนแปลงจากบาปไปสู่ความบริสุทธิ์ได้ พลังนั้นคือพระคริสต์ พระคุณของพระองค์เท่านั้นที่สามารถปลุกพลังแห่งจิตวิญญาณที่ไร้ชีวิตชีวา และสิ่งดูหมิ่นเข้าหาพระเจ้า เข้าหาความบริสุทธิ์” — อ้างอิงจากแหล่งเดิม หน้า 18

3. ความจำเป็นของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

วันอังคาร วันที่ 7 กรกฎาคม

ก. เราต้องเข้าใจอะไรบ้างเกี่ยวกับหัวใจของมนุษย์? สดุดี 14:1–3; โรม 3:9–11.

“พระวจนะของพระเจ้าประกาศว่า, ‘เหตุว่าทุกคนได้ทำบาป และขาดจากสง่าราศีของพระเจ้า’ (โรม 3:23). ‘ไม่มีคนที่ทำดีสักคนเดียว ‘ไม่’ ไม่มีเลย’ (โรม 3:12) หลายคนหลังคิดเกี่ยวกับสภาพจิตใจของตน พวกเขาไม่รู้ว่าจิตใจฝ่ายเนื้อหนังนั้นหลอกลวงยิ่งกว่าสิ่งใดๆ และชั่วร้ายยิ่งขึ้น พวกเขาห่อหุ้มตัวเองด้วยความชอบธรรมของตนเอง และพอใจที่ได้มาตรฐานด้านคุณธรรมของมนุษย์ แต่พวกเขาจะล้มเหลวอย่างร้ายแรงเมื่อพวกเขาไม่ถึงมาตรฐานของพระเจ้า และโดยตัวของพวกเขาเอง พวกเขาไม่สามารถทำตามข้อกำหนดของพระเจ้าได้” —ข่าวสารที่ได้ค้ำศรวรไว้ หนังสือ , น. 320.

ข. เหตุใดมนุษย์เราจึงไม่สามารถแยกแยะโลกฝ่ายวิญญาณและมองเห็นอาณาจักรของพระเจ้าได้? 1 โครินธ์ 2:14; 2 โครินธ์ 4:4.

“พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า ‘ถ้าผู้ใดไม่เกิดใหม่จากเบื้องบน’ ถ้าเขาไม่รับใจใหม่ ความปรารถนาใหม่ จุดประสงค์ใหม่ และแรงจูงใจใหม่ ซึ่งนำไปสู่ชีวิตใหม่ ‘เขาจะมองไม่เห็นอาณาจักรของพระเจ้า’ ยอห์น 3:3 (หมายเหตุ) ความคิดที่ว่าจำเป็นต้องพัฒนาแต่สิ่งที่ดีที่มีอยู่ในตัวมนุษย์โดยธรรมชาติเท่านั้น เป็นความเข้าใจผิดที่ร้ายแรง ‘คนฝ่ายเนื้อหนังไม่รับสิ่งต่างๆ ของพระวิญญาณของพระเจ้า เพราะสิ่งเหล่านั้นเป็นความโง่เขลาสำหรับเขา และเขาก็ไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ เพราะต้องใช้การพิจารณาทางวิญญาณ’ ‘อย่าประหลาดใจเลยที่เราบอกท่านว่า ท่านต้องเกิดใหม่’ 1 โครินธ์ 2:14; 3:7 เกี่ยวกับพระคริสต์นั้น มีเขียนไว้ว่า ‘ในพระองค์มีชีวิต และชีวิตนั้นเป็นแสงสว่างของมนุษย์’ —พระนามเดียวภายใต้ที่สาวรรคที่ประทานให้แก่มนุษย์ ซึ่งเราต้องได้รับความรอดโดยพระนามนั้น’ ยอห์น 1:4; กิจการ 4:12” —สันติวิถี น. 18, 19.

ค. แม้ว่าเราจะไม่สามารถช่วยตัวเองได้ แต่เราจะทำอะไรได้บ้าง? มัทธิว 11:28–30; ยอห์น 3:3.

“พระเจ้าทรงสำแดงพระองค์ในพระคริสต์ ‘เพื่อทรงคืนดีกับโลก’ 2 โครินธ์ 5:19 มนุษย์เสื่อมทรามลงเพราะบาปจนเป็นไปไม่ได้ที่เขาจะสามารถเข้ากันกับพระองค์ผู้ทรงมีธรรมชาติบริสุทธิ์และดีงามได้ด้วยตนเอง แต่พระคริสต์หลังจากทรงไถ่บาปมนุษย์จากคำพิพากษาของธรรมบัญญัติแล้ว ก็ทรงประทานฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเพื่อรวมเข้ากับความพยายามของมนุษย์ ดังนั้นโดยการกลับใจมาหาพระเจ้าและศรัทธาในพระคริสต์ ลูกหลานของอาดัมที่ล้มลงจึงสามารถกลับมาเป็น ‘บุตรของพระเจ้า’ ได้อีกครั้ง 1 ยอห์น 3:2” —บรรพชนและเหล่าผู้พยากรณ์ น. 64.

4. คำวิงวอนของคนบาป

วันพุธ วันที่ 8 กรกฎาคม

ก. ปัญหาของอัครทูตเปาโลคืออะไรเมื่อเขาไปถึงถึงสถานะของคนในฐานะคนบาปต่อหน้าพระเจ้า? 7:12, 14, 24

“การรับรู้ถึงความรักเมตตาของพระเจ้า การเห็นความกรุณา ความอ่อนโยนของบิดาในพระลักษณะของพระองค์นั้นยังไม่เพียงพอ การเข้าใจพระบัญชาและความยุติธรรมแห่งพระบัญญัติของพระองค์ การเห็นว่าพระบัญญัตินั้นตั้งอยู่บนหลักการแห่งความรักนิรันดร์นั้นก็ยังไม่เพียงพอ อัครทูตเปาโลได้เห็นสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเมื่อเขาถูกถามว่า ‘ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับพระบัญญัติว่ามั่นคง’ ‘พระบัญญัตินั้นบริสุทธิ์ พระบัญญัตินั้นบริสุทธิ์ ยุติธรรม และดี’ แต่เขาเสริมด้วยความขมขื่นในจิตใจ ความทุกข์ระทม และความสิ้นหวังว่า ‘ข้าพเจ้าเป็นคนฝ่ายเนื้อหนัง ถูกขายอยู่ภายใต้บาป’ โรม 7:16, 12, 14 เขาปรารถนาความบริสุทธิ์ ความชอบธรรม ซึ่งในตัวเขานั้นเขาไม่มีอำนาจที่จะบรรลุได้ และร้องออกมาว่า ‘โอ้ ข้าพเจ้าเป็นคนน่าสังเวช! ใครจะช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากร่างกายแห่งความตายนี้ได้?’ โรม 7:24 (หมายเหตุ) นี่คือเสียงร้องที่ดังขึ้นจากหัวใจที่แบกภาระหนักในทุกแผ่นดินและทุกยุคทุกสมัย สำหรับทุกคน มีคำตอบเดียวเท่านั้น ‘ลูเอ็ด พระเมษโปดกของพระเจ้า’ “พระเจ้าผู้ทรงรับเอาบาปของโลกไป” ยอห์น 1:29 —สันติวิธี น. 19.

“มีหลายคนที่จะตระหนักถึงความไร้ความสามารถของตน และปรารถนาชีวิตฝ่ายวิญญาณที่จะนำพวกเขาไปสู่ความกลมกลืนกับพระเจ้า พวกเขาถึงพ่ายขายอย่างเปล่าประโยชน์เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งนั้น... พระผู้ช่วยให้รอดทรงโน้มน้าวพระองค์เหนือผู้ที่พระองค์ทรงไถ่ด้วยพระโลหิต คริสต์ด้วยความอ่อนโยนและความสงสารที่ไม่อาจพรรณนาได้ว่า ‘เจ้าอยากหายดีไหม?’” —ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน น. 203.

ข. พระเจ้าทรงทำให้ยาโคบมั่นใจได้อย่างไรว่าเขาจะไม่ถูกทอดทิ้งเมื่อเขาหนีจากเอซาวพี่ชายของเขา? ปฐมกาล 28:10–13.

“[ยาโคบ] รู้สึกว่าตนเองเป็นคนอกตริต และเขารู้ว่าความทุกข์ยากทั้งหมดนี้เกิดขึ้นกับเขาเพราะการกระทำผิดของตนเอง ความมืดมิดแห่งความสิ้นหวังบีบคั้นจิตใจของเขา และเขาแทบไม่กล้าอธิษฐาน แต่เขาโคดเคี้ยวอย่างที่สุดจนรู้สึกถึงความต้องการการปกป้องจากพระเจ้าอย่างที่ไม่เคยรู้สึกมาก่อน ด้วยการร้องไห้และความอับอายอย่างสุดซึ้ง เขาสารภาพบาปของตน และวิงวอนขอหลักฐานบางอย่างว่าเขาไม่ได้ออกทอดทิ้งอย่างสิ้นเชิง แต่หัวใจที่หนักอึ้งของเขายังไม่พบความโล่งใจ เขาหมดความเชื่อมั่นในตนเอง และเขากล่าวว่าพระเจ้าของบรรพบุรุษของเขาจะทอดทิ้งเขา”

“แต่พระเจ้าไม่ได้ทอดทิ้งยาโคบ พระองค์ยังคงทรงเมตตาต่อผู้รับใช้ที่หลงผิดและไม่ไว้วางใจของพระองค์ พระเจ้าทรงสำแดงสิ่งที่ยาโคบต้องการอย่างเห็นอกเห็นใจ นั่นคือพระผู้ช่วยให้รอด เขาทำบาป แต่หัวใจของเขากลับเต็มไปด้วยความกตัญญูเมื่อเขาเห็นหนทางที่เขาจะได้รับความปลอดภัยจากพระเจ้าอีกครั้ง” —บรรพชนและเหล่าผู้พยากรณ์ น. 183.

5. การเชื่อมโยงสวรรค์และโลก

วันพฤหัสบดี วันที่ 9 กรกฎาคม

ก. บทเรียนที่ต้องเรียนรู้จากบันไดที่โยอาคิมเห็นในถิ่นทุรกันดารคืออะไร? ปฐมกาล 28:16, 17; ซอนห์ 1:51.

“ในนิมิตนี้ แผนการไปบาบิโลนถูกนำเสนอแก่โยอาคิม ไม่ทั้งหมด แต่เฉพาะส่วนที่สำคัญสำหรับเขาในเวลานั้น บันไดกลับที่ปรากฏแก่เขาในความฝันนั้นเป็นบันไดเดียวกันกับที่พระคริสตเจ้าทรงกล่าวถึงในการสนทนากับนาธานล [อ้างอิงจาก ซอนห์ 1:51] จนกระทั่งถึงเวลาที่มนุษย์ยกภูตต่อการปกครองของพระเจ้า มีการติดต่อสื่อสารอย่างเสรีระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ แต่บาบิโลนและเอวาได้แยกโลกออกจากสวรรค์ ทำให้มนุษย์ไม่สามารถติดต่อกับพระเจ้าสร้างได้ แต่โลกก็ไม่ได้ถูกทิ้งให้อยู่ในความสิ้นหวังอย่างโดดเดี่ยว บันไดนั้นเป็นตัวแทนของพระเยซู ผู้ทรงเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร” —บรรพชนและเหล่าผู้พยากรณ์ น. 184.

ข. อธิบายถึงความสัมพันธ์ที่การใกล้ชิดของพระคริสตเจ้าสร้างขึ้น. โรม 3:23–26; ฮีบรู 1:14.

“ในการละทิ้งความเชื่อ มนุษย์ได้เหินห่างจากพระเจ้า โลกถูกตัดขาดจากสวรรค์ ช่องว่างที่กั้นกลางนั้นทำให้ไม่มีการสื่อสารกันได้เลย แต่โดยทางพระคริสตเจ้า โลกได้เชื่อมต่อกับสวรรค์อีกครั้ง ด้วยพระคุณของพระองค์เอง พระคริสตเจ้าได้เชื่อมช่องว่างที่บาบิโลนสร้างขึ้น เพื่อให้เหล่าทูตสวรรค์ผู้รับใช้สามารถสื่อสารกับมนุษย์ได้ พระคริสตเจ้าเชื่อมโยงมนุษย์ที่สิ้นลงในความอ่อนแอและความไร้กำลังของเขากับแหล่งแห่งพลังอำนาจอันไม่มีที่สิ้นสุด” —สันติวิถี น. 20.

“พระทัยของพระเจ้าทรงโอบอุ้มบุตรของพระองค์บนโลกด้วยความรักที่ยิ่งใหญ่กว่าความตาย ในการประทานพระบุตรของพระองค์ พระองค์ทรงเสด็จลงมาที่แก่เราในของขวัญชิ้นเดียว ชีวิต ความตาย และการวิงวอนของผู้ช่วยให้รอด การรับใช้ของเหล่าทูตสวรรค์ การวิงวอนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระบิดาผู้ทรงทำงานอยู่เบื้องบนและผ่านทางทุกสิ่ง ความห่วงใยที่ไม่สิ้นสุดของเหล่าทูตสวรรค์ ทั้งหมดนี้ล้วนถูกรวบรวมไว้เพื่อการไปบาบิโลนของมนุษย์” —อ้างอิงจากแหล่งเดิม หน้า 21

คำถามทบทวนส่วนตัว

วันศุกร์ วันที่ 10 กรกฎาคม

1. เปรียบเทียบสภาพของมนุษย์ชาติก่อนและหลังเหตุการณ์
2. หลังจากการตกสู่บาป มนุษย์ทำอะไร และทำไม?
3. ทางออกเดียวสำหรับปัญหาเรื่องบาปคืออะไร?
4. จงอธิบายความหมายของสัญลักษณ์อันน่าอัศจรรย์ที่โยอาคิมได้รับในความฝัน
5. พระเจ้าทรงใช้ช่องทางสื่อสารใดกับมนุษย์ชาติ?

การกลับใจ

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ: “เหตุฉะนั้นพวกท่านจงกลับใจเสียใหม่และตั้งใจใหม่ เพื่อบาปทั้งหลายของพวกท่านจะถูกล้างเสีย เมื่อเวลาทั้งหลายแห่งความสดชื่นจะมาจากเฉพาะพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า” (กิจการ 3:19).

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม: สันติวิถี, บทที่ 3, น. 23–35.

“พระเจ้าจะไม่ทอดทิ้งผู้ที่ถูกทรยศให้ทำบาป แต่ได้กลับมาหาพระองค์ด้วยการสำนึกผิดอย่างแท้จริง” —บรรพชนและเหล่าผู้พยากรณ์ น. 202, 203.

1. ความเสียใจต่อบาป

วันอาทิตย์ วันที่ 12 กรกฎาคม

ก. ยอห์นผู้ให้บัพติศมาเรียกร้องหลักฐานอะไรเกี่ยวกับการกลับใจอย่างแท้จริง? ลูกา 3:7–14.

“การกลับใจรวมถึงความรู้สึกเสียใจต่อบาปและการหันหลังให้กับบาปนั้น เราจะไม่มีวันละทิ้งบาปได้หากเราองไม่เห็นความชั่วร้ายของมัน และตราบาปที่เรายังไม่หันหลังให้กับบาปด้วยใจจริง ชีวิตของเราก็ย่อมไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงเกิดขึ้น” —สันติวิถี น. 23.

“การสำนึกผิดรวมถึงความเสียใจต่อบาปและการหันเหออกจากบาปนั้น เราจะไม่สามารถละทิ้งบาปได้จนกว่าเราจะเห็นความชั่วร้ายของมัน จนกว่าเราจะหันเหออกจากบาปในใจ จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงในชีวิต”? 2 โครินธ์ 7:9, 10.

“ความเสียใจอย่างแท้จริงต่อบาปนั้นเป็นผลมาจากการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณทรงเปิดเผยความอกตัญญูของหัวใจที่ดื้อหมั่นและทำให้พระผู้ช่วยให้รอดเสียดพระทัย และทรงนำเราด้วยความสำนึกผิดมาซึ่งเชิงไม้กางเขน บาปทุกอย่างทำให้พระเยซูทรงได้รับบาดเจ็บอีกครั้ง และเมื่อเรามองดูพระองค์ผู้ที่เราได้แทง เราก็โศกเศร้าต่อบาปที่ทำให้พระองค์ทรงทุกข์ทรมาน ความโศกเศร้าเช่นนี้จะนำไปสู่การละทิ้งบาป” —ผู้พิงปรารถนาแห่งปวงชน น. 300.

“เมื่อจิตใจยอมจำนนต่อการทรงนำของพระวิญญาณของพระเจ้า จิตสำนึกก็จะได้รับการปลุกให้ตื่นขึ้น และคนบาปจะเข้าถึงความลึกซึ้งและความศักดิ์สิทธิ์ของพระบัญญัติอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า ซึ่งเป็นรากฐานแห่งการปกครองของพระองค์ในสวรรค์และบนโลก” —สันติวิถี น. 24.

2. การกลับใจอย่างจริงจัง

วันจันทร์ วันที่ 13 กรกฎาคม

ก. เควียวงของอะไรเมื่อเขารู้ว่าความคิดของเขานั้นหนักหนาสาหัส? สดุดี 51:1–4.

“คำอธิษฐานของดาวิดหลังจากที่เขาล้มลง แสดงให้เห็นถึงธรรมชาติของความเสียใจอย่างแท้จริงต่อบาป การสำนึกผิดของเขานั้นจริงใจและลึกซึ้ง เขาไม่ได้พยายามบรรเทาความคิดของตนเอง หรือปรารถนาที่จะหลีกเลี่ยงการพิพากษาที่ถูกต้อง ดาวิดเห็นความร้ายแรงของการล่วงละเมิดของเขา เขาเห็นมลทินของจิตวิญญาณของเขา เขารำลึกถึงบาปของเขา เขาไม่ได้อธิษฐานเพื่อขอการอภัยโทษเท่านั้น แต่เพื่อความบริสุทธิ์ของจิตใจ เขาปรารถนาความสุขแห่งความบริสุทธิ์—ที่จะได้รับการฟื้นฟูให้กลับคืนสู่ความกลมกลืนและการมีส่วนร่วมกับพระเจ้า” —สันติวิถี น. 24, 25.

ข. การกลับใจอย่างแท้จริงของดาวิดนำเขาไปสู่การแสวงหาอะไร? สดุดี 51:10–13.

“ ‘ขอทรงสร้างจิตใจที่บริสุทธิ์ในข้าพระองค์’ นี่ก็จุดเริ่มต้นที่ถูกค้อง ณ รากฐานของอุปนิสัยคริสเตียน เพราะจากใจเป็นที่มาของชีวิต หากทุกคน ทั้งผู้รับใช้และประชาชน จะทำให้จิตใจของคนถูกต้องกับพระเจ้า เราก็จะเห็นผลลัพธ์ที่ยิ่งใหญ่กว่าจากการทำงาน อื่นงานของคุณสำคัญและมีความรับผิดชอบมากเท่าไร ความจำเป็นที่คุณจะต้องมีจิตใจที่บริสุทธิ์ก็ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น พระคุณที่จำเป็นนั้นได้รับการจัดเตรียมไว้แล้ว และฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทำงานร่วมกับทุกความพยายามที่คุณทำในทิศทางนี้ หากบุตรของพระเจ้าทุกคนแสวงหาพระองค์อย่างจริงจังและเพียรพยายาม ก็จะมีการเติบโตในพระคุณมากขึ้น ความขัดแย้งจะหมดไป ผู้เชื่อจะมีใจเดียวกันและความคิดเดียวกัน ความบริสุทธิ์และความรักจะแพร่หลายในคริสตจักร โดยการมองดู เราจะไม่เปลี่ยนแปลง ยิ่งคุณพิจารณาอุปนิสัยของพระคริสต์มากเท่าไร คุณก็จะยิ่งเหมือนพระองค์มากขึ้นเท่านั้น จงมาหาพระเยซูตามที่คุณเป็นอยู่ และพระองค์จะทรงรับคุณ และจะทรงใส่เพลงใหม่ในปากของคุณ คือเพลงสรรเสริญพระเจ้า” — คำเตือนประกาศพระกิตติคุณ (1892) น. 451, 452.

ก. พระคัมภีร์สอนอะไรเกี่ยวกับการกลับใจและการมอบตนเองเพิ่มเติมที่ให้แก่พระคริสต์? โรม 2:4; กิจการ 3:19; 5:31.

“เราไม่สามารถกลับใจได้หากปราศจากพระวิญญาณของพระคริสต์ที่จะปลุกจิตสำนึก เช่นเดียวกับที่เราไม่สามารถได้รับการอภัยโทษหากปราศจากพระคริสต์”

“พระคริสต์ทรงเป็นแหล่งที่มาของแรงกระตุ้นที่ถูกค้องทุกอย่าง พระองค์เป็นเพียงผู้เดียวที่สามารถปลุกฝังความเกลียดชังต่อบาปในหัวใจได้ ความปรารถนาในความจริงและความบริสุทธิ์ ความสำนึกผิดในความบาปของตนเอง ส่วนเป็นหลักฐานว่าพระวิญญาณของพระองค์ทรงสถิตอยู่ในหัวใจของเรา” —สันติวิถี น. 26.

3. การกลับใจจอมปลอม

วันอังคาร วันที่ 14 กรกฎาคม

ก. เมื่อพวกเขาเริ่มคิดถึงตามมาจากการกระทำบาปของตน ลักษณะของการสำนึกผิดเป็นอย่างไร? สิบรัฐ 12:16, 17; อพยพ 12:30–32; 14:3–5; มัทธิว 27:3–5.

“คนมากมายเสียใจที่ตนได้ทำบาป และพยายามเปลี่ยนแปลงตัวเองภายนอก เพราะกลัวว่าการกระทำผิดของตนจะนำความทุกข์มาสู่ตนเอง แต่สิ่งนี้ไม่ใช่การกลับใจในความหมายตามพระคัมภีร์ พวกเขาเสียใจในความทุกข์มากกว่าบาป เช่นเดียวกับความเศร้าโศกของเอซาวเมื่อเขาเห็นว่าสิทธิในการเป็นทายาทได้สูญหายไปตลอดกาล... ยูดาส อิสคาริโอท หลังจากทรยศพระเจ้าของคนที่อุทานว่า ‘ข้าพเจ้าได้ทำบาปแล้ว เพราะข้าพเจ้าได้ทรยศต่อโลหิตอันบริสุทธิ์’ มัทธิว 27:4”

“คำสารภาพนั้นถูกบีบบังคับออกมาจากจิตใจที่รู้สึกผิดของเขาด้วยความรู้สึกผิดบาปอันน่ากลัวและความหวาดกลัวต่อการพิพากษา ผลที่ตามมาทำให้เขารู้สึกหวาดผวา แต่ไม่มีความเศร้าโศกเสียใจอย่างสูงซึ่งในจิตใจของเขาที่ได้ทรยศต่อพระบุตรผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้าและปฏิเสธพระผู้บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล ฟาโรห์เมื่อต้องทนทุกข์ทรมานภายใต้การพิพากษาของพระเจ้า ยอมรับบาปของตนเพื่อหลีกเลี่ยงการลงโทษเพิ่มเติม แต่ก็กลับไปทำทาสวรรค์อีกครั้งทันทีที่ภัยพิบัติสงบลง พวกเขาทั้งหมดคร่ำครวญถึงผลของบาปแต่ไม่ได้เสียใจต่อบาปนั่นเอง” —สันติวิธี น. 23, 24.

“พระเจ้าทรงประทานหลักฐานอันน่าอัศจรรย์ที่สุดเกี่ยวกับฤทธานุภาพของพระเจ้าแก่ฟาโรห์ แต่ยัครียักกลับคือมันไม่ยอมรับฟัง การปฏิเสธการแสดงฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ทุกครั้งยิ่งทำให้เขามุ่งมั่นที่จะก่อกบฏมากขึ้น เมล็ดพันธุ์แห่งการกบฏที่เขาหว่านไว้เมื่อปฏิเสธปาฏิหาริย์ครั้งแรก ให้ออกผลแล้ว” —บรรพชนและเหล่าผู้พยากรณ์ น. 268.

ข. จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อคนบาปไม่กลับใจและเลื่อนการกลับใจออกไปจนถึงอนาคต? ยอห์น 12:35, 36; สิบรัฐ 3:12–15.

“บรรดาผู้ที่อ้างตัวว่าเป็นคริสเตียนซึ่งมาถึงการต่อสู้ครั้งท้ายอันน่าสะพรึงกลัวนั้นโดยไม่ได้เตรียมตัว จะสารภาพบาปของตนด้วยความสิ้นหวังและเจ็บปวดอย่างแสนสาหัส ในขณะที่คนชั่วจะยินดีปรีดาในความทุกข์ยากของพวกเขา คำสารภาพเหล่านี้มีลักษณะเดียวกับของเอซาวหรือยูดาส ผู้ที่สารภาพนั้นคร่ำครวญถึงผลของการล่วงละเมิด แต่ไม่ใช่ความคิด พวกเขาไม่รู้สิ่งสำคัญคืออย่างแท้จริง ไม่ใช่สิ่งเกี่ยวข้องกับชั่วร้าย พวกเขายอมรับบาปของตนเพราะกลัวการลงโทษ แต่เช่นเดียวกับฟาโรห์ในสมัยโบราณ พวกเขาจะกลับไปทำทาสวรรค์อีกครั้งหากการพิพากษาของพวกเขาถูกยกเลิก” —สงครามแห่งประวัติศาสตร์ น. 620, 621. [ตัวเอียงโดยผู้เขียน]

4. ชาวฟาริสีและคนเก็บภาษี

วันพุธ วันที่ 15 กรกฎาคม

ก. อะไรคือความแตกต่างระหว่างชาวฟาริสีกับคนเก็บภาษีในเรื่องราวของพระเยซูคริสต์? ลูกา 18:10–13.

“ในอุปมาเรื่องฟาริสีและคนเก็บภาษี คำอธิษฐานที่แสดงถึงความพ้อพิงในตนเองว่า ‘ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอบพระคุณพระองค์ที่ข้าพระองค์ไม่เหมือนคนอื่น’ นั้นแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับคำวิงวอนของผู้สำนึกผิดว่า ‘ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาปด้วยเถิด’” ลูกา 18:11, 13 ฉบับแปลมาตรฐาน เซิงอรอด ดังนั้นพระคริสต์จึงทรงกำหนดความหน้าชื่อใจคคของชาวยิว” —ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน น. 495.

ข. พระเยซูตรัสอะไรเกี่ยวกับผลของการอธิษฐานของคนเก็บภาษี? ลูกา 18:14.

“คนเก็บภาษีผู้ยกงานที่อธิษฐานว่า ‘ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาป’ (ลูกา 18:13) ถือว่าตนเองเป็นคนชั่วร้ายมาก และคนอื่น ๆ ก็มองเขาในแง่เดียวกัน แต่เขารู้สึกถึงความต้องการของตน และด้วยความรู้สึกคิดและความละเอียดใจ เขาจึงมาอยู่ต่อหน้าพระเจ้า ขอความเมตตาจากพระองค์ หัวใจของเขาเปิดรับพระวิญญาณของพระเจ้าทรงทำกรออัศจรรย์และปลดปล่อยเขาจากอำนาจของบาป ส่วนคำอธิษฐานที่โอ้อวดและชอบธรรมในตนเองของพวกฟาริสีแสดงให้เห็นว่าหัวใจของเขาปิดกั้นอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะความห่างไกลจากพระเจ้า เขาจึงไม่รู้ถึงมลทินของตนเอง ตรงกันข้ามกับความบริสุทธิ์สมบูรณ์แบบของพระเจ้า เขาไม่รู้ถึงถึงความต้องการ และเขาไม่ได้รับอะไรเลย” —สันคิวิลี น. 30, 31.

ก. ในการเล่าเรื่องนี้ พระเยซูทรงพยายามแก้ไขทัศนคติที่เป็นอันตรายในด้านใด? ลูกา 18:9; 2 โครินธ์ 10:12; สุภาษิต 16:18.

“ศาสนาของพวกฟาริสีไม่ได้สัมผัสจิตวิญญาณ เขาไม่ได้แสวงหาความเหมือนพระเจ้าในด้านอุปนิสัย หัวใจที่เปี่ยมด้วยความรักและความเมตตา เขาพอใจกับศาสนาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตภายนอกเท่านั้น ความชอบธรรมของเขาเป็นของเขาเอง—ผลจากงานของเขาเอง—และถูกตัดสินโดยมาตรฐานของมนุษย์”

“ผู้ใดที่เชื่อมั่นในตนเองว่าตนชอบธรรม ผู้นั้นจะดูหมิ่นผู้อื่น เช่นเดียวกับพวกฟาริสีที่ตัดสินตนเองโดยเปรียบเทียบกับผู้อื่น เขาก็ตัดสินผู้อื่นโดยเปรียบเทียบกับตนเอง ความชอบธรรมของเขาถูกประเมินจากผู้อื่น และยิ่งผู้อื่นเลวร้ายมากเท่าไร เขาก็ยิ่งดูชอบธรรมมากขึ้นเท่านั้น ความชอบธรรมในตนเองนำไปสู่การกล่าวหา เขาประณาม ‘ผู้อื่น’ ว่าละเมิดกฎของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ เขาจึงแสดงให้เห็นถึงจิตวิญญาณของซาตาน ผู้กล่าวหาที่นอกรีต ด้วยจิตวิญญาณเช่นนี้ เขาจึงไม่สามารถมีส่วนร่วมกับพระเจ้าได้” —อุทาหรณ์สอนชีวิต น. 151.

5. อย่าทำให้ใจแข็งกระด้าง

วันพฤหัสบดี วันที่ 16 กรกฎาคม

ก. การเพิกเฉยต่อคำพิพากษาหรือการล่าช้าในการตอบสนองมีอันตรายอย่างไร? 2 โครินธ์ 6:2; ฮีบรู 3:7, 8; ลูกา 12:20, 21.

“หลายคนปลอมประโลมจิตสำนึกที่วันวางตัวความคิดที่ว่าพวกเขาสามารถเปลี่ยนแปลงเส้นทางแห่งความชั่วร้ายได้เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาต้องการ พวกเขาสามารถเล่นตลกกับคำเชิญชวนแห่งความเมตตา และยังคงถูกชักจูงซ้ำแล้วซ้ำเล่า พวกเขาคิดว่าหลังจากที่ลูหมิ่นพระวิญญาณแห่งพระคุณ หลังจากที่ใช้อิทธิพลของคนไปอยู่ฝ่ายซาตาน ในช่วงเวลาแห่งความสิ้นหวังอย่างที่สุด พวกเขาสามารถเปลี่ยนเส้นทางของคนได้ แต่สิ่งนี้ไม่ได้ทำได้ง่ายเช่นนั้น ประสบการณ์ การอบรมสั่งสอนตลอดชีวิตได้หล่อหลอมอุปนิสัยอย่างทั่วถึง จนมีน้อยคนนักที่ปรารถนาจะรับภาพลักษณ์ของพระเยซู” — สันติวิถี น. 33, 34.

ข. เราควรทำอะไรเมื่อตระหนักว่าจิตใจและชีวิตของเราไม่สอดคล้องกับพระเจ้า? สดุดี 139:23, 24; 51:10

“จงศึกษาพระวจนะของพระเจ้าด้วยการอธิษฐาน พระวจนะนั้นปรากฏแก่ท่าน ทั้งในพระบัญญัติของพระเจ้าและชีวิตของพระคริสต์ ซึ่งหลักการสำคัญแห่งความบริสุทธิ์นั้น ‘หากปราศจากหลักการนี้แล้ว ไม่มีใครจะได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า’ ฮีบรู 12:14 พระวจนะนั้นทำให้ท่านสำนึกถึงบาป และเปิดเผยหนทางแห่งความรอดอย่างชัดเจน จงเอาใจใส่พระวจนะนั้นราวกับเป็นเสียงของพระเจ้าที่ตรัสกับจิตวิญญาณของท่าน” — อ้างอิงจากเล่มเดียวกัน หน้า 35

“เราเป็นคนบาปมหันต์ แต่พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเราจะได้รับการอภัยโทษ คุณความดีแห่งการเสียดสของพระองค์นั้นเพียงพอที่จะทูลพระบิดาเพื่อเรา ผู้ที่พระองค์ทรงอภัยโทษให้มากที่สุดก็จะรักพระองค์มากที่สุด และจะยืนอยู่ใกล้พระที่นั่งของพระองค์ที่สุดเพื่อสรรเสริญพระองค์สำหรับความรักอันยิ่งใหญ่และการเสียดสอันไม่มีที่สิ้นสุดของพระองค์ เมื่อเราเข้าใจความรักของพระเจ้าอย่างถ่องแท้ที่สุด เราจะตระหนักถึงความบาปของบาปได้ดีที่สุด เมื่อเราเห็นความยาวของโซ่ตรวนที่ถูกห่อหุ้มลงมาเพื่อเรา เมื่อเราเข้าใจถึงการเสียดสอันไม่มีที่สิ้นสุดที่พระคริสต์ทรงกระทำเพื่อเรา หัวใจก็จะอ่อนระทวยด้วยความอ่อนโยนและความสำนึกผิด” — อ้างอิงจากเล่มเดียวกัน หน้า 36

คำถามทบทวนส่วนตัว

วันศุกร์ วันที่ 17 กรกฎาคม

1. พระเจ้าประทานของขวัญอันล้ำค่าอะไรให้เรา เพื่อเราจะได้รับพระคุณแห่งสวรรค์?
2. ทำไมเราจึงไม่สามารถสำนึกผิดด้วยตนเองได้อย่างแท้จริง?
3. อะไรคือสิ่งที่ขาดไปในการกลับใจของชาว ฟาโรห์ และยูดาส?
4. เหตุใดพระเยซูจึงทรงกล่าวปมาเรื่องฟาริสีและคนเก็บภาษี?
5. ขั้นตอนที่สำคัญที่สุดที่จะนำมนุษย์เข้าสู่ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระเจ้าคืออะไร?

การสารภาพบาป

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ: “คนที่ปิดบังบรรดาบาปของตนจะไม่เจริญรุ่งเรือง แต่ผู้ใดก็ตามที่สารภาพและละทิ้งบาปเหล่านั้นเสีย จะได้รับความเมตตา” (สุภาษิต 28:13).

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม: สันติวิธี, บทที่ 4, น. 37–41.

“คำสารภาพที่ระบายออกมาจากส่วนลึกที่สุดของจิตวิญญาณ ย่อมไปถึงพระเจ้าผู้ทรงเมตตาอย่างไม่มีที่สิ้นสุด” —สันติวิธี น. 38.

1. พระเมตตาของพระเจ้า

วันอาทิตย์ วันที่ 19 กรกฎาคม

ก. เมื่อเรารู้สึกคิดในบาป เราควรทำอย่างไร? สุภาษิต 28:13; ยากอบ 5:16.

“เงื่อนไขในการได้รับความเมตตาจากพระเจ้าเรียบง่าย ยุติธรรม และสมเหตุสมผล พระองค์ไม่ทรงเรียกร้องให้เราทำสิ่งใดที่ร้ายแรงเพื่อให้ได้รับการอภัยบาป เราไม่จำเป็นต้องเดินทางไกลและเหน็ดเหนื่อย หรือทำการชดเชยบาปอย่างเจ็บปวด เพื่อมอบจิตวิญญาณของเราแก่พระเจ้าแห่งสวรรค์ หรือเพื่อชดเชยความคิดของเรา แต่ผู้ใดสารภาพและละทิ้งบาปของตน ผู้นั้นจะได้รับความเมตตา” —สันติวิธี น. 37.

ข. สิ่งนี้ต้องการทัศนคติแบบใดจากเรา? สุภาษิต 15:33; 19:23; สดุดี 34:18.

“ผู้ที่ยังไม่ถ่อมตนต่อพระเจ้าในการยอมรับความคิดของตน ยังไม่บรรลุเงื่อนไขแรกของการได้รับการยอมรับ หากเรายังไม่เคยประสบกับการกลับใจที่ไม่ต้องเสียใจภายหลัง และยังไม่ได้สารภาพบาปของเราด้วยความถ่อมตนอย่างแท้จริงและด้วยจิตใจที่แตกสลาย โดยบังเอิญความชั่วช้าของเรา เราก็ไม่เคยแสวงหากอภัยบาปอย่างแท้จริง และหากเราไม่เคยแสวงหา เราก็ไม่เคยพบสันติสุขของพระเจ้า เหตุผลเดียวที่เราไม่ได้รับการอภัยบาปในอดีตก็คือ เราไม่เต็มใจที่จะถ่อมใจและปฏิบัติตามเงื่อนไขของพระวจนะแห่งความจริง มีคำแนะนำที่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนี้ การสารภาพบาป ไม่ว่าจะต่อหน้าสาธารณะหรือส่วนตัว ควรมาจากใจจริงและแสดงออกอย่างเปิดเผย” —อ้างอิงจากเล่มเดียวกัน หน้า 37, 38

2. การสารภาพและการให้อภัย

วันจันทร์ วันที่ 20 กรกฎาคม

ก. เมื่อเราทำให้ผู้อื่นขุ่นเคือง เราได้ทำให้ใครขุ่นเคืองด้วยหรือไม่? สดุดี 51:4.

“อัครทูตกล่าวว่า ‘จงสารภาพความผิดของกันและกัน และจงอธิษฐานต่อกันและกัน เพื่อเราจะได้รับการรักษา’ ยากอบ 5:16 จงสารภาพบาปของท่านต่อพระเจ้า ผู้ทรงสามารถอภัยบาปได้แต่เพียงผู้เดียว และจงสารภาพความผิดของท่านต่อกันและกัน หากท่านได้ทำร้ายเพื่อนหรือเพื่อนบ้านของท่าน ท่านต้องยอมรับความผิดของท่าน และเป็นหน้าที่ของเขาที่จะต้องให้อภัยท่านด้วยความเต็มใจ จากนั้นท่านต้องแสวงหาการอภัยจากพระเจ้า เพราะพี่น้องที่ท่านได้ทำร้ายนั้นเป็นของพระเจ้า และในการทำร้ายเขา ท่านได้ทำบาปต่อพระเจ้าและผู้ไถ่ของเขา” —สันติวิธี น. 37.

ข. ทำไมเราจึงต้องให้อภัยผู้อื่น? มัทธิว 6:14, 15; เอเฟซัส 4:32.

“ผู้ใดไม่ให้อภัย ผู้นั้นก็ตัดช่องทางเดียวที่เขาจะได้รับความเมตตาจากพระเจ้า เราไม่ควรคิดว่าหากผู้ที่ทำร้ายเราไม่สารภาพความผิด เราจึงจะมีสิทธิ์ที่จะไม่ให้อภัยพวกเขาแน่นอนว่าเป็นหน้าที่ของพวกเขาที่จะต้องลบล้างความผิดและสารภาพ แต่เราควรมีความเห็นอกเห็นใจต่อผู้ที่ทำผิดต่อเรา ไม่ว่าพวกเขาจะสารภาพความผิดหรือไม่ก็ตาม ไม่ว่าพวกเขาจะทำร้ายเรามากเพียงใด เราไม่ควรเก็บความขุ่นเคืองไว้และสงสารตัวเองในความคิดที่เราได้รับ แต่ในเมื่อเราหวังที่จะได้รับการอภัยโทษจากพระเจ้า เราก็ควรให้อภัยทุกคนที่ทำชั่วต่อเรา” —ข้อคิดจากภูเขาแห่งพระพร น. 113, 114.

ก. อะไรควรเป็นบทเรียนสอนเราเกี่ยวกับหน้าที่ของเราที่มีต่อมนุษยชาติ? 1 เปโตร 4:8; โรม 13:8.

“ขอให้พระคริสต์ พระชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์ สถิตอยู่ในท่าน และผ่านทางท่าน พระองค์ทรงสำแดงความรักที่มาจากสวรรค์ ซึ่งจะจุดประกายความหวังในผู้สิ้นหวัง และนำสันติสุขจากสวรรค์มาสู่หัวใจที่เต็มไปด้วยบาป เมื่อเราเข้าหาพระเจ้า นี่คือการไขที่ราบที่ธรณีประทุ คือ เมื่อได้รับพระเมตตาจากพระองค์ เราจึงขอมงานเพื่อสำแดงพระคุณของพระองค์แก่ผู้อื่น” —อ้างอิงจากเล่มเดียวกัน หน้า 114, 115

“ความโหดร้ายของมนุษยต่อมนุษย์ด้วยกันเอง คือบาปที่ร้ายแรงที่สุดของเรา หลายคนคิดว่าตนเองกำลังแสดงถึงความซื่อสัตย์ของพระเจ้า แต่กลับล้มเหลวอย่างสิ้นเชิงในการแสดงความเมตตาและความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ บ่อยครั้งที่ผู้ที่พวกเขาเผชิญหน้าด้วยความเข้มงวดและรุนแรงนั้น กำลังคกอยู่ภายใต้ความกดดันของการล่อลวง ซาตานกำลังต่อสู้กับจิตวิญญาณเหล่านี้ และข้อคำที่รุนแรงและไร้ความเห็นอกเห็นใจจะทำให้พวกเขาอ้อแอ้และตกเป็นเหยื่อของอำนาจของผู้ล่อลวง” —มหัศจรรย์แห่งการรักษาน. 163.

3. เฉพาะเจาะจงและจริงใจ

วันอังคาร วันที่ 21 กรกฎาคม

ข. บาปใดบ้างที่ต้องสารภาพต่อสาธารณะ ในขณะที่บาปอื่นๆ สารภาพต่อพระเจ้าเพียงผู้เดียว? สดุดี 32:5; มัทธีว 5:23, 24.

“การสารภาพบาปที่แท้จริงนั้นต้องมีลักษณะเฉพาะเจาะจง และยอมรับบาปที่กระทำอย่างเฉพาะเจาะจง อาจเป็นบาปที่ต้องสารภาพต่อพระเจ้าเท่านั้น อาจเป็นความคิดที่ควรสารภาพต่อบุคคลที่ได้รับการเสียดายจากความคิดนั้น หรืออาจเป็นบาปในที่สาธารณะ ซึ่งควรสารภาพต่อสาธารณะเช่นกัน แต่การสารภาพบาปทุกอย่างควรซัดเซ่นและตรงประเด็น ยอมรับบาปที่ตนเองกระทำอย่างแท้จริง” —สันติวิถี น. 38.

“บาปส่วนตัวต้องสารภาพต่อพระคริสต์ ผู้ทรงเป็นสื่อกลางเพียงผู้เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์... บาปทุกอย่างเป็นการล่วงละเมิดต่อพระเจ้า และต้องสารภาพต่อพระองค์ผ่านทางพระคริสต์ บาปที่เปิดเผยทุกอย่างควรสารภาพอย่างเปิดเผยเช่นกัน” —คนงานประกาศพระกิตติคุณ น. 216.

ก. จุดประสงค์ของการสารภาพความจริงคืออะไร? 1 ซามูเอล 12:19.

“ในสมัยของซามูเอล ชาวอิสราเอลได้หลงทางจากพระเจ้า พวกเขาได้รับผลกระทบจากบาป เพราะพวกเขาได้สูญเสียความเชื่อในพระเจ้า สูญเสียความเข้าใจในฤทธานุภาพและพระบัญชาของพระองค์ที่จะปกครองประเทศ สูญเสียความเชื่อมั่นในความสามารถของพระองค์ที่จะปกป้องและพิชิตความบริสุทธิ์ของพระองค์ พวกเขาหันเหจากผู้ปกครองที่ยิ่งใหญ่แห่งจักรวาลและปรารถนาที่จะถูกปกครองเช่นเดียวกับชนชาติอียิปต์ ก่อนที่พวกเขาจะพบสันติสุข พวกเขาได้สารภาพอย่างซัดเซ่นว่า ‘เราได้เพิ่มความชั่วร้ายนี้เข้าไปในบาปทั้งปวงของเรา คือการขอให้มิกซ์ครีส์’ 1 ซามูเอล 12:19 บาปที่พวกเขาถูกตัดสินว่ากระทำนั้น จำเป็นต้องได้รับการสารภาพ” —สันติวิถี น. 38, 39.

ข. หลังจากสารภาพบาปแล้ว ควรดำเนินการอย่างไรบ้าง? อิศยาห์ 1:16, 17; เอเสเคียล 33:15.

“การสารภาพบาปจะไม่เป็นที่ยอมรับของพระเจ้าหากปราศจากการสำนึกผิดและการเปลี่ยนแปลงอย่างจริงจัง ต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเด็ดขาดในชีวิต ทุกสิ่งที่ขัดต่อพระทัยของพระเจ้าต้องถูกทิ้งไป นี่จะเป็นผลมาจากความเสียใจอย่างแท้จริงต่อบาป” —อ้างอิงจากแหล่งเดิม หน้า 39

“ผู้ที่กลับใจทุกคนจะแสดงให้เห็นถึงการเข้ามาของพระคริสต์ในหัวใจของเขา เช่นเดียวกับสก็อต โดยการละทิ้งการกระทำที่ไม่ชอบธรรมซึ่งเคยเกิดขึ้นในชีวิตของเขา และเช่นเดียวกับหัวหน้าคนเก็บภาษี เขาจะพิสูจน์ความจริงใจของเขาโดยการชดใช้คืน” —ผู้พิงปรารถนาแห่งปวงชน น. 556.

4. อันตรายจากการหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง

วันพุธ วันที่ 22 กรกฎาคม

ก. เมื่อพระเจ้าทรงถามอาดัมและเอวาเกี่ยวกับบาปของพวกเขา พวกเขาแสดงออกอย่างไรว่าไม่ใช้ความคิดของพวกเขาจริงๆ? ปฐมกาล 3:12, 13.

“อาดัมไม่อาจปฏิเสธหรือแก้ตัวบาปของตนได้ แต่แทนที่จะแสดงความสำนึกผิด เขากลับพยายามโยนความคิดไปให้ภรรยาของเขา และด้วยเหตุนี้จึงโยนความคิดไปให้พระเจ้าด้วยว่า ‘หญิงที่พระองค์ประทานให้มาอยู่กับข้าพเจ้า นางได้ให้ผลจากต้นไม้ให้แก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ได้อินแล้ว’ ”—บรรพบุรุษและผู้เผยพระวจนะ หน้า 57. [ตัวเอียงโดยผู้เขียน]

“หลังจากอาดัมและเอวาได้อินผลไม้ต้องห้ามแล้ว พวกเขาที่รู้สึกละอายและหวาดกลัวอย่างมาก ในตอนแรกความคิดเดียวของพวกเขาก็คือจะแก้ตัวอย่างไรเพื่อหลีกเลี่ยงโทษประหารชีวิตที่น่ากลัว เมื่อพระเจ้าทรงสอบถามถึงบาปของพวกเขา อาดัมจึงตอบโดยกล่าวโทษส่วนหนึ่งไปที่พระเจ้าและอีกส่วนหนึ่งไปที่ลูกธัญพืชของเขา ‘หญิงที่พระองค์ทรงประทานให้มาอยู่กับข้าพเจ้า นางได้ให้ผลไม้จากต้นไม้ให้แก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ได้อิน’ ส่วนหญิงนั้นกล่าวโทษว่า ‘งูได้ล่อลวงข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ได้อิน’ ปฐมกาล 3:12, 13 ทำไมพระองค์จึงสร้างงู? ทำไมพระองค์จึงทรงอนุญาตให้มันเข้ามาในสวนเอเดน? นี่คือคำถามที่แฝงอยู่ในข้อแก้ตัวของนางสำหรับบาปของนาง ซึ่งเป็นกรกล่าวโทษพระเจ้าว่าเป็นผู้รับผิดชอบต่อการล้มลงของพวกเขา” —สันติวิถี น. 40.

ข. เหตุใดการแก้ตัวจึงทำให้การสารภาพคิดไร้ผล? โยบ 9:20; ลูกา 16:15.

“จิตวิญญาณแห่งการแก้ตัวนั้นมีต้นกำเนิดมาจากบิดาแห่งการโกหก และปรากฏให้เห็นในลูกหลานของอาดัมทุกคน ถ้าสารภาพในลักษณะนี้ไม่ได้มาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ และจะไม่เป็นที่ยอมรับของพระเจ้า การสำนึกผิดอย่างแท้จริงจะนำพาให้คนๆ นั้นแบกรับความคิดของตนเองและยอมรับโดยปราศจากการหลอกลวงหรือการเสแสร้ง” —อ้างอิงจากแหล่งเดิม หน้า 40

“เราไม่ควรพยายามลดทอนความคิดของเราด้วยการแก้ตัวให้กับบาป เราต้องยอมรับการประเมินบาปของพระเจ้า และนั่นหนักหนาสาหัสจริงๆ มิเพียงกัลวาริเท่านั้นที่สามารถเปิดเผยความร้ายแรงของบาปได้อย่างน่าสะพรึงกลัว หากเราต้องแบกรับความคิดของเราเอง มันจะบดขยี้เรา แต่พระเจ้าผู้ปราศจากบาปได้ทรงรับโทษแทนเรา แม้พระองค์จะไม่สมควรได้รับ แต่พระองค์ก็ทรงแบกรับความชั่วช้าของเรา ‘ถ้าเราสารภาพบาปของเรา’ พระเจ้า ‘ทรงซื้อสัตย์และยุติธรรมที่จะทรงยกโทษบาปของเรา และทรงชำระเราให้พ้นจากความอยุติธรรมทั้งสิ้น’ 1 ยอห์น 1:9 สัจธรรมอันรุ่งโรจน์!—ทรงยุติธรรมตามกฎของพระองค์เอง และยังทรงเป็นผู้ทำให้ผู้ที่เชื่อในพระเยซูทุกคนเป็นผู้ชอบธรรม ‘ใครเล่าจะเป็นพระเจ้าเหมือนพระองค์ ผู้ทรงยกโทษความคิด และทรงละเว้นการลงละเมิดของชนชาติที่เหลืออยู่แห่งมรดกของพระองค์ พระองค์ไม่ทรงเก็บความโกรธาไว้ตลอดไป เพราะพระองค์ทรงพอพระทัยในพระเมตตา’ มีคำที่ 7:18” —ข้อคิดจากภูเขาแห่งพระพร น. 116.

5. การสารภาพอย่างเปิดเผย

วันพฤหัสบดี วันที่ 23 กรกฎาคม

ก. เปาโลยอมรับบาปของคนอย่างถ่อมตนและเจาะจงอย่างไร? กิจการ 26:10, 11.

“ตัวอย่างในพระวจนะของพระเจ้าเกี่ยวกับกลับใจอย่างแท้จริงและการถ่อมตน แสดงให้เห็นถึงจิตวิญญาณแห่งการสารภาพบาปที่ปราศจากข้อแก้ตัวหรือความพยายามที่จะแก้ตัวให้กับตนเอง เปาโลไม่ได้พยายามปกปิดตัวเอง เขาเปิดเผยบาปของคนอย่างโจ่งแจ้งที่สุด โดยไม่ได้พยายามลบลบความคิดของตน [อ้างอิงจากกิจการ 26:10, 11]”—สันติวิถี น. 41.

ข. ในจดหมายฉบับแรกที่เปาโลเขียนถึงทิโมธี เปาโลได้ประกาศอะไร? 1 ทิโมธี 1:15.

“ในตัวเราเอง เรามองเห็นแต่ความอ่อนแอ ไม่มีอะไรที่จะทำให้เราเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า และซาตานก็บอกเราว่ามันไม่มีประโยชน์ เราไม่สามารถแก้ไขข้อบกพร่องในอุปนิสัยของเราได้ เมื่อเราพยายามเข้าหาพระเจ้า ศัตรูจะกระซิบบว่า ‘การอธิษฐานของเจ้าไม่มีประโยชน์ เจ้าไม่ได้ทำสิ่งชั่วร้ายนั้นหรือ? เจ้าไม่ได้ทำบาปต่อพระเจ้าและละเมิดโมธรรมของตนเองหรือ?’ แต่เราอาจบอกศัตรูได้ว่า ‘โลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ชำระเราให้พ้นจากบาปทั้งสิ้น’ 1 ยอห์น 1:7 เมื่อเรารู้สึกว่าเราได้ทำบาปและไม่สามารถอธิษฐานได้ นั่นคือเวลาที่เราคงอธิษฐาน เราอาจรู้สึกเหนื่อยและถ่อมตนอย่างสุดซึ่ง แต่เราคงอธิษฐานและเชื่อ [อ้างจาก 1 ทิโมธี 1:15] การให้อภัย...เป็นของขวัญสำหรับเรา โดยมีรากฐานมาจากความชอบธรรมอันไร้กำหนดของพระคริสต์”—ข้อคิดจากภูเขาแห่งพระพร น. 115, 116.

ก. ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระเจ้าทรงสัญญาอะไรกับเรา? 1 ยอห์น 1:9.

“จิตใจที่อ่อนน้อมและแตกสลาย ซึ่งยอมจำนนด้วยการสำนึกผิดอย่างแท้จริง จะซาบซึ้งในความรักของพระเจ้าและราคาที่ต้องจ่ายบนเนินเขาลาวารี และเช่นเดียวกับที่ลูกชายสารภาพบาปต่อผู้รักลูก ผู้ที่สำนึกผิดอย่างแท้จริงก็จะนำบาปทั้งหมดของตนมาอยู่ต่อหน้าพระเจ้า และมีเขียนไว้ว่า [1 ยอห์น 1:9]”—สันติวิถี น. 41.

คำถามทบทวนส่วนตัว

วันศุกร์ วันที่ 24 กรกฎาคม

1. เมื่อเราสารภาพบาปต่อพระเจ้าด้วยความซื่อสัตย์ เราจะยืนอยู่ต่อหน้าพระองค์ได้อย่างไร?
2. ในสถานการณ์ใดบ้างที่จำเป็นต้องสารภาพความคิดต่อผู้อื่น และเพราะเหตุใด?
3. เหตุใดการสารภาพบาปอย่างเจาะจงจึงมีความสำคัญ?
4. อธิบายถึงอันตรายของการหาเหตุผลข้างตนเอง
5. ผลลัพธ์ของการสารภาพด้วยความนอบน้อมคืออะไร?

การถวายในวันสะบาโตแรก

วันสะบาโต สิงหาคม 1, 2026

แผนการศึกษาสำนักงานใหญ่

“จงฝึกเด็กในทางที่เขาควรจะไป และเมื่อเขาชราแล้ว เขาจะไม่พราดไปจากทางนั้น” (สุภาษิต 22:6).

เราอยู่ในช่วงเวลาที่สำคัญยิ่ง ในสังคมที่นับวันยิ่งห่างไกลจากศาสนามากขึ้น ความรับผิดชอบในการอบรมสั่งสอนลูกหลาน และเยาวชนของเราให้เกรงกลัวพระเจ้าจึงยิ่งเร่งด่วนกว่าที่เคย ในฐานะพ่อแม่ ครู และสมาชิกของพระกายของพระคริสต์ เรามีพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะเตรียมคนรุ่นใหม่ให้สามารถปกป้องความเชื่อด้วยความมั่นคง ความอ่อนน้อมถ่อมตน และความเชื่อมั่น

“ศาสตราจารย์แห่งการศึกษาที่แท้จริงคือความจริง ซึ่งจะต้องฝังลึกอยู่ในจิตวิญญาณจนไม่อาจถูกกลบเกลื่อนไปได้ด้วยความผิดพลาดที่แพร่หลายอยู่ทุกหนทุกแห่ง”—คำพยานสำหรับคริสตจักร เล่มที่ 1, น. 131.

ในบริบทนี้ กรมการศึกษาของสมาชิกผู้ใหญ่ได้ทำงานอย่างขยันขันแข็งเพื่อเสริมสร้างและขยายโรงเรียนมิชชันนารีของเราทั่วโลก ศูนย์การศึกษาหลายแห่งของเราได้โครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอ หลักสูตรที่ทันสมัย และสื่อการเรียนการสอนที่ปรับให้เข้ากับความเป็นจริงทางจิตวิญญาณของนักเรียนของเรา นอกจากนี้ หลายประเทศยังได้ร้องขอให้เปิดสถาบันการศึกษาใหม่ที่ส่งเสริมไม่เพียงแต่ความรู้ทางวิชาการเท่านั้น แต่ยังรวมถึงหลักการของพระกิตติคุณนิกรันครีด้วย

ดังนั้น ข้อเสนอพิเศษนี้จะสนับสนุนสามด้านหลัก ได้แก่:

1. การปรับโครงสร้างโรงเรียนสอนศาสนาที่มีอยู่เดิม;
2. การจัดตั้งโรงเรียนใหม่ในภูมิภาคที่ต้องการการเข้าถึงการศึกษาแบบคริสเตียนของ;
3. การพัฒนาโครงการแปลและปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนที่ทีมครูของเราพัฒนาขึ้น เพื่อใช้ประโยชน์ในโรงเรียนทั่วไป

และโรงเรียนสอนศาสนาในหลากหลายภาษาและบริบททางวัฒนธรรม

“การศึกษาที่แท้จริงคือการฝึกฝนเพื่อการเผยแผ่ศาสนา บุตรธิดาของพระเจ้าทุกคนถูกเรียกให้เป็นผู้เผยแผ่ศาสนา เราถูกเรียกให้รับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ และการเตรียมความพร้อมให้เราเพื่อการรับใช้เช่นนี้ควรเป็นเป้าหมายของการศึกษาของเรา”—มหัศจรรย์แห่งการรักษา น. 395.

ดังนั้น เราจึงขอวิงวอนท่านทั้งหลาย พี่น้องที่รัก ให้ถวายสิ่งของด้วยความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และวิสัยทัศน์แห่งการประกาศพระกิตติคุณ การลงทุนในการศึกษาของลูกหลานและเยาวชนของเรา คือการลงทุนในอนาคตของคริสตจักร ในการประกาศพระกิตติคุณ และในการเก็บเกี่ยวครั้งสุดท้าย

ขอพระเจ้าทรงทวีคูณการบริจาคของคุณและเสริมสร้างพันธกิจที่สำคัญนี้ให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น และขอให้โรงเรียนของเราเป็นแสงสว่างที่ส่องประกายในความมืดมิด เตรียมคนรุ่นใหม่ให้มีศรัทธาเพื่อการเสด็จกลับมาของพระผู้ช่วยให้รอดของเราไม่ช้า

— แผนการศึกษาสำนักงานใหญ่

การอุทิศถวาย

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ: “เจ้าจะแสวงหาราษและพบเรเมื่อเจ้าแสวงหาราษด้วยสิ้นสุดใจของเจ้า” (เยเรมีย์ 29:13).

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม: สันติวิธี, บทที่ 5, น. 43–48.

“ด้วยกำลังของเราเองนั้น เป็นไปไม่ได้ที่จะรักษาความขัดแย้งไว้ได้ และสิ่งใดก็ตามที่เบี่ยงเบนความคิดจากพระเจ้า สิ่งใดก็ตามที่นำไปสู่การยกย่องตนเองหรือการพึ่งพาตนเอง ย่อมเป็นการเตรียมทางไปสู่ความล้มเหลวของเราอย่างแน่นอน สารสำคัญของพระคัมภีร์คือการปลูกฝังความไม่ไว้วางใจในอำนาจของมนุษย์ และส่งเสริมความไว้วางใจในอำนาจของพระเจ้า” —บรรพชนและเหล่าผู้พยากรณ์ น. 717.

1. การต่อสู้กับตนเอง

วันอาทิตย์ วันที่ 26 กรกฎาคม

ก. เปาโลอธิบายถึงสงครามของคริสเตียนและอุปสรรคที่จำเป็นสำหรับสงครามอย่างไร? เอเฟซัส 6:12–18.

“ชาวดานได้โจมตีพระคริสต์ด้วยการล่อลวงที่รุนแรงและแยบยลที่สุด แต่ก็พ่ายแพ้ในทุกการต่อสู้ การต่อสู้เหล่านั้นเกิดขึ้นเพื่อเรา ชัยชนะเหล่านั้นทำให้เราสามารถเอาชนะได้ พระคริสต์จะประทานกำลังให้แก่ทุกคนที่แสวงหา ไม่มีใครสามารถถูกชาวดานเอาชนะได้หากปราศจากความยินยอมของตนเอง ผู้ล่อลวงไม่มีอำนาจที่จะควบคุมเจตจำนงหรือบังคับจิตวิญญาณให้ทำบาป มันอาจทำให้ทุกข้อใจ แต่ไม่สามารถทำให้แปลเปลี่ยนได้ มันอาจทำให้เกิดความเจ็บปวด แต่ไม่สามารถทำให้แปลเปลี่ยนได้ ความจริงที่ว่าพระคริสต์ทรงเอาชนะแล้ว ควรเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้ติดตามของพระองค์มีกำลังใจที่จะต่อสู้กับบาปและชาวดานอย่างกล้าหาญ” —สงครามแห่งประวัติศาสตร์ น. 510.

ข. ชาวดานพยายามที่จะครอบครองอำนาจเบ็ดเสร็จในที่สุด? สุภาษิต 4:23.

“ถนเรา ‘คิดอย่างไร ก็เป็นอย่างนั้น’ สุภาษิต 23:7 จิตใจต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงด้วยพระคุณของพระเจ้า มิฉะนั้นการแสวงหาความบริสุทธิ์ในชีวิตก็ไร้ประโยชน์ ผู้ใดพยายามสร้างอุปนิสัยที่ดีงามโดยปราศจากพระคุณของพระคริสต์ ผู้นั้นกำลังสร้างบ้านบนพื้นทรายที่เคลื่อนไหวได้ ในพายุแห่งการทดลองอันรุนแรง บ้านนั้นย่อมจะพังทลายลงอย่างแน่นอน” —บรรพชนและเหล่าผู้พยากรณ์ น. 460.

2. คำเชิญจากพระเจ้า

วันจันทร์ วันที่ 27 กรกฎาคม

ก. อะไรบ้างที่ต้องละทิ้งเพื่อที่จะเป็นสาวกของพระคริสต์? ลูกา 14:33; มัทธิว 6:24.

“ในการมอบตนเองแก่พระเจ้า เราจำเป็นต้องละทิ้งทุกสิ่งที่จะแยกเราออกจากพระองค์ ดังนั้นพระเจ้าช่วยให้รอดจึงตรัสว่า [ลูกา 14:33] สิ่งใดก็ตามที่จิตใจให้ห่างจากพระเจ้า สิ่งนั้นต้องถูกละทิ้งไป เงินทองเป็นรูปเคารพของคนจำนวนมาก ความรักในเงินทอง ความปรารถนาในทรัพย์สิน คือโซ่ตรวนที่ผูกมัดพวกเขาไว้กับซาตาน ชื่อเสียงและเกียรติยศทางโลกเป็นสิ่งที่ถ่วงอีกกลุ่มหนึ่งบูชา ชีวิตที่สุขสบายและปราศจากความรับผิดชอบเป็นรูปเคารพของคนอีกกลุ่มหนึ่ง แต่พันธนาการแห่งความเป็นทาสเหล่านี้จำเป็นต้องถูกทำลาย เราไม่สามารถเป็นของพระเจ้าครึ่งหนึ่งและเป็นของโลกครึ่งหนึ่งได้ เราจะไม่ใช่บุตรของพระเจ้าอย่างแท้จริง เว้นแต่เราจะเป็นเช่นนั้นอย่างสมบูรณ์” — สันติวิถี น. 44.

ข. พระเจ้าทรงเชิญชวนผู้ที่ปรารถนาการเปลี่ยนแปลงจิตใจและชีวิตอย่างไรบ้าง? อิศยาห์ 1:18; เยเรมีย์ 29:13; ยากอบ 4:7–10.

“การปกครองของพระเจ้าไม่ได้ตั้งอยู่บนการข่มขู่อย่างงมงาย หรือการควบคุมที่ไร้เหตุผล อย่างที่ซาตานพยายามทำให้เห็น แต่เป็นการเรียกร้องต่อสติปัญญาและมโนธรรม... พระเจ้าไม่บังคับจิตใจของสิ่งทรงสร้าง พระองค์ไม่ทรงยอมรับการถวายความเคารพที่ไม่ได้กระทำด้วยความเต็มใจและสติปัญญา การข่มขู่ที่ถูกต้องบังคับขจัดขวางการพัฒนาที่แท้จริงของจิตใจหรืออุปนิสัย มันจะทำให้มนุษย์เป็นเพียงหุ่นยนต์ นั่นไม่ใช่จุดประสงค์ของผู้สร้าง พระองค์ทรงปรารถนาให้มนุษย์ ซึ่งเป็นผลงานชิ้นเอกแห่งพลังแห่งการสร้างสรรค์ของพระองค์ บรรลุถึงการพัฒนาสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ พระองค์ทรงวางพระพรสูงสุดไว้เบื้องหน้าเรา ซึ่งพระองค์ทรงปรารถนาจะนำเราไปสู่โดยพระคุณของพระองค์ พระองค์ทรงเชิญชวนให้เรามอบตนเองแก่พระองค์ เพื่อที่พระองค์จะทรงกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ในเรา เหลือเพียงแต่เราต้องเลือก ว่าเราจะปลดปล่อยตนเองจากพันธนาการแห่งบาป และแบ่งปันเสรีภาพอันรุ่งโรจน์ของบุตรแห่งพระเจ้า” — อ้างอิงจากแหล่งเดิม หน้า 43, 44

“พระคริสต์ทรงสำแดงพระองค์ในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของมนุษย์ ประชาชนไม่ควรวางใจในงานของตนเอง ในความชอบธรรมของตนเอง หรือในตนเองในทางใดๆ แต่ควรวางใจในพระเมตตาของพระเจ้าผู้ทรงรับเอาบาปของโลกไป ในพระองค์นั้น พระผู้ทรงเป็นทนายความต่อพระบิดาได้ทรงสำแดงพระองค์เอง โดยทางพระองค์นั่นเอง ได้มีการเชิญชวนว่า ‘มาเถิด ให้เรามาปรึกษาหารือกัน พระเจ้าตรัสว่า แม้บาปของท่านจะเป็นสีแดงเข้มเหมือนสีเลือดคน แต่ก็สีขาวเหมือนหิมะ แม้จะเป็นสีแดงเหมือนสีเลือดคน แต่ก็สีขาวเหมือนขนแกะ’ คำเชิญนี้ดังก้องมาถึงเราในวันนี้ อย่ให้ความย่อห่อหุ้ม ความภาคภูมิใจในตนเอง หรือความชอบธรรมในตนเองมาขัดขวางไม่ให้ใครสารภาพบาปของตน เพื่อเขาจะได้เข้าถึงชีวิตในพระสัญญา” — พื้นฐานการศึกษาของคริสเตียน น. 239.

3. พระคริสต์ทรงสละทุกสิ่ง

วันอังคาร วันที่ 28 กรกฎาคม

ก. อะไรทำให้พระคริสต์มีสิทธิที่จะรับบุตรธิดาของพระองค์ขึ้นสู่สวรรค์? โกลโคสิ 1:14; ฮีบรู 7:25.

“ท่ามกลางความมืดมนน่าสะพรึงกลัว รวกับว่าพระเจ้าทรงละทิ้งพระองค์ไป พระคริสต์ทรงดื่มกินกาถสุดท้ายในถ้วยแห่งความทุกข์ยากของมนุษย์ ในช่วงเวลาอันร้ายแหร่านั้น พระองค์ทรงพึ่งพาหลักฐานแห่งการยอมรับจากพระบิดาที่ทรงประทานให้ ก่อนหน้านั้น พระองค์ทรงคุ้นเคยกับพระลักษณะนิสัยของพระบิดา พระองค์ทรงเข้าใจความยุติธรรม พระเมตตา และความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ด้วยความเชื่อ พระองค์ทรงพักพิงในพระองค์ผู้ที่พระองค์ทรงยินดีเชื่อฟังมาโดยตลอด และเมื่อพระองค์ทรงมอบพระองค์เองไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้าด้วยความอ่อนน้อม ความรู้สึกว่าสูญเสียความโปรดปรานจากพระบิดาก็หายไป ด้วยความเชื่อ พระคริสต์จึงทรงเป็นผู้ชนะ” —ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน น. 756.

“ในของประทานแห่งพระเยซู พระเจ้าได้ประทานสวรรค์ทั้งปวง จากมุมมองของมนุษย์ การเสียสละเช่นนี้เป็นการสิ้นเปลืองอย่างเปล่าประโยชน์ ด้วยเหตุผลของมนุษย์ แผนการแห่งความรอดทั้งหมดเป็นการสิ้นเปลืองพระเมตตาและทรัพยากร การปฏิเสธตนเองและการเสียสละอย่างสุดหัวใจพบเห็นได้ทุกหนทุกแห่ง เหล่าทูตสวรรค์อาจมองดูด้วยความประหลาดใจต่อครอบครัวมนุษย์ที่ปฏิเสธที่จะได้รับการยกระดับและเสริมสร้างด้วยความรักอันไร้ขอบเขตที่แสดงออกในพระคริสต์ พวกเขาอาจอุทานว่า “ทำไมจึงเป็นการสิ้นเปลืองอย่างใหญ่หลวงเช่นนี้?”

“แต่การไปบาปสำหรับโลกที่หลงหายไปนั้นจะต้องเต็มเปี่ยม อุดมสมบูรณ์ และสมบูรณ์ การถวายของพระคริสต์นั้นมากมายเหลือเฟือที่จะเข้าถึงทุกดวงวิญญาณที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้น ไม่สามารถจำกัดได้เพื่อไม่ให้เกินจำนวนผู้ที่จะรับของประทานอันยิ่งใหญ่นี้ มนุษย์ทุกคนไม่ได้รับรอดพ้น แต่แผนการไปบาปนั้นไม่สูญเปล่าเพราะไม่ได้สำหรับทุกสิ่งถึงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ได้จัดเตรียมไว้ จะต้องมีเพียงพอและเหลือเฟือ” —อ้างอิงจากแหล่งเดิม หน้า 565, 566

ข. พระเยซูทรงเรียกร้องอะไรจากทุกคนที่ปรารถนาจะเป็นบุตรของพระองค์และต้องการรับพระวิญญาณของพระองค์? สยามิต 23:26

“[พระเยซู] ทรงรอคอยด้วยความสงสารและเมตตาที่จะฟังคำสารภาพของคนหลงผิด และทรงรับการกลับใจของพวกเขา พระองค์ทรงเฝ้ารอความกตัญญูจากพวกเขา เหมือนแม่ที่เฝ้ารอรอยยิ้มแห่งการเข้าใจจากลูกน้อยที่รัก พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ทรงสอนเราให้เรียกพระองค์ว่าพระบิดา พระองค์ทรงประสงค์ให้เราเข้าใจว่าพระทัยของพระองค์โหยหาเราด้วยความจริงใจและอ่อนโยนเพียงใดในทุกการทดลองและการล่อลวงของเรา” —คนงานประกาศพระกิตติคุณ น. 210.

“เมื่อเรามอบทุกสิ่ง เราจะสูญเสียอะไรไป? หัวใจที่เปดเป็นอันด้วยบาป เพื่อให้พระเยซูทรงชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง และเพื่อช่วยให้รอดด้วยความรักที่หาที่เปรียบมิได้ของพระองค์ แต่กระนั้นมนุษย์ก็คิดว่ากรมอบทุกสิ่งนั้นยาก! ฉันรู้สึกละเอียดใจเมื่อได้ยินคนพูดถึงเรื่องนี้ และละเอียดใจที่จะเชื่อมั่น” —สันติวิธี น. 46.

4. การยอมจำนนโดยสมบูรณ์

วันพุธ วันที่ 29 กรกฎาคม

ก. ความปรารถนาอันแรงกล้าของโลกต่อผู้เชื่อคืออะไร? โรม 12:1; 1 โศโลมอน 5:23.

“แม้ว่าข้อคำเหล่านี้จะกล่าวถึงชาวอิสราเอลโบราณ แต่ก็มีการเรียนสำหรับประชากรของพระเจ้าในปัจจุบัน เมื่ออัครสาวก วิงวอนพี่น้องให้ถวายร่างกายของคนเป็น ‘เครื่องบูชาที่มีชีวิต บริสุทธิ์ และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า’ ท่านได้วางหลักการของการ ชำระให้บริสุทธิ์อย่างแท้จริง มันไม่ใช่เพียงแต่ทฤษฎี อารมณ์ หรือข้อคำ แต่เป็นหลักการที่มีชีวิตและปฏิบัติได้จริง ซึ่งเข้ามาอยู่ใน ชีวิตประจำวัน มันต้องการให้พฤติกรรมการกิน การดื่ม และการแต่งกายของเราเป็นไปในลักษณะที่จะช่วยรักษาสุขภาพกาย สุขภาพจิต และสุขภาพทางศีลธรรม เพื่อให้เราจะได้ถวายร่างกายของเราแก่พระเจ้า ไม่ใช่เครื่องบูชาที่เสื่อมเสียเพราะนิสัยที่ไม่ดี แต่ เป็น ‘เครื่องบูชาที่มีชีวิต บริสุทธิ์ และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า’ ”—ชีวิตที่บริสุทธิ์, น. 27, 28

“เราต้องอุทิศตนเพื่อรับใช้พระเจ้า และเราควรพยายามถวายสิ่งต่างๆ ให้สมบูรณ์แบบที่สุสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ พระเจ้าจะไม่ ทรงพอพระทัยกับสิ่งใดๆ ที่ดีน้อยกว่าสิ่งที่ดีที่สุดที่เราสามารถถวายได้ ผู้ที่รักพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจจะปรารถนาที่จะถวายการรับใช้ ที่ดีที่สุดในชีวิต และพวกเขาจะพยายามอย่างต่อเนื่องที่จะนำทุกพลังในตัวพวกเขาให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ที่จะส่งเสริม ความสามารถของพวกเขาในการทำตามพระประสงค์ของพระองค์”—บรรพชนและเหล่าผู้พยากรณ์ น. 352, 353.

ข. เมื่อฝูงชนได้ฟังคำเทศนาของเปโตรในวันเพนเทโคสต์ สิ่งใดคือภาระในใจของพวกเขา? กิจการ 2:37, 38.

“[ฝูงชน] ได้ยินเหล่าสาวกประกาศว่าผู้ที่ถูกตรึงกางเขนนั้นคือพระบุตรของพระเจ้า พวกเขาวิตกและผู้ปกครองต่างตัวสัน สะห้าน ความสับสนและความท้อแท้เข้ามาครอบงำผู้คน ‘พวกเขาเริ่มสับสนและวิตก และกล่าวแก่เปโตรและอัครสาวกคนอื่นๆ ว่า พี่น้องทั้งหลาย เราควรทำอย่างไร?’ ในบรรดาผู้ที่ฟังเหล่าสาวกนั้น มีชาวอิวูเคร่งศาสนา ซึ่งมีความเชื่อที่จริงจัง พลังที่มาพร้อมกับข้อคำของผู้พูดทำให้พวกเขามั่นใจว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์อย่างแท้จริง...”

“เปโตรได้เน้นย้ำให้ผู้ที่มีสติคิดได้ตระหนักว่า พวกเขาปฏิเสธพระคริสต์เพราะถูกพวกปุโรหิตและผู้ปกครองหลอกลวง และ หากพวกเขายังคงมองหากำเนนนำจากคนเหล่านี้ และรอให้คนเหล่านั้นยอมรับพระคริสต์ก่อนที่พวกเขาจะกล้าทำเช่นนั้น พวกเขา ก็จะไม่มีความยอมรับพระองค์ คนมีอำนาจเหล่านี้ แม้จะอ้างว่าตนเองเคร่งศาสนา แต่ก็ทะเลาะเถียงกันในทรัพย์สมบัติและเกียรติยศทาง โลก พวกเขาไม่เต็มใจที่จะมาหาพระคริสต์เพื่อรับแสงสว่าง”—กิจการของอัครทูต น. 43, 44.

5. การรักษายอมจำนน

วันพฤหัสบดี วันที่ 30 กรกฎาคม

ก. อะไรทำให้เราเชื่อมั่นว่าเราสามารถอุทิศตนอย่างเต็มที่แก่พระเจ้าและสามารถแสดงออกถึงพระฉายาของพระคริสต์ได้?
ฟิลิปปี 2:12, 13.

“พระเจ้าไม่ได้ทรงประสงค์ให้ท่านกลัวว่าพระองค์จะทรงคิดสัญญา ว่าความอดทนของพระองค์จะหมดไป หรือความเมตตาของพระองค์จะขาดหายไป จงกลัวว่าเจตจำนงของท่านจะไม่ยอมอยู่ใต้พระประสงค์ของพระคริสต์ ว่าลักษณะนิสัยที่สืบทอดมาและที่ได้รับการปลูกฝังมาจะควบคุมชีวิตของท่าน ‘พระเจ้าทรงทำงานในตัวท่านทั้งในด้านความตั้งใจและในการกระทำตามพระประสงค์อันดีของพระองค์’ จงกลัวว่าตัวตนของท่านจะเข้ามาขวางกั้นระหว่างจิตวิญญาณของท่านกับพระเจ้าผู้ทรงเป็นผู้สร้างสรรคที่ยิ่งใหญ่ จงกลัวว่าความดีร้ายของคนเองจะทำลายจุดประสงค์อันสูงส่งที่พระเจ้าทรงปรารถนาจะทำให้สำเร็จผ่านทางท่าน จงกลัวที่จะพึ่งพาความแข็งแกร่งของคนเอง จงกลัวที่จะถอนมือของท่านออกจากพระหัตถ์ของพระคริสต์และพยายามเดินบนเส้นทางชีวิตโดยปราศจากการทรงสถิตอยู่ของพระองค์” —อุทาหรณ์สอนชีวิต น. 161.

ข. จะรักษาความศรัทธาอันแน่วแน่และรักษายอมจำนนต่อหลักการที่ถูกต้องอย่างสมบูรณ์ได้อย่างไร? กาลาเทีย 2:20; มัทธีว 16:24, 25.

“ผู้ที่ปรารถนาจะได้รับพรแห่งการชำระให้บริสุทธิ์ ต้องเรียนรู้ความหมายของการเสียสละตนเองเสียก่อน ไม่กางเขนของพระคริสต์เป็นเสาหลักสำคัญที่รองรับ ‘พระสิริอันยิ่งใหญ่และนิรันดร์’ ” —กิจการของอัครทูต น. 560.

“คุณไม่สามารถเปลี่ยนแปลงหัวใจของคุณได้ คุณไม่สามารถมอบความรักความผูกพันให้แก่พระเจ้าได้ด้วยตัวเอง แต่คุณสามารถเลือกที่จะรับใช้พระองค์ได้ คุณสามารถมอบเจตจำนงของคุณให้พระองค์ แล้วพระองค์จะทรงทำงานในตัวคุณเพื่อให้คุณมีเจตจำนงและกระทำตามพระประสงค์อันดีของพระองค์...”

“ด้วยการใช้เจตจำนงที่ถูกดอง การเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิงอาจเกิดขึ้นในชีวิตของคุณได้ โดยการมอบเจตจำนงของคุณให้แก่พระคริสต์ คุณจะร่วมมือกับอำนาจที่อยู่เหนืออำนาจและอิทธิพลทั้งปวง คุณจะได้รับพลังกำลังจากเบื้องบนเพื่อคิดเห็นว่าคุณให้มันลง และด้วยการยอมจำนนต่อพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง คุณจะสามารถดำเนินชีวิตใหม่ได้ คือชีวิตแห่งความเชื่อ” —สันติวิธี น. 47, 48. [ตัวเขียนโดยผู้เขียน]

คำถามทบทวนส่วนตัว

วันศุกร์ วันที่ 31 กรกฎาคม

1. อะไรคือสิ่งจำเป็นสำหรับความสำเร็จในการต่อสู้กับศัตรูแห่งจิตวิญญาณของเรา?
2. การต่อสู้ที่แท้จริงเพื่อเอาชนะศัตรูที่พ่ายแพ้ไปแล้วนั้นคืออะไร?
3. เราเรียนรู้อะไรได้บ้างจากของขวัญแห่งความรอดของพระคริสต์?
4. พระเจ้าทรงมีพระประสงค์อะไรสำหรับผู้เชื่อ ทั้งทางด้านร่างกายและจิตวิญญาณ?
5. ถ้าเจตจำนงของเราสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า เราจะประสบกับอะไรในชีวิตประจำวัน?

ความเชื่อและการยอมรับ

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ: “เราจะให้ใจใหม่แก่เจ้า และเราจะบรรจุจิตวิญญาณใหม่ไว้ในเจ้า เราจะนำใจหินออกไปเสียจากเนื้อของเจ้า และจะให้ใจเนื้อแก่เจ้า” (เอเสเคียล 36:26).

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม: *สันติวิธี, บทที่ 6, น. 49–55.*

“คุณไม่สามารถขอใช้บาปในอดีตของคุณเองได้ และไม่สามารถเปลี่ยนแปลงจิตใจหรือทำให้ตนเองบริสุทธิ์ได้ แต่พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะทรงกระทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดให้คุณโดยทางพระคริสต์” —สันติวิธี น. 51.

“คุณไม่สามารถขอใช้บาปในอดีตของคุณได้ คุณไม่สามารถเปลี่ยนแปลงจิตใจและทำให้ตัวเองบริสุทธิ์ได้ แต่พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดให้คุณผ่านทางพระคริสต์” วันอาทิตย์

วันที่ 2 สิงหาคม

ก. พระสัญญาอันแสนวิเศษของพระเจ้าเกี่ยวกับการให้อภัยและสันติสุขคืออะไร? 1 ยอห์น 1:9.

“ท่านเห็นแล้วว่าชีวิตของท่านเต็มไปด้วยความเห็นแก่ตัวและบาป ท่านปรารถนาที่จะได้รับการอภัย ได้รับการชำระล้าง ได้รับการปลดปล่อย ความปรองดองกับพระเจ้า ความคล้อยคลึงกับพระองค์—ท่านจะทำอย่างไรจึงจะได้รับสิ่งเหล่านั้น?”

“สิ่งที่คุณต้องการคือสันติสุข—การให้อภัยจากสวรรค์ สันติสุข และความรักในจิตวิญญาณ เงินซื้อไม่ได้ สติปัญญาหาไม่ได้ ปัญญาเข้าถึงไม่ได้ ท่านไม่มีทางหวังที่จะได้รับมันด้วยความพยายามของท่านเอง แต่พระเจ้าทรงมอบให้คุณเป็นของขวัญ ‘โดยไม่ต้องเสียเงินและไม่ต้องเสียราคา’ อิสยาห์ 55:1 มันจะเป็นของท่านหากท่านเพียงยื่นมือออกไปเท่านั้นไว้” —สันติวิธี น. 49.

ข. มีคำสัญญาสำคัญอื่นใดอีกบ้างที่จะเปลี่ยนแปลงตัวตนทั้งหมดให้กลายเป็นคนใหม่ที่สอดคล้องกับพระเจ้า? เอเสเคียล 36:26.

“ท่านได้สารภาพบาปของท่านแล้ว และได้ละทิ้งบาปเหล่านั้นในใจแล้ว ท่านได้สิ่งใจที่จะมอบตนเองแก่พระเจ้า บัดนี้จึงไปหาพระองค์ และขอให้พระองค์ทรงชำระล้างบาปของท่านและประทานหัวใจใหม่แก่ท่าน แล้วจงเชื่อว่าพระองค์ทรงกระทำเช่นนั้นเพราะพระองค์ทรงสัญญาไว้ นี่คือบทเรียนที่พระเยซูทรงสอนขณะที่พระองค์ทรงอยู่บนโลก คือของประทานที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับเรา เราต้องเชื่อว่าเราได้รับ และมันเป็นของเรา” —อ้างอิงจากเล่มเดียวกัน หน้า 49, 50. [ตัวเอียงโดยผู้เขียน]

2. ชีวิตผ่านทางพระคริสต์

วันจันทร์ วันที่ 3 สิงหาคม

ก. พระเยซูทรงบอกอะไรแก่คนอัมพาตที่เบธเสดา และเราเรียนรู้อะไรจากประสบการณ์นี้ ได้บ้าง? ยอห์น 5:1–9.

“ขอให้เราหันมาพิจารณาเรื่องราวของคนอัมพาตที่เบธเสดา ชายผู้ถูกข่มขู่มานานผู้นั้นหมดหนทางช่วยเหลือตัวเอง เขาไม่ได้ใช้แขนขามานานถึงสามสิบแปดปีแล้ว แต่พระเยซูตรัสกับเขาว่า ‘จงลุกขึ้น ยกที่นอนของเจ้า และเดินไปเถิด’ ชายป่วยอาจจะพูดว่า ‘พระเจ้า ถ้าพระองค์ทรงประสงค์จะรักษาข้าพระองค์ก็ให้หาย ข้าพระองค์จะเชื่อฟังพระวอนของพระองค์’ แต่ไม่เลย เขาเชื่อในพระวอนของพระคริสต์ เชื่อว่าเขาจะหายดี และเขาก็พยายามทันที เขาคิดังใจจะเดิน และเขาก็เดินได้ เขาปฏิบัติตามพระวอนของพระคริสต์ และพระเจ้าทรงประทานพลังให้ เขาก็หายดี” —สันติวิถี น. 50.

“พระเยซูไม่ได้ให้คำมั่นสัญญาใดๆ เกี่ยวกับความช่วยเหลือจากพระเจ้าแก่เขา ชายผู้นั้นอาจหยุดสงสัยและพลาดโอกาสเดียวที่จะได้รับการรักษา แต่เขาเชื่อในคำพูดของพระคริสต์ และเมื่อปฏิบัติตามนั้น เขาก็ได้รับพลังแล้ว”

“โดยความเชื่อเดียวกันนี้ เราอาจได้รับการเยียวยาทางจิตวิญญาณ บาบทำให้เราถูกตัดขาดจากชีวิตของพระเจ้า จิตวิญญาณของเราเป็นอัมพาต ด้วยตัวเราเอง เราไม่สามารถดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ได้มากไปกว่าคนที่เป็นอัมพาตที่ไม่สามารถเดินได้ มีหลายคนที่ตระหนักถึงความสามารถของตน และปรารถนาชีวิตฝ่ายวิญญาณที่แนะนำพวกเขาไปสู่ความกลมกลืนกับพระเจ้า พวกเขากำลังดิ้นรนอย่างเปล่าประโยชน์เพื่อให้ได้มา ในความสิ้นหวัง พวกเขาจึงว่า ‘โอ้ ข้าพเจ้าเป็นคนน่าเวทนา! ใครจะช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากร่างกายแห่งความตายนี้ได้?’ โรม 7:24 (หมายเหตุ) ขอให้ผู้ที่ท้อแท้และดิ้นรนเหล่านั้นเงยหน้าขึ้น พระผู้ช่วยให้รอดกำลังโน้มตัวลงเหนือผู้ที่พระองค์ทรงไถ่ด้วยพระโลหิต คริสต์ด้วยความอ่อนโยนและความสงสารที่ไม่อาจพรรณนาได้ว่า ‘เจ้าอยากหายดีไหม?’ พระองค์ทรงสั่งให้เจ้าลุกขึ้นด้วยสุขภาพและความสงบสุข” —ผู้ฟังปรารภแห่งปวงชน น. 203.

ข. พระคริสต์ทรงสัญญาอะไรแก่คนบาป? 2 พงศาวดาร 7:14; โยเซยา 14:4.

“คุณไม่สามารถขอใช้บาปในอดีตของคุณได้ คุณไม่สามารถเปลี่ยนใจและทำให้ตัวเองบริสุทธิ์ได้ แต่พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดให้คุณผ่านทางพระคริสต์ คุณเชื่อในคำสัญญานั้น คุณสารภาพบาปของคุณและมอบตัวเองให้แก่พระเจ้า คุณตั้งใจที่จะรับใช้พระองค์ แม่นอนที่สุด เมื่อคุณทำเช่นนั้น พระเจ้าจะทรงทำให้พระวอนของพระองค์สำเร็จแก่คุณ หากคุณเชื่อในคำสัญญา—เชื่อว่าคุณได้รับการอภัยและชำระให้บริสุทธิ์—พระเจ้าจะทรงจัดเตรียมสิ่งนั้นให้ คุณจะหายเป็นปกติ เหมือนอย่างที่พระคริสต์ทรงประทานกำลังให้คนอัมพาตเดินได้เมื่อชายผู้นั้นเชื่อว่าตนหายแล้ว เป็นเช่นนั้นหากคุณเชื่อ”

“อย่ารอนกว่าจะรู้สึกว่าคุณหายดีแล้ว แต่จงกล่าวว่า ‘ฉันเชื่อเช่นนั้น มันเป็นอย่างนั้น ไม่ใช่เพราะฉันรู้สึก แต่เพราะพระเจ้าทรงสัญญาไว้’” —สันติวิถี น. 51. [Author’s italics.]

3. ได้รับการยอมรับในพระผู้เป็นที่รัก

วันอังคาร วันที่ 4 สิงหาคม

- ก. เมื่อยอมรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้ว บาปในอดีตจะเป็นอย่างไร? โรม 3:24, 25; 5:1, 9, 10.
-

“สิ่งใดก็ตามที่ท่านปรารถนา เมื่อท่านอธิษฐาน จงเชื่อว่าท่านจะได้รับสิ่งนั้น และท่านจะได้รับสิ่งนั้น” มาระโก 11:24 คำสัญญาข้อมันมีเงื่อนไข คือเราต้องอธิษฐานตามพระประสงค์ของพระเจ้า แต่เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะชำระเราให้พ้นจากบาป ทำให้เราเป็นบุตรของพระองค์ และทำให้เราดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์ ดังนั้นเราจึงอาจขอพรเหล่านี้ และเชื่อว่าเราจะได้รับ และขอบคุณพระเจ้าที่เราได้รับพรเหล่านั้น เป็นสิทธิพิเศษของเราที่จะไปหาพระเยซูและได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ และยืนอยู่ต่อหน้าพระบัญญัติโดยปราศจากความอับอายหรือความเสียใจ” —สันติวิถี น. 51. [คำเตือนโดยผู้เขียน]

- ข. ผู้เชื่อมีสถานะอย่างไรต่อหน้าพระเจ้า? โรม 8:1.
-

“แม้ว่าชีวิตของคริสเตียนจะโดดเด่นด้วยความถ่อมตน แต่ก็ไม่ควรเต็มไปด้วยความเศร้าโศกและการดูถูกตนเอง เป็นสิทธิพิเศษของทุกคนที่จะดำเนินชีวิตเช่นนั้นเพื่อให้พระเจ้าทรงยอมรับและช่วยพวกเขา ไม่ใช่พระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์ทำให้เราอยู่ภายใต้การพิพากษาและความมีดคมอยู่เสมอ การดำเนินชีวิตด้วยศรัทธาที่ถ่อมลงและหัวใจที่เต็มไปด้วยความคิดถึงตนเองนั้นไม่ใช่หลักฐานของความถ่อมตนที่แท้จริง เราอาจไปหาพระเยซูและได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ และยืนอยู่ต่อหน้าพระบัญญัติโดยปราศจากความอับอายและความเสียใจ” —สงครามแห่งประวัติศาสตร์ น. 477.

“เมื่อเรานอบตัวเราทั้งหมดแด่พระเจ้าและเชื่ออย่างสุดใจ พระโลหิตของพระคริสต์จะชำระล้างบาปทั้งปวง จิตสำนึกจะได้รับการปลดปล่อยจากการถูกกล่าวโทษ โดยความเชื่อในโลกของพระองค์ ทุกคนจะสมบูรณ์ในพระเยซูคริสต์ได้... เราไม่ควรวิตกกังวลว่าพระคริสต์และพระเจ้าจะคิดอย่างไรกับเรา แต่ควรวิตกกังวลว่าพระเจ้าจะคิดอย่างไรกับพระคริสต์ ผู้ทรงเป็นผู้แทนของท่านทั้งหลายได้รับการยอมรับในพระผู้เป็นที่รัก” —ข่าวสารที่ได้คัดสรรไว้ หนังสือ , น. 32, 33.

- ค. การเปลี่ยนแปลงใดบ้างที่ทุกคนที่ได้เข้าสู่พันธสัญญาความสัมพันธ์กับพระเจ้าควรตระหนักถึง? 1 เปโตร 1:18, 19; 1 โครินธ์ 6:19, 20; กาลาเทีย 3:26.
-

“นับจากนี้ไปท่านไม่ใช่ของตนเองอีกต่อไป ท่านถูกซื้อมาด้วยราคาแล้ว [อ้างอิงจาก 1 เปโตร 1:18, 19] โดยการกระทำต่างๆ นี้ คือการเชื่อในพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงสร้างชีวิตใหม่ในหัวใจของท่าน ท่านเป็นเหมือนบุตรที่เกิดมาในครอบครัวของพระเจ้า และพระองค์ทรงรักท่านเหมือนที่ทรงรักพระบุตรของพระองค์” —สันติวิถี น. 51, 52.

4. ดำเนินกับพระคริสต์

วันพุธ วันที่ 5 สิงหาคม

ก. ผู้ศรัทธาควรปฏิบัติตนอย่างไร ? โกลโลสี 2:6.

“บัดนี้เมื่อท่านได้มอบตัวให้กับพระเยซูแล้ว อย่าถอยหลัง อย่าแยกตัวออกไปจากพระองค์ แต่จงกล่าวทุกวันว่า ‘ข้าพเจ้าเป็นของพระคริสต์ ข้าพเจ้าได้มอบตัวให้กับพระองค์แล้ว’ และขอให้พระองค์ประทานพระวิญญาณของพระองค์แก่ท่าน และทรงปกป้องท่านด้วยพระคุณของพระองค์ เพราะการมอบตัวให้กับพระเจ้าและการเชื่อในพระองค์นั้น จะทำให้ท่านเป็นบุตรของพระองค์ ฉะนั้นท่านจึงควรดำเนินชีวิตอยู่ในพระองค์” อัครทูตกล่าวว่า, ‘ เหตุฉะนั้นตามที่พวกท่านได้ต้อนรับเอาพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้ามาแล้วอย่างไร ก็ให้พวกท่านดำเนินในพระองค์อย่างนั้น.’ โกลโลสี 2:6.

“บางคนดูเหมือนจะรู้ว่าพวกเขาต้องอยู่ในช่วงทดลองงาน และต้องพิสูจน์ให้พระเจ้าเห็นว่าพวกเขาได้กลับตัวกลับใจแล้วก่อนที่จะสามารถอ้างสิทธิ์ในพระพรของพระองค์ได้ แต่พวกเขาสามารถอ้างสิทธิ์ในพระพรของพระเจ้าได้แม้ในตอนนี้ พวกเขาต้องมีพระคุณของพระองค์ คือพระวิญญาณของพระคริสต์ เพื่อช่วยบรรเทาความอ่อนแอของพวกเขา มิฉะนั้นพวกเขาจะไม่สามารถต้านทานความชั่วร้ายได้ พระเยซูทรงรักที่จะให้เรามาหาพระองค์ในสภาพที่เราเป็นอยู่ คือคนบาป คนไร้ที่พึ่ง คนที่ต้องพึ่งพาพระองค์ เราอาจมาพร้อมกับความอ่อนแอ ความโง่เขลา ความบาปทั้งหมดของเรา และก้มลงแทบพระบาทของพระองค์ด้วยความสำนึกผิด เป็นพระศิโรตศของพระองค์ที่โอบล้อมเราไว้ในอ้อมแขนแห่งความรักของพระองค์ และรักษาบาดแผลของเรา ชำระเราให้บริสุทธิ์จากความไม่บริสุทธิ์ที่ฝังงอ” —สันติวิถี น. 52.

ข. มีข้อกำหนดใดบ้างสำหรับการคิดพลาดที่เกิดขึ้นในกระบวนการเรียนรู้? 1 โคริน 2:1, 2.

“จงละทิ้งความสงสัยว่าพระสัญญาของพระเจ้าไม่ได้มีไว้สำหรับคุณ พระสัญญาเหล่านั้นมีไว้สำหรับผู้ที่กลับใจจากความคิดบาปทุกคน พระองค์ทรงประทานกำลังและพระคุณผ่านทางพระคริสต์ โดยทูตสวรรค์ผู้รับใช้จะนำมาถึงจิตวิญญาณของผู้เชื่อทุกคน ไม่มีใครบาปพยานไม่สามารถพบกำลัง ความบริสุทธิ์ และความชอบธรรมในพระเยซูผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อพวกเขา พระองค์ทรงรอที่จะถอดเสื้อผ้าที่เปื้อนและเปื้อนด้วยบาปของพวกเขาออก และทรงสวมเสื้อคลุมสีขาวแห่งความชอบธรรมให้พวกเขา พระองค์ทรงบัญชาให้พวกเขาใช้ชีวิตอยู่และไม่ตาย” —อ้างอิงจากเล่มเดียวกัน หน้า 52, 53.

ก. อธิบายว่าเราได้รับความเข้มแข็งอย่างไรในระหว่างการเดินทางครั้งนี้ 1 โคริน 1:7; กาลาเทีย 5:16, 17, 25.

“ผู้ที่ดำเนินตามทางแห่งปัญญา แม้ในยามทุกข์ยาก ก็ยังชื่นชมยินดีอย่างยิ่ง เพราะพระองค์ผู้ซึ่งจิตใจของพวกเขารัก ทรงดำเนินอยู่เคียงข้างพวกเขา แม้จะไม่ปรากฏแก่สายตา ในทุกย่างก้าวที่พวกเขาเดินขึ้นไป พวกเขาจะสัมผัสพระหัตถ์ของพระองค์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ในทุกย่างก้าว แสงแห่งพระสิริจากเบื้องลึกลับจะส่องลงมาชี้เส้นทางของพวกเขา และบทเพลงสรรเสริญของพวกเขาก็จะยิ่งไปเพราะชื่นเรื่อๆ จนขึ้นไปรวมกับบทเพลงของเหล่าทูตสวรรค์เบื้องหน้าพระที่นั่ง” —ข้อคิดจากภูเขาแห่งพระพร น. 140.

5. ความรักแห่งการไถ่บาปของพระบิดา

วันพฤหัสบดี วันที่ 6 สิงหาคม

ก. อะไรคือเงื่อนไขที่ทำให้พระเจ้าทรงยอมรับ? อิศยาห์ 55:7; 44:22.

“พระเจ้าไม่ได้ทรงปฏิบัติต่อเราเหมือนมนุษย์ผู้มีขีดจำกัดปฏิบัติต่อกัน พระองค์ทรงมีพระทัยแห่งความเมตตา ความรัก และ ความสงสารอย่างที่สุด”—สันติวิถี น. 53.

“ผู้ใดก็ตามที่รีบรำลึกเตือนจากพระเจ้าและถ่อมตนลงด้วยการสารภาพและกลับใจเหมือนอย่างดาวิด ผู้นั้นก็มั่นใจได้ว่ามีความหวังสำหรับเขา ผู้ใดก็ตามที่ยอมรับพระสัญญาของพระเจ้าด้วยความเชื่อ ผู้นั้นจะได้รับการอภัยโทษ พระเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งจิตวิญญาณที่กลับใจอย่างแท้จริงแม้แต่ดวงเดียว”—บรรพชนและเหล่าผู้พยากรณ์ น. 726.

ข. พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีทัศนคติที่แท้จริงต่อผู้ที่หลงผิดไปอย่างไร? เอเสไยล 18:32; ลูกา 15:18–20.

“ซาตานพร้อมที่จะขโมยความมั่นใจอันเป็นพรจากพระเจ้าไป มันปรารถนาจะเอาความหวังและแสงสว่างทุกอย่างไปจากจิตวิญญาณ แต่คุณต้องไม่ยอมให้มันทำเช่นนั้น อย่าฟังผู้ล่อลวง แต่จงกล่าวว่า ‘พระเยซูได้สิ้นพระชนม์เพื่อข้าพเจ้าจะได้มีชีวิตอยู่ พระองค์ทรงรักข้าพเจ้า และไม่ประสงค์ให้ข้าพเจ้าพินาศ... คำอุปมานี้บอกท่านว่าคนหลงทางจะได้รับการต้อนรับอย่างไร: [อ้างอิงจาก ลูกา 15:18–20]

“แต่แม้คำอุปมานี้ แม้จะอ่อนโยนและซาบซึ้งเพียงใด ก็ยังไม่สามารถแสดงถึงความเมตตากรุณาอันไม่มีที่สิ้นสุดของพระบิดาในสวรรค์ได้ พระเจ้าทรงประกาศโดยผู้เผยพระวจนะของพระองค์ว่า ‘เราได้รักเจ้าด้วยความรักนิรันดร์ เพราะฉะนั้นเราจึงดึงเจ้าเข้ามาหาเราด้วยความรักเมตตา’ เเชเรมีห์ 31:3 ขณะที่คนบาปยังอยู่ห่างไกลจากบ้านของพระบิดา กำลังใช้ชีวิตอย่างสิ้นเปลืองในต่างแดน พระทัยของพระบิดาก็ทรงโหยหาเขา และความปรารถนาทุกอย่างที่เกิดขึ้นในจิตวิญญาณที่จะกลับมามาหาพระเจ้า ก็เป็นเพียงการวิงวอนอย่างอ่อนโยนของพระวิญญาณของพระองค์ ที่ชักชวน วิงวอน และดึงดูดผู้หลงทางให้เข้ามาสู่พระทัยแห่งความรักของพระบิดา”—สันติวิถี น. 53, 54. [ตัวเอียงโดยผู้เขียน]

คำถามทบทวนส่วนตัว

วันศุกร์ วันที่ 7 สิงหาคม

1. อะไรเข้ามาในจิตวิญญาณของผู้ที่ได้รับการอภัยโทษบาป?
2. เหตุใดคนเป็นอัมพาตที่เบธเซดาจึงสามารถเดินได้ในทันที?
3. เมื่อเรายอมรับพระคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราจะได้รับคำสัญญาอะไรบ้าง?
4. อะไรคือเคล็ดลับของการดำเนินชีวิตอย่างมีชัยชนะกับพระคริสต์?
5. จงอธิบายความแตกต่างระหว่างความชั่วร้ายของซาตานและความรักแห่งการไถ่บาปของพระบิดา

การทดสอบความเป็นศิษย์

ข้อพระคัมภีร์ทองคำ: “ เหตุฉะนั้นถ้าผู้หนึ่งผู้อยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว บรรดาสิ่งเก่า ๆ ก็ล่วงไป ลูจิด สิ่งสารพัดกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น” (2 โครินธ์ 5:17).

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม: สันติวิถี, บทที่ 7, น. 57–65

“ลักษณะนิสัยของคนเรานั้น ไม่ได้ปรากฏให้เห็นจากความคิดหรือความคิดที่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราว แต่ปรากฏให้เห็นจากแนวโน้มของคำพูดและการกระทำที่เป็นนิสัย”—สันติวิถี น. 57, 58.

1. การทำงานของพระวิญญาณ

วันอาทิตย์ วันที่ 9 สิงหาคม

ก. พระคริสต์ทรงสอนบทเรียนอะไรในการอธิษฐานถึงงานแห่งการกลับใจ? ข้อ 3:5–8.

“คนเราชอบเวลาหรือสถานที่ที่แน่นอนไม่ได้ หรือไม่สามารถติดตามลำดับเหตุการณ์ทั้งหมดในกระบวนการกลับใจได้ แต่สิ่งนี้ไม่ได้ดีสุดว่าเขายังไม่กลับใจ... เหมือนกับลมที่มองไม่เห็น แต่ผลของมันนั้นมองเห็นและรู้สึกได้ชัดเจน พระวิญญาณของพระเจ้าก็ทรงทำงานในหัวใจมนุษย์เช่นกัน พลังแห่งการฟื้นฟู ซึ่งคาของมนุษย์มองไม่เห็น ก่อให้เกิดชีวิตใหม่ในจิตวิญญาณ สร้างสิ่งมีชีวิตใหม่ในภาพลักษณ์ของพระเจ้า”—สันติวิถี น. 57.

ข. ชีวิตของผู้ที่กลับใจอย่างแท้จริงจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง? โรม 12:9–18; 2 โครินธ์ 5:17.

“แม้ว่าเราจะไม่สามารถทำอะไรเพื่อเปลี่ยนแปลงจิตใจของเราหรือทำให้เราสอดคล้องกับพระเจ้าได้ และแม้ว่าเราไม่ควรพึ่งพาตนเองหรือการกระทำดีของเราเลย แต่ชีวิตของเราจะเปิดเผยว่าพระคุณของพระเจ้าสถิตอยู่ภายในเราหรือไม่ การเปลี่ยนแปลงจะปรากฏให้เห็นในลักษณะนิสัย พฤติกรรม และการกระทำ ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เคยเป็นกับสิ่งที่ปัจจุบันจะชัดเจนและเด็ดขาด...”

“จริงอยู่ที่ว่าภายนอกอาจดูประพาศดีจนถูกต้องเหมาะสมโดยปราศจากพลังแห่งการเปลี่ยนแปลงของพระคริสต์ ความรักในอิทธิพลและความปรารถนาในความเคารพนับถือจากผู้อื่นอาจทำให้ชีวิตดูเป็นระเบียบเรียบร้อย ความเคารพตนเองอาจทำให้เราหลีกเลี่ยงการกระทำที่ดูเหมือนชั่วร้าย หัวใจที่เห็นแก่ตัวอาจแสดงออกด้วยการกระทำที่เอื้อเฟื้อต่อแผ่ แล้วเราจะใช้สิ่งใดในการตัดสินว่าเราอยู่ข้างใคร?”

“ใครเป็นเจ้าของหัวใจ? ความคิดของเราอยู่กับใคร?”—อ้างอิงจากแหล่งเดิม หน้า 57, 58

2. เพื่อเป็นสิ่งมีชีวิตใหม่

วันจันทร์ วันที่ 10 สิงหาคม

ก. ผู้ที่ได้รับการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณจะเกิดผลอะไรบ้าง? กาลาเทีย 5:22, 23.

“ผู้ที่กลับใจเป็นคนใหม่ในพระเยซูคริสต์จะเกิดผลของพระวิญญาณ... สิ่งที่เคยเกลียดชังก็จะรัก และสิ่งที่เคยรักก็จะเกลียดชัง คนที่หึงงาและอวดดีก็จะอ่อนน้อมถ่อมตน คนที่เข่อหังและเย่อหังก็จะจริงใจและสุภาพ คนขี้เมาก็จะสร้างมา และคนสำส่อนก็จะบริสุทธิ์ ธรรมเนียมและแฟชั่นที่ไร้สาระของโลกก็จะถูกละทิ้งไป คริสเตียนจะไม่แสวงหา ‘เครื่องประดับภายนอก’ แต่จะแสวงหา ‘จิตใจภายใน ซึ่งไม่มีเสื่อมสลายได้’ คือเครื่องประดับแห่งจิตใจที่อ่อนโยนและสงบ” 1 เปโตร 3:3, 4” —สันติวิถี น. 58, 59.

“อิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือชีวิตของพระคริสต์ในจิตวิญญาณ เราไม่ได้เห็นพระคริสต์และพูดคุยกับพระองค์ แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ทรงอยู่ใกล้เราเสมอ ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหนก็ตาม พระองค์ทรงทำงานในและผ่านทุกคนที่รับพระคริสต์ ผู้ที่รู้จักการสถิตอยู่ของพระวิญญาณจะแสดงผลของพระวิญญาณออกมา คือ ความรัก ความยินดี สันติสุข ความอดทน ความอ่อนโยน ความดี และความเชื่อ” —หนังสืออธิบายพระคัมภีร์คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส เล่มที่ 6, น. 1112.

ข. อะไรคือหลักฐานของการสำนึกผิดอย่างแท้จริง? เอเสไยล 33:14, 15.

“ไม่มีหลักฐานใดแสดงถึงการสำนึกผิดอย่างแท้จริง เว้นแต่ว่ามันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงตนเอง หากเขานำของที่จํานำไป กลับคืนมา คืนสิ่งที่เขาโมฆไป สารภาพบาปของเขา และรักพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ คนบาปนั้นก็มั่นใจได้ว่าเขาได้ผ่านพ้นจากความตายไปสู่ชีวิตแล้ว”

“เมื่อเราซึ่งเป็นมนุษย์ผู้ผิดพลาดและบาปหนา หันมาหาพระคริสต์และได้รับส่วนในพระคุณแห่งการอภัยโทษของพระองค์ ความรักก็จะผลิบานในหัวใจ ภาระทุกอย่างจะเบาลง เพราะแอกที่พระคริสต์ทรงวางนั้นเบา การปฏิบัติหน้าที่กลายเป็นความปีติยินดี และการเสียสละกลายเป็นความสุข เส้นทางที่ก่อนหน้านี้ดูเหมือนถูกปกคลุมด้วยความมืดมิด ก็จะสว่างไสวด้วยแสงจากดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม”

“ความงดงามแห่งอุปนิสัยของพระคริสต์จะปรากฏให้เห็นในผู้ติดตามของพระองค์ พระองค์ทรงยินดีที่จะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า ความรักต่อพระเจ้า ความกระตือรือร้นเพื่อพระสิริของพระองค์ คือพลังขับเคลื่อนในชีวิตของพระเจ้าหรือของเรา ความรักทำให้การกระทำทั้งหมดของพระองค์งดงามและสูงส่ง ความรักมาจากพระเจ้า หัวใจที่ไม่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ไม่สามารถสร้างหรือก่อให้เกิดความรักได้ มันพบได้เฉพาะในหัวใจที่พระเยซูทรงครอบครอง ‘เรารัก เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน’ 1 ยอห์น 4:19 (ฉบับแก้ไข) ในหัวใจที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ด้วยพระคุณของพระเจ้า ความรักคือหลักการของการกระทำ มันเปลี่ยนแปลงอุปนิสัย ควบคุมแรงกระตุ้น ควบคุมอารมณ์ความรู้สึก ปรามปรามความเกลียดชัง และยกระดับความรัก ความรักนี้ที่ได้รับการทะนุถนอมในจิตวิญญาณจะทำให้ชีวิตหวานชื่นและส่งผลดีต่อทุกคนรอบข้าง” —สันติวิถี น. 59.

3. ข้อผิดพลาดสองประการ

วันอังคาร วันที่ 11 สิงหาคม

ก. คริสเตียนจำนวนมากยอมรับความผิดพลาดที่เป็นอันตรายอะไรบาง? ฟิลิปปี 3:9; โรม 10:3; ยากอบ 2:17.

“มีข้อผิดพลาดสองประการที่บุตรของพระเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เพิ่งเข้ามาวางใจในพระคุณของพระองค์ จำเป็นต้องระวังเป็นพิเศษ ประการแรก ซึ่งได้กล่าวถึงไปแล้ว คือการพึ่งพาระกระทำของตนเอง การวางใจในทุกสิ่งที่ตนเองสามารถทำได้ เพื่อให้ตนเองสอดคล้องกับพระเจ้า ผู้ที่พยายามจะเป็นคนบริสุทธิด้วยการกระทำของตนเองโดยการปฏิบัติตามกฎบัญญัติ กำลังพยายามทำในสิ่งที่เป็นไปได้ ทุกสิ่งที่มนุษย์สามารถทำได้โดยปราศจากพระคริสต์นั้นเปลี่ยนไปด้วยความเห็นแก่ตัวและบาป มีเพียงพระคุณของพระคริสต์เท่านั้น ผ่านทางความเชื่อ ที่สามารถทำให้เราบริสุทธ์ได้”

“ความเข้าใจผิดที่ตรงกันข้ามและอันตรายไม่แพ้กันก็คือ การเชื่อในพระคริสต์ทำให้มนุษย์ไม่ต้องปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และเนื่องจากเราได้มีส่วนในพระคุณของพระคริสต์โดยความเชื่อเท่านั้น การกระทำของเราจึงไม่เกี่ยวข้องกับการได้บาปของเรา” — สันติวิธี น. 59, 60.

ข. คำสัญญาในพันธสัญญาใหม่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนอย่างไรว่าพระคุณของพระคริสต์ไม่ได้ทำให้เราได้รับการยกเว้นจากการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า? ฮีบรู 8:10; 10:16.

“พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นการแสดงออกถึงธรรมชาติที่แท้จริงของพระองค์ เป็นตัวแทนของหลักการแห่งความรักอันยิ่งใหญ่ และด้วยเหตุนี้จึงเป็นรากฐานของการปกครองของพระองค์ในสวรรค์และบนโลก หากจิตใจของเราได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เหมือนพระเจ้า หากความรักอันศักดิ์สิทธิ์ถูกปลูกฝังลงในจิตวิญญาณ พระบัญญัติของพระเจ้าจะไม่ถูกนำไปปฏิบัติในชีวิตหรือ? เมื่อหลักการแห่งความรักถูกปลูกฝังลงในหัวใจ เมื่อมนุษย์ได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เหมือนพระฉายาของพระองค์ผู้ทรงสร้างเขา คำสัญญาแห่งพันธสัญญาใหม่ก็จะสำเร็จ [อ้างอิงจากฮีบรู 10:16] และถ้าพระบัญญัติถูกเขียนไว้ในหัวใจ มันจะไม่ลบล้างชีวิตหรือ? การเชื่อฟัง—การรับใช้และความจงรักภักดีด้วยความรัก—เป็นเครื่องหมายที่แท้จริงของการเป็นศิษย์” — อ้างอิงจากแหล่งเดียวกัน หน้า 60

“ในเวลานี้ พระเจ้าทรงเรียกร้องสิ่งเดียวกับที่พระองค์ทรงเรียกร้องจากผู้รักผู้บริสุทธิ์ในสวนเอเดน นั่นคือการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์อย่างสมบูรณ์ พระบัญญัติของพระองค์ยังคงเหมือนเดิมในทุกยุคทุกสมัย มาตราฐานแห่งความชอบธรรมอันยิ่งใหญ่ที่ปรากฏในพันธสัญญาเดิมไม่ได้ลดลงในพันธสัญญาใหม่ งานของพระกิตติคุณไม่ใช่การทำให้ข้อเรียกร้องของพระบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าอ่อนแอลง แต่เป็นการยกระดับมนุษย์ขึ้นไปสู่จุดที่พวกเขาสามารถรักษาพระบัญญัติเหล่านั้นได้”

“ความเชื่อในพระคริสต์ซึ่งช่วยกู้จิตวิญญาณนั้น ไม่ใช่สิ่งที่หลายคนเข้าใจผิด ‘เชื่อเถิด เชื่อเถิด’ คือเสียงร้องของพวกเขา ‘จงเชื่อในพระคริสต์เท่านั้น แล้วท่านจะได้รับความรอด นั่นคือทั้งหมดที่ท่านต้องทำ’ แม้ว่าความเชื่อที่แท้จริงจะวางใจในพระคริสต์อย่างสิ้นเชิงเพื่อความรอด แต่จะนำไปสู่การปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์” — หนังสืออธิบายพระคัมภีร์ของคริสตจักรเซเวนเดย์แอดเวนติสต์ เล่ม 6 หน้า 1073

4. ความรอดเป็นของขวัญเปล่า

วันพุธ วันที่ 12 สิงหาคม

ก. ผู้สมัครรับชีวิตนิรันดร์ควรมีคุณสมบัติอย่างไรบ้าง? 1 ยอห์น 5:2, 3; 1 โครินธ์ 7:19.

“ถ้าท่านมอบตนเองให้แก่ [พระคริสต์] และยอมรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้ว แม้ชีวิตท่านจะเต็มไปด้วยบาป แต่เพราะเห็นแก่พระองค์ ท่านจึงได้รับการนับว่าชอบธรรม พระลักษณะนิสัยของพระคริสต์จะเข้ามาแทนที่พระลักษณะนิสัยของท่าน และท่านจะได้รับอาการยอมรับจากพระเจ้าเสมือนว่าท่านไม่เคยทำบาปเลย”

“ซึ่งกว่านั้น พระคริสต์ทรงเปลี่ยนแปลงจิตใจ พระองค์ทรงสถิตอยู่ในใจของคุณโดยความเชื่อ คุณต้องรักษาความสัมพันธ์กับพระคริสต์โดยความเชื่อและการมอบเจตจำนงของคุณให้แก่พระองค์อย่างต่อเนื่อง และตราบืดที่คุณทำเช่นนี้ พระองค์จะทรงทำงานในคุณเพื่อให้คุณมีเจตจำนงและกระทำตามพระประสงค์อันดีของพระองค์ ดังนั้นคุณอาจกล่าวได้ว่า ‘ชีวิตที่ข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในเนื้อหนังนี้ ข้าพเจ้าดำเนินชีวิตโดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงรักข้าพเจ้าและทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า’ กาลาเทีย 2:20 พระเยซูคริสต์กับเหล่าสาวกว่า ‘ไม่ใช่พวกท่านที่พูด แต่เป็นพระวิญญาณของพระบิดาของท่านที่พูดอยู่ในท่าน’ มัทธิว 10:20 แล้วเมื่อพระคริสต์ทรงทำงานในคุณ คุณก็จะสำแดงพระวิญญาณเดียวกันและกระทำกิจการดีเดียวกัน คือกิจการแห่งความชอบธรรมและการเชื่อฟัง”

“ฉะนั้นเราจึงไม่มีสิ่งใดในตัวเองที่จะโอ้อวดได้ เราไม่มีเหตุผลใดที่จะยกย่องตนเอง ความหวังเดียวของเราอยู่ที่ความชอบธรรมของพระคริสต์ที่ทรงนับให้แก่เรา และอยู่ที่ความชอบธรรมที่พระวิญญาณของพระองค์ทรงกระทำในและผ่านทางเรา” —สันติวิธี น. 62, 63.

ข. แม้ว่าพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมหนทางให้ทุกคนได้รับความรอดแล้ว ทำไมบางคนจึงหลงทาง? เอเฟซัส 2:8, 9; กิจการ 4:12; โรม 9:30–33.

“แทนที่จะปลดปล่อยมนุษย์จากการเชื่อฟัง กลับเป็นความเชื่อ และความเชื่อเท่านั้น ที่ทำให้เราได้รับส่วนในพระคุณของพระคริสต์ ซึ่งทำให้เราสามารถเชื่อฟังได้...”

“ความเชื่อในพระคริสต์ที่เรียกกันว่านั้น ซึ่งอ้างว่าทำให้มนุษย์พ้นจากภาระหน้าที่ในการเชื่อฟังพระเจ้า ไม่ใช่ความเชื่อ แต่เป็นความเชื่อหนึ่ง ‘ท่านทั้งหลายได้รับความรอดโดยพระคุณทางความเชื่อ’ แต่ ‘ความเชื่อ ถ้าปราศจากการงาน ก็ตายแล้ว’ เอเฟซัส 2:8; ยากอบ 2:17 พระเยซูคริสต์ถึงพระองค์เองก่อนที่พระองค์จะเสด็จมายังโลกว่า ‘ข้าพระองค์ก็ยินดีทำตามพระประสงค์ของพระองค์ โอพระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงแล้ว พระบัญญัติของพระองค์อยู่ในใจข้าพระองค์’ สดุดี 40:8 และก่อนที่พระองค์จะเสด็จขึ้นสู่สวรรค์อีกครั้ง พระองค์ทรงประกาศว่า ‘ข้าพระองค์ก็ได้ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระบิดา และดำรงอยู่ในความรักของพระองค์’ ยอห์น 15:10 พระคัมภีร์กล่าวว่า ‘โดยเหตุนี้เราจึงรู้ว่าเรารู้จักพระองค์ ถ้าเราปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์... ผู้ใดกล่าวว่าตนอยู่ในพระองค์ ผู้นั้นก็ควรดำเนินชีวิตเช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงดำเนิน’ 1 ยอห์น 2:3–6 ‘เพราะพระคริสต์ทรงทนทุกข์เพื่อเรา ทรงละทิ้งเรา’ “เป็นตัวอย่างเพื่อให้ท่านทั้งหลายดำเนินตามรอยพระบาทของพระองค์” 1 เปโตร 2:21 — อ้างอิงจากแหล่งเดียวกัน หน้า 60–62

5. ยึดมั่นในศรัทธา

วันพฤหัสบดี วันที่ 13 สิงหาคม

ก. อัครทูตปาโลดำเนินชีวิตอย่างไรมีชัยชนะได้อย่างไร? 1 โครินธ์ 15:30, 31.

“ท่านทั้งหลายต้องรักษาความสัมพันธ์กับพระคริสต์ไว้ด้วยความเชื่อและการมอบเจตจำนงของท่านให้พระองค์อย่างต่อเนื่อง และตราบไคที่ท่านยังทำงานนี้ พระองค์จะทรงทำงานในท่านเพื่อให้ท่านมีเจตจำนงและกระทำตามพระประสงค์อันดีของพระองค์” —สันติวิถี น. 62, 63.

“พระคริสต์ในความเป็นมนุษย์ของพระองค์ทรงสร้างอุปนิสัยที่สมบูรณ์แบบ และพระองค์ทรงเสนอที่จะถ่ายทอดอุปนิสัยนี้แก่เรา ‘ความชอบธรรมทั้งสิ้นของเราเป็นเหมือนผ้าสีขาวสกปรก’ อิสยาห์ 64:6 ทุกสิ่งที่เราทำได้ด้วยตนเองล้วนแปรเปลี่ยนด้วยบาป แต่พระบุตรของพระเจ้า ‘ทรงปรากฏมาเพื่อล้างบาปของเรา และในพระองค์ก็ไม่มีบาป’ ... พระคริสต์ทรงเชื่อฟังข้อกำหนดทุกประการของพระบัญญัติ พระองค์คริสต์เกี่ยวข้องกับพระองค์เองว่า ‘ข้าพระองค์ก็ยินดีทำตามพระประสงค์ของพระองค์ โอพระเจ้าของข้าพระองค์ พระบัญญัติของพระองค์อยู่ในใจข้าพระองค์’ สดุดี 40:8 ... โดยการเชื่อฟังอย่างสมบูรณ์แบบของพระองค์ พระองค์ทรงทำให้มนุษย์ทุกคนสามารถเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าได้ เมื่อเราอมจำนนต่อพระคริสต์ หัวใจของเราก็เป็นหนึ่งเดียวกับหัวใจของพระองค์ เจตจำนงของเราเริ่มเข้ากับพระประสงค์ของพระองค์ จิตใจของเราก็เป็นหนึ่งเดียวกับจิตใจของพระองค์ ความคิดของเราที่ถูกลำนำอยู่ภายใต้การควบคุมของพระองค์ เราดำเนินชีวิตตามแบบของพระองค์ นี่คือการหมายของการสวมใส่เสื้อแห่งความชอบธรรมของพระองค์” —อุทาหรณ์สอนชีวิต น. 311, 312.

ข. ผู้ประพันธ์บทเพลงสดุดีแสดงออกถึงความปีติยินดีในชีวิตของตนเองในด้านใดบ้าง? สดุดี 119:97.

“เมื่อเราพูดถึงความเชื่อ เราควรคำนึงถึงความแตกต่างอย่างหนึ่ง ความเชื่อนั้นแตกต่างจากความเชื่อที่แท้จริงอย่างสิ้นเชิง การดำรงอยู่และฤทธานุภาพของพระเจ้า ความจริงในพระวจนะของพระองค์ เป็นข้อเท็จจริงที่แม้แต่ซาตานและสมุนของมันก็ไม่อาจปฏิเสธได้ในใจ พระคัมภีร์กล่าวว่า ‘พวกปีศาจก็เชื่อและตัวสัน’ แต่ไม่ใช่ความเชื่อ (ยากอบ 2:19) ที่ใดไม่เพียงแต่มีความเชื่อในพระวจนะของพระเจ้า แต่ยังมีการยอมจำนนต่อพระองค์ ที่ซึ่งจิตใจยอมจำนนต่อพระองค์ ความรักความผูกพันอยู่กับพระองค์ ที่นั่นจึงมีความเชื่อ—ความเชื่อที่ทำงานด้วยความรักและชำระจิตวิญญาณให้บริสุทธิ์ โดยความเชื่อนี้ จิตใจจึงได้รับการฟื้นฟูให้เป็นไปตามพระฉายของพระเจ้า” —สันติวิถี น. 63.

คำถามทบทวนส่วนตัว

วันศุกร์ วันที่ 14 สิงหาคม

1. อธิบายหลักการเปลี่ยนแปลง
2. อะไรคือความแตกต่างระหว่างคนแก่กับคนใหม่?
3. จงอธิบายอันตรายสองประการที่เราควรหลีกเลี่ยงในชีวิตฝ่ายวิญญาณ
4. เมื่อดำเนินชีวิตภายใต้พระคุณ การเชื่อฟังมีบทบาทอย่างไร?
5. เมื่อพระคริสต์ทรงสถิตอยู่ในหัวใจ ความคิด ความปรารถนา และแรงจูงใจแบบใดบ้างที่เราเชิดมัน?

เติบโตขึ้นในพระคริสต์

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ: “เพื่อจัดให้คนที่หลายที่ไว้ทุกข์ในศิโยน เพื่อประทานความสวยงามแทนขี้เถ่าให้พวกเขา น้ำมันแห่งความปีติยินดีแทนการไว้ทุกข์ เสื้อผ้าแห่งการสรรเสริญแทนจิตวิญญาณแห่งความท้อถอย เพื่อเขาทั้งหลายจะถูกเรียกว่าคนไม้ ทั้งหลายแห่งความชอบธรรม เป็นการทรงปลูกไว้ของพระเยซูฮว่าห์ เพื่อพระองค์จะทรงได้รับสง่าราศี” (อิสยาห์ 61:3).

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม: สันติวิธี, บทที่ 8, น. 67–75.

“ท่านทั้งหลายต้องฟังพาทพระคริสต์เพื่อดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์ เหมือนกิ่งที่พึ่งพาดินแม่เพื่อการเจริญเติบโตและเกิดผล” — สันติวิธี น. 69.

1. กุญแจสู่การเติบโต

วันอาทิตย์ วันที่ 16 สิงหาคม

ก. พระคัมภีร์แสดงภาพการเติบโตของคริสเตียนไว้อย่างไร? อิสยาห์ 61:3; 1 เปโตร 2:2; เอเฟซัส 4:14, 15; มาระโก 4:26, 27.

“สติปัญญาและทักษะทั้งหมดของมนุษย์ไม่สามารถสร้างชีวิตให้กับสิ่งเล็กที่สุดในธรรมชาติได้ มีเพียงชีวิตที่พระเจ้าประทานให้เท่านั้นที่ทำให้พืชหรือสัตว์มีชีวิตอยู่ได้ เช่นเดียวกับชีวิตฝ่ายวิญญาณที่เกิดขึ้นในหัวใจของมนุษย์ ก็ต้องมาจากชีวิตที่มาจากพระเจ้าเช่นกัน” — สันติวิธี น. 67.

ข. อะไรที่แสดงให้เห็นถึงการพึ่งพาทพระคริสต์ของเราในการเติบโตและพัฒนา? โยเซฟา 14:5–7; 1 โครินธ์ 3:6, 7.

“คิ้วของประทานอันหาที่เปรียบมิได้อย่างพระบุตรของพระองค์ พระเจ้าได้ทรงห่อหุ้มโลกทั้งใบด้วยบรรยากาศแห่งพระคุณอันแท้จริงจวบจนกระทั่งมนุษย์อยู่บนโลก ผู้ใดเลือกที่จะสุดคมบรรยากาศแห่งชีวิตนี้ ผู้นั้นจะได้ดำรงชีวิตและเติบโตขึ้นเป็นชายและหญิงในพระเยซูคริสต์”

“เช่นเดียวกับดอกไม้ที่หันหน้าเข้าหาดวงอาทิตย์ เพื่อให้แสงสว่างช่วยเสริมความงามและความสมมาตรให้สมบูรณ์ เราก็ควรหันหน้าเข้าหาดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม เพื่อให้แสงสวรรค์ส่องสว่างแก่เรา เพื่อให้อุปนิสัยของเราพัฒนาไปในแนวทางเดียวกับพระคริสต์” — อ้างอิงจากแหล่งเดิม หน้า 68

2. สภาพที่ไร้ทางออกของเรา

วันจันทร์ วันที่ 17 สิงหาคม

ก. พระเยซูทรงเน้นย้ำประเด็นสำคัญอะไรแก่เหล่าสาวกของพระองค์ก่อนที่พระองค์จะทรงขุดิพันธิกิบานโลกนี้? ยอห์น 15:4-7

“หลายคนมีความคิดว่าพวกเขาต้องทำบางส่วนของงานนั้นด้วยตนเอง พวกเขาได้วางใจในพระคริสต์เพื่อการอภิบาล แต่ตอนนี้พวกเขากลับพยายามดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องด้วยความพยายามของตนเอง แต่ความพยายามเช่นนั้นทุกอย่างย่อมล้มเหลว พระเยซูตรัสว่า ‘ถ้าปราศจากเราแล้ว พวกท่านก็ทำอะไรไม่ได้เลย’ การเติบโตในพระคุณ ความสุข ความมีประโยชน์ของเรา ล้วนขึ้นอยู่กับ การรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ การเติบโตในพระคุณนั้นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมด้วยพระองค์ทุกวัน ทุกชั่วโมง โดยการดำรงอยู่ในพระองค์ พระองค์ไม่เพียงแต่เป็นผู้เริ่มต้น แต่ยังเป็นผู้ทำให้ความเชื่อของเราสำเร็จด้วย พระคริสต์ทรงเป็นหนึ่ง ที่สุดท้าย และตลอดไป พระองค์ต้องอยู่กับเรา ไม่เพียงแต่ในตอนเริ่มต้นและตอนสุดท้ายของเส้นทางของเรา แต่ในทุกย่างก้าวของการเดินทาง” — สันติวิถี น. 69.

“หากท่านเต็มใจเรียนรู้ความอ่อนโยนและความถ่อมตนในโรงเรียนของพระคริสต์ พระองค์จะประทานความสงบสุขให้แก่ท่านอย่างแน่นอน การละทิ้งเจตจำนงและวิถีทางของตนเองนั้นเป็นเรื่องยากลำบากอย่างยิ่ง แต่เมื่อเรียนรู้บทเรียนนี้แล้ว ท่านจะพบกับความสงบสุข ความเยือกเย็น ความเห็นแก่ตัว และความทะเยอทะยานจะต้องถูกเอาชนะ เจตจำนงของท่านจะต้องถูกกลืนกินด้วยความเจตจำนงของพระคริสต์ ชีวิตทั้งชีวิตจากกลายเป็นการเสียดสละแห่งความรื้ออย่างถาวรเนื่อง ทุการกระทำเป็นการแสดงออก และทุกคำพูดเป็นการเปล่งถ้อยคำแห่งความรัก เช่นเดียวกับชีวิตของนางงูที่ไหลเวียนผ่านลำต้นและช่อดอก ลงไปสู่เส้นใยด้านล่าง และไปถึงใบที่อยู่บนสุด ฉะนั้นพระคุณและความรักของพระคริสต์ก็จะไหลหลากและอุดมสมบูรณ์ในจิตวิญญาณ ส่งคุณธรรมของพระองค์ไปยังทุกส่วนของร่างกาย และแทรกซึมไปทั่วทุการกระทำของร่างกายและจิตใจ” — คำอธิบายพระคัมภีร์ของคริสตจักรเซเวนเดย์ แอดเวนติสต์ เล่ม 5 หน้า 1091, 1092.

ข. อะไรคือเคล็ดลับของการเติบโตในพระคริสต์? โกลอสสี 2:6; ฮีบรู 10:38.

“คุณได้มอบตัวเองให้แก่พระเจ้า เพื่อเป็นของพระองค์อย่างสมบูรณ์ เพื่อรับใช้และเชื่อฟังพระองค์ และคุณได้ยอมรับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคุณ คุณไม่สามารถขดไขว่ของพระองค์หรือเปลี่ยนแปลงจิตใจของคุณได้ แต่เมื่อคุณมอบตัวเองให้แก่พระเจ้าแล้ว คุณเชื่อว่าพระองค์ทรงทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเพื่อคุณเพื่อเห็นแก่พระคริสต์ โดยความเชื่อคุณจึงได้เป็นของพระคริสต์ และโดยความเชื่อคุณจะต้องเติบโตในพระองค์—โดยการให้และการรับ คุณต้องมอบทุกสิ่ง—หัวใจของคุณ เจตจำนงของคุณ การรับใช้ของคุณ—มอบตัวเองให้แก่พระองค์เพื่อเชื่อฟังข้อกำหนดทั้งหมดของพระองค์ และคุณต้องรับทุกสิ่ง—พระคริสต์ ความสมบูรณ์แห่งพระพรทั้งหมด เพื่อสถิตอยู่ในใจของคุณ เพื่อเป็นกำลังของคุณ ความชอบธรรมของคุณ ผู้ช่วยเหลือของคุณตลอดไป—เพื่อประทานพลังให้คุณเชื่อฟัง” — สันติวิถี น. 69, 70.

3. การอุทิศถวายประจำวัน

วันอังคาร วันที่ 18 สิงหาคม

ก. หน้าที่แรกของบุตรของพระเจ้าเมื่อเริ่มต้นแต่ละวันคืออะไร? สดุดี 5:3.

“สิ้นเชิง ข้าพระองค์วางแผนการทั้งหมดไว้ที่พระบาทของพระองค์ ขอทรงใช้ข้าพระองค์ในวันนี้เพื่อรับใช้พระองค์ ขอทรงสถิตอยู่กับข้าพระองค์ และขอให้การงานทั้งหมดของข้าพระองค์สำเร็จในพระองค์” นี่เป็นเรื่องประจำวัน ทุกเช้าจงอุทิศตนแด่พระเจ้า สำหรับวันนั้น มอบแผนการทั้งหมดของคุณให้พระองค์ เพื่อให้พระองค์ทรงดำเนินการหรือยกเลิกตามที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ ด้วยวิธีนี้ วันแล้ววันเล่า คุณก็จะได้มอบชีวิตของคุณไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า และด้วยวิธีนี้ ชีวิตของคุณจะถูกหล่อหลอมให้เหมือนชีวิตของพระคริสต์มากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ” —สันติวิถี. น. 70.

ข. พระคริสต์ทรงเชิญชวนอะไรในแต่ละวัน? มัทธิว 11:28, 29.

“ชีวิตในพระคริสต์คือชีวิตแห่งความสุข อาจไม่มีความรู้สึกปีติยินดี แต่ควรมีความไว้วางใจที่มั่นคงและสงบสุข ความหวังของคุณไม่ได้อยู่ที่ตัวคุณเอง แต่อยู่ที่พระคริสต์ ความอ่อนแอของคุณรวมเข้ากับพลังกำลังของพระองค์ ความไม่รู้อะไรของคุณรวมเข้ากับปัญญาของพระองค์ ความประมาทของคุณรวมเข้ากับฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ดังนั้นคุณจึงไม่ควรพึ่งพาตัวเอง ไม่ควรปล่อยให้จิตใจจดจ่ออยู่กับตนเอง แต่จงมองไปที่พระคริสต์ ให้จิตใจจดจ่ออยู่กับความรักของพระองค์ ความงาม ความสมบูรณ์แบบในพระลักษณะของพระองค์ พระคริสต์ในการเสียดสละตนเอง พระคริสต์ในการถ่อมตน พระคริสต์ในความบริสุทธิ์และความศักดิ์สิทธิ์ พระคริสต์ในความรักที่หาที่เปรียบมิได้ นี่คือนสิ่งที่จิตวิญญาณควรใคร่ครวญ การรักพระองค์ การเลียนแบบพระองค์ การพึ่งพาพระองค์อย่างสิ้นเชิง จะทำให้คุณเปลี่ยนแปลงไปเป็นเหมือนพระองค์” —อ้างอิงจากเล่มเดียวกัน หน้า 70, 71

ก. คุณแจสำคัญในการประสบกับความสงบของจิตใจคืออะไร? อิสยาห์ 26:3, 4; 30:15.

“ผู้ที่เชื่อฟังพระคริสต์ตามพระวจนะของพระองค์ และมอบจิตวิญญาณของตนไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ มอบชีวิตของตนไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ จะพบกับสันติสุขและความสงบ ไม่มีสิ่งใดในโลกที่จะทำให้พวกเขาเศร้าโศกได้ เมื่อพระเยซูทรงทำให้พวกเขาอินดีด้วยการประทับอยู่ของพระองค์ ในการยอมรับอย่างสมบูรณ์นั้น มีการพักผ่อนอย่างสมบูรณ์... ชีวิตของเราอยู่สูงเหนือ แต่เมื่อเรามอบตนเองไว้ในพระอาจารย์ผู้ทรงปัญญา พระองค์จะทรงสำแดงแบบแผนแห่งชีวิตและอุปนิสัยที่จะเป็นไปเพื่อพระสิริของพระองค์”

“เช่นเดียวกับที่เรานำผู้การพักผ่อนโดยทางพระเยซู สวรรค์เริ่มต้นที่นี่ เราตอบรับคำเชิญของพระองค์ที่ว่า จงมาเรียนรู้จากเรา และโดยการมาเช่นนี้ เราจึงเริ่มต้นชีวิตนิรันดร์” —ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน น. 331.

4. การใคร่ครวญช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

วันพุธ วันที่ 19 สิงหาคม

ก. ผลลัพธ์ของการปล่อยให้จิตใจจดจ่ออยู่กับพระเยซูแทนที่จะจดจ่ออยู่กับตนเองคืออะไร? 2 โครินธ์ 3:18.

“โดยการมองไปยังพระเยซูอย่างสม่ำเสมอด้วยสายตาแห่งความเชื่อ เราจะได้รับการเสริมกำลัง พระเจ้าจะทรงสำแดงพระวามะอันล้ำค่าที่สุดแก่ประชากรของพระองค์ที่กระหายและปรารถนา พวกเขาจะพบว่าพระคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดส่วนตัว เมื่อพวกเขาเริ่มประทานพระวามะของพระองค์ พวกเขาจะพบว่าพระวามะนั้นเป็นวิญญาณและชีวิต พระวามะทำลายธรรมชาติทางโลกและมอบชีวิตใหม่ในพระเยซูคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบังเกิดวิญญาณในฐานะผู้ปลอบประโลม โดยอำนาจแห่งการเปลี่ยนแปลงของพระคุณของพระองค์ ภาพลักษณ์ของพระเจ้าจะถูกสร้างขึ้นใหม่ในสาวก เขาจะกลายเป็นสิ่งสร้างใหม่ ความรักเข้ามาแทนที่ความเกลียดชัง และหัวใจจะได้รับความคล้ายคลึงกับพระเจ้า” —ผู้พิงปรารถนาแห่งปวงชน น. 391.

“เมื่อจิตใจจดจ่ออยู่กับตนเอง ก็จะหันเหออกไปจากพระคริสต์ ผู้เป็นแหล่งแห่งพลังและชีวิต ดังนั้น ชาวคนจึงพยายามอย่างต่อเนื่องที่จะเบี่ยงเบนความสนใจจากพระผู้ช่วยให้รอด และขัดขวางการรวมเป็นหนึ่งเดียวและการสนทนาระหว่างจิตวิญญาณกับพระคริสต์ ความสุขของโลก ความกังวล ความสับสน และความเศร้าโศกในชีวิต ความผิดพลาดของผู้อื่น หรือความผิดพลาดและความไม่สมบูรณ์ของตนเอง — มันจะพยายามเบี่ยงเบนจิตใจไปสู่สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดหรือบางส่วน อย่างหลงกลอุบายของมัน หลายคนที่สำคัญก็คิดชอบชั่วดีอย่างแท้จริง และปรารถนาที่จะดำเนินชีวิตเพื่อพระเจ้า มันมักจะชักนำให้จดจ่ออยู่กับความคิดพลาดและความอ่อนแอของตนเอง และด้วยการแยกพวกเขาออกจากพระคริสต์ มันหวังที่จะได้รับชัยชนะ เราไม่ควรทำให้ตนเองเป็นศูนย์กลางและปล่อยให้ความวิตกกังวลและความกลัวว่าเราจะได้รับความรอดหรือไม่ สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้จิตวิญญาณหันเหออกไปจากแหล่งแห่งพลังของเรา จึงมอบการดูแลจิตวิญญาณของคุณไว้กับพระเจ้า และวางใจในพระองค์ จงพูดและคิดถึงพระเยซู จงปล่อยให้ตนเองสูญหายไปนพระองค์” —สันติวิถี น. 71, 72.

ข. เราเรียนรู้อะไรได้บ้างจากความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับเหล่าสาวกหลังจากที่พวกเขาได้อยู่กับพระคริสต์ในการทำงานเผยแผ่ศาสนาประจำวัน? กิจการ 4:13.

“เมื่อเราเฝ้ามองดู [พระเยซู] อยู่เสมอ เราก็จะ ‘เปลี่ยนแปลงไปเป็นเหมือนพระองค์จากสง่าราศีหนึ่งไปสู่สง่าราศีอีกอย่างหนึ่ง โดยพระวิญญาณของพระเจ้า’ 2 โครินธ์ 3:18”

“ด้วยเหตุนี้เอง เหล่าสาวกยุคแรกจึงได้มีลักษณะคล้ายคลึงกับพระผู้ช่วยให้รอดที่รักยิ่ง เมื่อเหล่าสาวกได้ยินพระวามะของพระเยซู พวกเขาถูกลึกลับถึงความจำเป็นที่จะต้องฟังพาพระองค์ พวกเขาแสวงหา พวกเขาพบ พวกเขาติดตามพระองค์ พวกเขาอยู่กับพระองค์ในบ้าน ที่โต๊ะอาหาร ในที่ลับ ในทุ่งนา พวกเขาอยู่กับพระองค์ในฐานะศิษย์กับอาจารย์ รับผิดชอบแห่งความจริงอันศักดิ์สิทธิ์จากพระโอบอุ้มของพระองค์ทุกวัน พวกเขาออกไปยังพระองค์ ในฐานะผู้รับใช้ที่มุ่งไปยังนขาของคน เพื่อเรียนรู้หน้าที่ของคน เหล่าสาวกเหล่านั้นเป็นคน ‘ที่ค่ออยู่ภายใต้กลเสด็จมหาเช่นเดียวกับเรา’ ยากอบ 5:17 พวกเขาต้องต่อสู้กับบาปเช่นเดียวกัน พวกเขาต้องการพระคุณเช่นเดียวกัน เพื่อที่จะดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์” —อ้างอิงจากเล่มเดียวกัน หน้า 72, 73

5. คำสัญญาสำหรับเรา

วันพฤหัสบดี วันที่ 20 สิงหาคม

ก. พระเยซูทรงให้คำสัญญาอันแสนวิเศษอะไรแก่ผู้ติดตามของพระองค์ที่ต้องเผชิญกับความท้าทายในโลกที่เต็มไปด้วยความไม่เป็นมิตร? มัทธิว 28:20.

“เมื่อพระคริสต์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ ความรู้สึกถึงการทรงสถิตของพระองค์ยังคงอยู่กับเหล่าสาวกของพระองค์ เป็นการทรงสถิตส่วนคำที่เปี่ยมด้วยความรักและแสงสว่าง พระเยซู พระผู้ช่วยให้รอด ผู้ทรงดำเนิน พுகุช และอธิษฐานกับพวกเขา ผู้ทรงคริสต์ ความหวังและการปลอบโยนแก่จิตใจของพวกเขา ขณะที่ถ้อยคำแห่งสันติสุขยังคงอยู่บนพระโอษฐ์ของพระองค์ พระองค์ก็ถูกรับขึ้นสู่สวรรค์ และเสียงพระสุรเสียงของพระองค์ก็กลับมาหาพวกเขา เมื่อเหล่าทูตสวรรค์รับพระองค์ไว้— ‘ลูเอิด เราอยู่กับท่านทั้งหลายจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก’ มัทธิว 28:20” —สันติวิถี น. 73, 74.

ข. พระเยซูทรงให้คำแนะนำที่สำคัญอะไรแก่เหล่าสาวกเพื่อให้พวกเขารู้ว่าควรทำอะไรในยามจำเป็น? ยอห์น 16:23, 24; 14:16–18

“หลังจากที่พระเยซูเสด็จขึ้นสู่สวรรค์แล้ว พวกเขาก็ได้ประชุมกันและกระตือรือร้นที่จะทูลขอต่อพระบิดานามของพระเยซู... พวกเขาขึ้นมือแห่งความเชื่อขึ้นไปเรียกว่า ‘พระคริสต์ทรงสืบพระชนม์ และยิ่งกว่านั้นคือทรงฟื้นขึ้นจากความตาย ทรงประทับอยู่เบื้องขวาของพระเจ้า และทรงทูลขอเพื่อเราด้วย’ โรม 8:34 และวันเพนเทโคสต์ก็นำพวกเขาพบกับพระผู้ลอบประโลม ซึ่งพระคริสต์ได้ตรัสไว้ว่า ‘พระองค์จะทรงสถิตอยู่ในท่าน’ และพระองค์ยังตรัสอีกว่า ‘เป็นการดีสำหรับท่านที่เราจะจากไป เพราะถ้าเราไม่จากไป พระผู้ลอบประโลมจะไม่มาหาท่าน แต่ถ้าเราจากไป เราจะส่งพระองค์มาหาท่าน’ ยอห์น 14:17; 16:7 นับจากนั้นเป็นต้นมา โดยทางพระวิญญาณ พระคริสต์จะทรงสถิตอยู่ในใจของลูกๆ ของพระองค์อย่างต่อเนื่อง ความสัมพันธ์ของพวกเขากับพระองค์ใกล้ชิดยิ่งกว่าเมื่อพระองค์ทรงอยู่กับพวกเขาเป็นการส่วนตัว แสงสว่าง ความรัก และฤทธิ์เดชของพระคริสต์ที่สถิตอยู่ภายในได้ส่องสว่างออกมาผ่านพวกเขา” “แล้วคนเหล่านั้นก็ ‘ประหลาดใจ และรู้ว่าพวกเขาเคยอยู่กับพระเยซู’ กิจการ 4:13” —อ้างอิงจากแหล่งเดียวกัน หน้า 74, 75

คำถามทบทวนส่วนตัว

วันศุกร์ วันที่ 21 สิงหาคม

1. ถ้าเราเติบโตเหมือนต้นไม้ ทำอะไรจึงต้องการความช่วยเหลือจากสวรรค์?
2. เช่นเดียวกับที่พืชต้องการฝนเพื่อการเจริญเติบโต เราเองต้องการอะไรบ้างเพื่อการเติบโตในฝ่ายวิญญาณ?
3. อะไรที่ทำให้การอธิษฐานภาวนาประจำวันมีความสำคัญต่อเราแต่ละคน?
4. เหตุใดพระเจ้าจึงปรารถนาให้เราละทิ้งความเห็นแก่ตัวและคิดถึงพระเยซูอยู่เสมอ?
5. คำสัญญาใดที่ควรเป็นความจริงในชีวิตประจำวันของผู้เชื่อทุกคน?

งานและชีวิต

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ: “แต่ทุกคนที่ได้ต้อนรับพระองค์ พระองค์ก็ได้ประทานอำนาจแก่พวกเขาให้กลายเป็นบุตรทั้งหลายของพระเจ้า คือแก่กันทั้งหลายที่เชื่อในพระนามของพระองค์” (ยอห์น 1:12).

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม: สันติวิถี, บทที่ 9, น. 77–83.

“จิตวิญญาณแห่งความรักที่เสียสละของพระคริสต์ คือจิตวิญญาณที่แผ่ซ่านไปทั่วสวรรค์และเป็นแก่นแท้ของความสุขในสวรรค์ นี่คือนิยามของจิตวิญญาณที่ผู้ติดตามพระคริสต์จะได้รับ และเป็นงานที่พวกเขาจะกระทำ” —สันติวิถี น. 77.

1. ชีวิตและแสงสว่าง

วันอาทิตย์ วันที่ 23 สิงหาคม

ก. อะไรคือสิ่งที่หัวใจคามธรรมชาติของข้าพเจ้า และผลที่ตามมาคืออะไร? ยอห์น 1:4, 5.

“พระเจ้าทรงเป็นแหล่งกำเนิดชีวิต แสงสว่าง และความสุขแก่จักรวาล คุณั่งแสงจากดวงอาทิตย์ คุณั่งสายน้ำที่พุ่งผ่านจากบ่อน้ำที่ไหลริน พระพรต่างๆ ไหลหลังจากพระองค์ไปสู่สรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง และไม่ว่าชีวิตของพระเจ้าจะสถิตอยู่ในหัวใจของมนุษย์ที่ใด ชีวิตนั้นก็จะมีผลหลังจากออกไปสู่ผู้อื่นด้วยความรักและพระพร” —สันติวิถี น. 77.

ข. เมื่อความรักของพระคริสต์ได้รับการทะนุถนอมในหัวใจ สิ่งใดจะปรากฏให้เห็นในชีวิต? 2 โครินธ์ 2:14, 15; 5:14.

“เมื่อความรักของพระคริสต์สถิตอยู่ในหัวใจ ก็เหมือนกลิ่นหอมหวานที่ไม่อาจซ่อนเร้นได้ อิทธิพลอันศักดิ์สิทธิ์ของมันจะสัมผัสได้โดยทุกคนที่เราได้พบปะด้วย พระวิญญาณของพระคริสต์ในหัวใจเปรียบเสมือนน้ำพุในทะเลทรายที่ไหลรินเพื่อฟื้นฟูทุกคนและทำให้ผู้ที่กำลังจะพินาศกระตือรือร้นที่จะดื่มน้ำแห่งชีวิต” —อ้างอิงจากแหล่งเดิม หน้า 77

“ขอให้โลกได้เห็นที่เราไม่ได้เห็นแก่ตัวเอาแต่ผลประโยชน์ของตนเอง แต่เราปรารถนาให้ผู้อื่นได้ร่วมรับพรและสิทธิพิเศษที่เราได้รับ ขอให้พวกเขาได้เห็นว่าคุณภาพของเราไม่ได้ทำให้เราขาดความเห็นอกเห็นใจหรือเอาแต่ใจ ขอให้ทุกคนที่อ้างว่าได้พบพระคริสต์ จงรับใช้ผู้อื่นเหมือนอย่างที่เราองค์ทรงทำเพื่อประโยชน์ของมนุษย์” —ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน น. 152.

2. ผู้มีส่วนร่วมในพระคุณ

วันจันทร์ วันที่ 24 สิงหาคม

ก. เมื่อเราขอบพระคุณพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยหรืออด ความต้องการใดบ้างที่จะได้รับการตอบสนอง? ยอห์น 1:12, 13; 1 โครินธ์ 1:4, 5; โรม 5:1, 2.

“ผู้ที่ได้รับส่วนในพระคุณของพระคริสต์จะพร้อมที่จะเสียสละทุกสิ่ง เพื่อให้ผู้อื่นที่พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อพวกเขาได้รับของประทานจากสวรรค์ พวกเขาจะทำทุกวิถีทางเพื่อให้โลกนี้ดีขึ้นในระหว่างที่พวกเขาอยู่ในโลกนี้ จิตวิญญาณนี้เป็นผลพวงที่แน่นอนของจิตวิญญาณที่กลับใจอย่างแท้จริง ทันทีที่คืนๆ หนึ่งในมหาพระคริสต์ ความปรารถนาที่จะบอกให้ผู้อื่นรู้ว่าเขาได้พบมิตรที่ล้ำค่าเพียงใดในพระเยซูก็เกิดขึ้นในใจของเขา ความจริงแห่งความรอดและการชำระให้บริสุทธิ์นั้นไม่อาจปิดบังไว้ใจของเขาได้ หากเราสวมใส่ความชอบธรรมของพระคริสต์และเต็มเปี่ยมด้วยความปีติยินดีของพระวิญญาณที่สถิตอยู่ภายใน เราจะไม่สามารถนั่งเฉยได้ หากเราได้สัมผัสและเห็นแล้วว่าพระเจ้าทรงดี เราจะมิบางสิ่งที่จะบอกเล่า เช่นเดียวกับฟิลิปเมื่อเขาพบพระเจ้าผู้ช่วยหรืออด เราจะเชิญชวนผู้อื่นเข้ามาในที่ประทับของพระองค์” —สันติวิถี น. 78.

ข. เมื่อเราเผชิญกับปัญหาและอุปสรรค อัครทูตเปาโลให้คำแนะนำอย่างไร? ฮีบรู 4:16.

“พระเยซูทรงทราบถึงความต้องการของคุณๆ ของพระองค์ และพระองค์ทรงรักที่จะฟังคำอธิษฐานของพวกเขา ขอให้เด็กๆ ละทิ้งโลกภายนอกและทุกสิ่งที่จะดึงดูดความคิดให้ห่างจากพระเจ้า และให้พวกเขาารู้สึกว่าพวกเขาอยู่ตามลำพังกับพระเจ้า ว่าพระองค์ทรงมองเข้าไปในจิตใจส่วนลึกที่สุด และทรงอ่านความปรารถนาของจิตวิญญาณ และให้พวกเขาได้สนทนากับพระเจ้า” —บุตรชายหญิงของพระเจ้า น. 121.

ก. เมื่อเราได้กลายเป็นบุตรของพระเจ้าแล้ว เรามีหน้าที่ต้องตอบแทนผู้อื่นอย่างไรบ้าง? โรม 1:14, 15.

“เปาโลเป็นหนึ่งทั้งชาวยิวและชาวกรีกในแง่ใด? เขาได้รับมอบหมายภารกิจเช่นเดียวกับที่มอบให้แก่สาวกทุกคนของพระคริสต์ว่า ‘จงไปสั่งสอนทุกชาติ ให้บัพติศมาพวกเขาในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ และสอนพวกเขาให้ปฏิบัติตามทุกสิ่งที่เราได้บัญชาไว้ และดูเถิด เราอยู่กับพวกท่านจนถึงวันสิ้นโลก’ เมื่อเปาโลยอมรับพระคริสต์ เขาก็ยอมรับภารกิจนี้ เขารู้ว่าภาระหน้าที่ในการทำงานเพื่อคนทุกชนชั้น—ทั้งชาวยิวและคนต่างชาติ ผู้มีความรู้และผู้ไม่มีความรู้ ทั้งผู้ที่มีตำแหน่งสูงและผู้ที่อยู่ในสถานต่ำสุดคือที่สุด—คลออยู่กับเขา” —คำอธิษฐานพระคัมภีร์ของคริสตจักรเซเวนเดย์แอดเวนติสต์ เล่ม 6 หน้า 1067.

3. ผลแห่งการกลับใจ

วันอังคาร วันที่ 25 สิงหาคม

ก. ถ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ในใจเรา สิ่งแรกที่เราจะทำคืออะไร? ยอห์น 1:41, 42.

“เราจะพยายามนำเสนอเสน่ห์ของพระคริสต์และความจริงที่มองไม่เห็นของโลกหน้าแก่ผู้อื่น จะมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเดินตามรอยพระเยซู จะมีความปรารถนาอย่างจริงจังที่จะให้ผู้คนรอบข้างได้เห็น ‘พระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับอาบาปของโลกไป’ ยอห์น 1:29”

“และการพยายามที่จะให้พรแก่ผู้อื่นจะส่งผลกลับมาสู่ตัวเราเอง นี่คือจุดประสงค์ของพระเจ้าในการทรงมอบบทบาทให้เราในแผนการไถ่บาป พระองค์ทรงประทานสิทธิพิเศษแก่มนุษย์ในการเป็นผู้มีส่วนร่วมในพระลักษณะของพระเจ้า และในทางกลับกันก็สามารถเผยแพร่พรให้กับเพื่อนมนุษย์ได้ นี่คือการดีสูงสุด ความสุขที่สุดที่พระเจ้าจะประทานให้แก่มนุษย์ได้ ผู้ที่ได้มีส่วนร่วมในงานแห่งความรักเช่นนี้ จะเข้าใจว่าพระเจ้าผู้สร้างมากที่สุด”

“พระเจ้าอาจทรงมอบหมายข่าวประเสริฐและงานรับใช้ด้วยความรักทั้งหมดให้แก่เหล่าทูตสวรรค์ในสวรรค์ พระองค์อาจทรงใช้หนทางอื่นใดในการบรรลุพระประสงค์ของพระองค์ แต่ด้วยความรักอันไม่มีที่สิ้นสุดของพระองค์ พระองค์ทรงเลือกที่จะให้เราเป็นผู้ร่วมงานกับพระองค์ กับพระคริสต์และเหล่าทูตสวรรค์ เพื่อเราจะได้ร่วมรับพร ความสุข และการยกระดับจิตวิญญาณ ซึ่งเป็นผลมาจากการรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ตัวนี้”

เราจะรู้สึกเห็นอกเห็นใจพระคริสต์ได้ก็ต่อเมื่อเรามีส่วนร่วมในความทุกข์ทรมานของพระองค์ การเสียสละตนเองเพื่อประโยชน์ของผู้อื่นทุกครั้งจะเสริมสร้างจิตใจแห่งความเมตตาในหัวใจของผู้ให้ ทำให้เขาใกล้ชิดกับพระผู้ไถ่ของโลกมากขึ้น ผู้ทรง “ร่ำรวย แต่เพื่อเห็นแก่ท่านทั้งหลาย... จึงทรงยอมยากจน เพื่อว่าโดยความยากจนของพระองค์ ท่านทั้งหลายจะได้ร่ำรวย” 2 โครินธ์ 8:9 และก็คือเมื่อเราทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าในการทรงสร้างเราเช่นนี้เท่านั้น ชีวิตจึงจะเป็นพรแก่เราได้!—สันติวิธี น. 78-80.

ข. ตัวอย่างใจของพระคริสต์ควรนำทางเราในความสัมพันธ์ของเรากับญาติและเพื่อนบ้าน? กาลาเทีย 6:9, 10; ยอห์น 9:4.

“หากท่านจะไปทำงานตามที่พระคริสต์ทรงประสงค์ให้เหล่าสาวกของพระองค์ทำ และนำวิญญาณมาหาพระองค์ ท่านจะรู้สึกถึงความต้องการประสบการณ์ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นและความรู้ที่มากขึ้นในเรื่องของพระเจ้า และจะกระหายหาความชอบธรรม ท่านจะวิงวอนต่อพระเจ้า และความเชื่อของท่านจะเข้มแข็งขึ้น และจิตวิญญาณของท่านจะดื่มน้ำแห่งความรอดอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น การเผชิญกับอุปสรรคและการทดลองจะผลักดันให้ท่านหันไปหาพระคัมภีร์และการอธิษฐาน ท่านจะเติบโตในพระคุณและความรู้เกี่ยวกับพระคริสต์ และจะพัฒนาประสบการณ์อันล้ำค่า” —อ้างอิงจากเล่มเดียวกัน หน้า 80.

4. การทำงานอย่างไม่เห็นแก่ตัว

วันพุธ วันที่ 26 สิงหาคม

ก. จงคัดย่อข้างอันตราขรยั้งอย่างหนึ่งที่เราในในฐานะสมาชิกของคริสตจักรในปัจจุบันอาจเผชิญ. มาลา 3:8–10.

“ในปัจจุบัน อันตราที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของชาวแอดเวนติสต์ที่ถือวันสะบาโต คือการสะสมทรัพย์สินของพวกเขา บางคนเพิ่มภาระและความรับผิดชอบมากขึ้นเรื่อยๆ พวกเขาทำงานหนักเกินไป ผลที่ตามมาคือ พวกเขาแทบจะลืมพระเจ้าและความต้องการของพระองค์ไป พวกเขาขาดทางวิญญาณ พวกเขาจำเป็นต้องถวายเครื่องบูชาแก่พระเจ้า เครื่องบูชาไม่เพิ่มพูน แต่จะลดลงและหมดไป... ทรัพย์สินจำนวนมากในหมู่ผู้คนของเรากำลังพิสูจน์ให้เห็นว่าเป็นภัยต่อผู้ที่ซื่อสัตย์กับมัน” —คำพยานสำหรับคริสตจักร เล่มที่ 1, น. 492.

ข. คุณธรรมใดบ้างในศาสนาคริสต์ที่ช่วยให้ผู้เชื่อพัฒนาในพระคุณและความรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์? 1 เปโตร 4:8–10; ฮีบรู 13:2.

“สิทธิพิเศษที่พระเจ้าประทานให้แก่อับราฮัมและโลทั้น ไม่ได้ถูกปฏิเสธแก่เราเช่นกัน โดยการแสดงความมีน้ำใจต่อบุตรธิดาของพระเจ้า เราอาจได้รับทูตสวรรค์ของพระองค์เข้ามาในบ้านของเราได้เช่นกัน แม้ในยุคของเรา ทูตสวรรค์ก็เข้ามาในบ้านของมนุษย์และได้รับการต้อนรับจากพวกเขา และคริสเตียนที่ดำเนินชีวิตอยู่ในแสงสว่างแห่งพระพักตร์ของพระเจ้า ย่อมได้รับการคิดตามจากทูตสวรรค์ที่มองไม่เห็นเสมอ และเหล่าทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์เหล่านี้จะทิ้งพรไว้ในบ้านของเรา” —อ้างอิงจากเล่มที่ 6 หน้า 342.

ก. ในปัจจุบัน ผู้เชื่อจำเป็นต้องเติมเต็มความต้องการอะไรบ้าง? 2 โครินธ์ 10:16.

“สมาชิกฆราวาสของคริสตจักรของเราสามารถทำงานที่พวกเขาเพิ่งเริ่มต้นให้สำเร็จได้ ไม่มีใครควรย้ายไปอยู่ในสถานที่ใหม่เพียงเพื่อผลประโยชน์ทางโลก แต่หากมีโอกาสดังกล่าวสิ่งซึ่งทำได้ ก็ขอให้ครอบครัวที่มั่นคงในความจริงเข้าไปตั้งรกรากสักหนึ่งหรือสองครอบครัวในแต่ละที่ เพื่อทำงานเป็นมิชชันนารี พวกเขาควรมีความรักต่อความวิญญาณ มีภาระหน้าที่ที่จะช่วยเหลือพวกเขา และควรศึกษาหาวิธีนำพวกเขาสู่ความจริง พวกเขาสามารถแจกจ่ายสิ่งพิมพ์ของเรา จัดการประชุมในบ้านของตน ทำความรู้จักกับเพื่อนบ้าน และเชิญชวนให้พวกเขามาเข้าร่วมการประชุมเหล่านั้น ด้วยวิธีนี้ พวกเขาจึงสามารถให้แสงสว่างของตนส่องประกายในงานที่ดีได้” —คำพยานสำหรับคริสตจักร เล่มที่ 1, น. 245.

“พระเจ้าทรงรอคอยมานานแล้วให้พระวิญญาณแห่งการรับใช้เข้ามาครอบครองคริสตจักรทั้งหมด เพื่อทุกคนจะได้ทำงานเพื่อพระองค์ตามความสามารถของตน เมื่อสมาชิกของคริสตจักรของพระเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายในที่ที่ต้องการความช่วยเหลือทั้งในและต่างประเทศ ตามพระบัญชาของพระกิตติคุณ โลกทั้งโลกจะได้รับคำเตือนในไม่ช้า และพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมายังโลกนี้ด้วยฤทธิ์อำนาจและสง่าราศีอันยิ่งใหญ่” —กิจการของอัครทูต น. 111.

5. ผู้แทนที่ซื่อสัตย์

วันพฤหัสบดี วันที่ 27 สิงหาคม

ก. ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ประกาศพระกิตติคุณทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปฏิบัติงาน ควรต้องรับผิดชอบอะไรบ้าง? 1 โครินธ์ 4:1, 2; วิวรรณ์ 2:10.

“เป็นสิทธิพิเศษของผู้ที่รักษาการณ์บนกำแพงศิโยนที่จะได้อยู่ใกล้รัชชประเจ้า และไว้อำนาจทรงคลาใจของพระวิญญาณของพระองค์ เพื่อที่พระองค์จะทรงทำงานผ่านพวกเขาเพื่อเดือนคนบาปถึงอันตราย และชี้ทางไปยังที่ปลอดภัย พวกเขาได้รับการเลือกสรรจากพระเจ้า ได้รับการประทับตราด้วยโลหิตแห่งการอุทิศตน พวกเขาเป็นหน้าที่ช่วยผู้ชายและหญิงจากความพินาศที่กำลังจะมาถึง พวกเขาต้องเตือนเพื่อนมนุษย์อย่างซื่อสัตย์ถึงผลลัพธ์ที่แน่นอนของการล่วงละเมิด และพวกเขาต้องปกป้องผลประโยชน์ของคริสตจักรอย่างซื่อสัตย์”—คณงานประกาศพระกิตติคุณ น. 15.

ข. คาเนียลได้แสดงแบบอย่างอะไรแก่ชาวชนในปัจจุบัน? คาเนียล 1:8, 15.

“พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราเรียนรู้บทเรียนจากประสบการณ์ของคุณเนียลด้วย มีหลายคนที่จะอาจกลายเป็นคนแก่มาได้ หากพวกเขาพึ่งพาพระเจ้าเหมือนชาวฮีบรูผู้ซื่อสัตย์คนนี้ เพื่อขอพระคุณที่จะเอาชนะอุปสรรค และขอพลังและความสามารถในการทำงานของพวกเขา คาเนียลแสดงความสุภาพอ่อนโยนอย่างสมบูรณ์แบบ ทั้งต่อผู้ใหญ่และต่อคนหนุ่ม เขาเป็นพยานของพระเจ้า และพยายามดำเนินชีวิตเพื่อไม่ให้ต้องอับอายต่อสวรรค์ที่จะได้ยินคำพูดหรือเห็นการกระทำของเขา เมื่อคาเนียลถูกขอให้ร่วมรับประทานอาหารอันหรูหราของกษัตริย์ เขาไม่ได้โกรธเคือง หรือแสดงความตั้งใจที่จะกินและดื่มตามใจชอบ โดยไม่พูดคำใดๆ ที่ทำทาบ เขานำเรื่องนี้ไปพูดต่อพระเจ้า เขาและเพื่อนๆ ขอสติปัญญาจากพระเจ้า และเมื่อพวกเขาออกมาจากการอธิษฐานอย่างจริงจัง พวกเขาก็ได้ตัดสินใจ ด้วยความกล้าหาญอย่างแท้จริงและความสุภาพแบบคริสเตียน คาเนียลได้นำเรื่องนี้ไปพูดต่อเจ้าหน้าที่ที่ดูแลพวกเขา ขอให้พวกเขาได้รับอาหารที่เรียบง่าย คนหนุ่มเหล่านี้รู้สึกว่าการทางศาสนาของพวกเขากำลังคดอยู่ในอันตราย และพวกเขาวางใจในพระเจ้าที่พวกเขารักและรับใช้”—คำพยานสำหรับผู้รับใช้ น. 263.

คำถามทบทวนส่วนตัว

วันศุกร์ วันที่ 28 สิงหาคม

1. สภาพการณ์ของโลกที่ทำให้พระเจ้าจำเป็นต้องประทานแสงสว่างลงมา?
2. การเปลี่ยนแปลงอันน่าอัศจรรย์อะไรจะเกิดขึ้นในชีวิตของผู้เชื่อ?
3. เมื่อได้รับพรแล้ว ควรตอบสนองอย่างไร?
4. จงอธิบายวิธีการต่างๆ ที่แต่ละคนสามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้
5. ความซื่อสัตย์ของคุณเนียลเป็นแรงบันดาลใจให้ฉันอย่างไร?

การถวายในวันสะบาโตแรก

วันสะบาโต กันยายน 5, 2026

โรงเรียนฝึกรบมมิชชันนารีพระคัมภีร์ในฟิลิปปินส์

เมื่อเราได้รับการเตือนถึงพระบัญชาใหญ่ที่ให้ไปทั่วโลกและสร้างสาวก เราก็ต้องลงมือทำ โรงเรียนฝึกรบมมิชชันนารีพระคัมภีร์เป็นสถาบันที่อุทิศตนเพื่อเตรียมและเสริมสร้างผู้ทำงานในไร่อุ่นของพระเจ้า นับตั้งแต่ก่อตั้งในเดือนกุมภาพันธ์ 1984 โรงเรียนแห่งนี้เป็นดวงประทีปแห่งศรัทธาที่หล่อหลอมหัวใจและจิตใจของผู้ที่กระตือรือร้นที่จะเผยแพร่พระกิตติคุณไปยังทุกชาติ หลายคนที่นี่สำเร็จหลักสูตรฝึกรบมมิชชันนารีสองปีของสถาบันแห่งนี้ได้ไปเป็นมิชชันนารีในต่างประเทศ และหลายคนเป็นผู้นำและผู้รับใช้ที่เผยแพร่ข่าวสารแห่งความรอดไปทั่วเกาะต่างๆ ของฟิลิปปินส์ที่มีประชากรหนาแน่น

โรงเรียนฝึกรบมมิชชันนารีพระคัมภีร์ ตั้งอยู่ที่คาบตัง อำเภอเทยของ จังหวัดเกซอน ประเทศฟิลิปปินส์ ได้ทุ่มเททำงานอย่างไม่หยุดยั้งเพื่อวางรากฐานทางพระคัมภีร์ที่มั่นคงให้กับผู้ที่ปรารถนาจะเป็นมิชชันนารีทั้งในฟิลิปปินส์และทั่วโลกภาคแปซิฟิก สถานที่แห่งนี้เป็นที่พักสำหรับนักเรียน เป็นสถานที่เรียนภาษาอังกฤษ และเป็นสถานที่ฝึกรบเพื่อเป็นมิชชันนารี ผู้ประกาศข่าวเจ้าหน้าที่สาธารณสุข และผู้บริหาร ซึ่งเป็นที่ต้องการอย่างมากในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้ยังใช้เป็นสถานที่จัดสัมมนาฝึกรบม การประชุมเยาวชน และการประชุมต่างๆ อีกด้วย

เนื่องจากงานปฏิรูปได้ขยายตัวไปทั่วประเทศฟิลิปปินส์ การขยายและปรับปรุงสถานที่แห่งนี้จึงมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วน เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของพระประสงค์ของพระเจ้าต่อไปได้ นอกจากนี้ ยังมีแผนที่จะจัดการประชุมใหญ่สามัญ ณ สถานที่แห่งนี้ด้วย นับเป็นพระพรอย่างยิ่งที่จะได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมของผู้เชื่อ ซึ่งวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการประกาศข่าวประเสริฐและการฟื้นฟูทางจิตวิญญาณจะเป็นหัวใจสำคัญ!

เงินบริจาคอันใจกว้างของคุณในวันนี้สำหรับการเรียนวันสะบาโตครั้งแรก จะมีส่วนสำคัญในการสร้างส่วนขยายที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสถาบันแห่งนี้ ในขณะที่เราถวาย ขอให้เราจดจำถ้อยคำใน 2 โครินธ์ 9:7 ที่ว่า “ทุกคนจงถวายตามที่ตนตั้งใจไว้ในใจ อย่างถวายด้วยความฝืนใจหรือด้วยความจำเป็น เพราะพระเจ้าทรงรักผู้ให้ด้วยใจยินดี”

ขอให้ของขวัญที่ท่านมอบให้ช่วยยกระดับโรงเรียนแห่งนี้ เสริมสร้างพันธกิจ และสร้างบุคลากรที่พร้อมจะประกาศพระกิตติคุณนิรันดร์ ขอให้เรถวายด้วยความเชื่อและความยินดี โดษฐานว่าการบริจาคของเราจะเกิดผลนิรันดร์เพื่ออาณาจักรของพระเจ้า ขอขอบคุณ และขอพระเจ้าประทานพรให้ท่านอย่างมากมายในการให้ท่าน!

พี่น้องของท่านในฟิลิปปินส์

ความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์ที่ท่องจำ: “ผู้ใดฉลาดและจะรักษาสິงเหล่านี้ ก็จะทำให้ถึงความเมตตาของพระเยซูคริสต์” (สุคติ 107:43).

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม: สันติวิธี, บทที่ 10, น. 85–91.

“ความรู้ที่แท้จริงและการพัฒนาที่แท้จริงทั้งหมดมีที่มาจากความรู้จักพระเจ้า”—การศึกษา น. 14.

1. พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เอง

วันอาทิตย์ วันที่ 30 สิงหาคม

ก. ในโลกนี้ พระเจ้าทรงพยายามดึงดูดมนุษย์มาหาพระองค์โดยสิ่งใด? สุคติ 19:1–6; สุกายิต 2:1–5.

“พระเจ้าทรงมีหนทางมากมายที่จะทรงสำแดงพระองค์เองแก่เรา และนำเราเข้าสู่การมีส่วนร่วมด้วยพระองค์ ธรรมชาติสื่อสารกับประสาทสัมผัสของเราอย่างไม่หยุดหย่อน หัวใจที่เปิดกว้างจะประทับใจกับความรักและพระสิริของพระเจ้าที่ปรากฏผ่านผลงานแห่งพระหัตถ์ของพระองค์ นูที่สิ่งใจฟังสามารถได้ยินและเข้าใจการสื่อสารของพระเจ้าผ่านสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติ ทุ่งหญ้าเขียวชอุ่ม ต้นไม้สูงตระหง่าน ดอกกุหลาบและดอกไม้ เมฆที่ลอยผ่าน ฝนที่โปรยปราย ลมที่พัดเอื่อย ความงดงามแห่งท้องฟ้า ส่วนพูดกับหัวใจของเรา และเชิญชวนให้เรา รู้จักกับพระองค์ผู้ทรงสร้างสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด”—สันติวิธี น. 85.

ข. พระเยซูทรงใช้อะไรในการปลูกฝังความจริงลงในจิตใจของผู้ฟัง? มัทธิว 13:3, 34.

“พระเจ้าช่วยให้รอดของเราทรงผูกโยงคำสอนอันล้ำค่าของพระองค์เข้ากับสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติ ต้นไม้ นก ดอกไม้ในหุบเขา เนินเขา ทะเลสาบ และท้องฟ้าที่สวยงาม ตลอดจนเหตุการณ์และสภาพแวดล้อมในชีวิตประจำวัน ส่วนเชื่อมโยงกับถ้อยคำแห่งความจริง เพื่อที่คำสอนของพระองค์จะสามารถระลึกถึงได้บ่อยๆ แม้ท่ามกลางความวุ่นวายในชีวิตการทำงานหนักของมนุษย์”

“พระเจ้าทรงประสงค์ให้บุตรธิดาของพระองค์ซาบซึ้งในพระราชกิจของพระองค์ และชื่นชมยินดีในความงามเรียบง่ายและเรียบง่ายที่พระองค์ทรงประดับประดับบ้านบนโลกของเรา”—อ้างอิงจากแหล่งเดิม

2. สิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้น

วันจันทร์ วันที่ 31 สิงหาคม

ก. เราสามารถเรียนรู้พระเรียนอะไรจากธรรมชาติได้บ้าง เช่น ดอกไม้ นก และดวงดาว? โรม 1:20; กิจการ 14:17.

“ในการศึกษาศาสตร์ต่างๆ...เราต้องแสวงหาความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าผู้สร้าง วิทยาศาสตร์ที่แท้จริงทั้งหมดเป็นเพียงการศึกษาลายมือของพระเจ้าในโลกวัตถุ วิทยาศาสตร์นำมาซึ่งหลักฐานใหม่ๆ เกี่ยวกับพระปัญญาและฤทธานุภาพของพระเจ้าจากการวิจัย หากเข้าใจอย่างถูกต้อง ทั้งคัมภีร์แห่งธรรมชาติและพระวจนะที่เขียนไว้จะทำให้เรารู้จักพระเจ้าโดยการสอนเราเกี่ยวกับกฎแห่งปัญญาและพระเมตตาที่พระองค์ทรงใช้ในการดำเนินชีวิต” —บรรพชนและเหล่าผู้พยากรณ์ น. 599.

“หากเราเพียงแต่ตั้งใจฟัง สิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นจะสอนบทเรียนอันล้ำค่าเกี่ยวกับการเชื่อฟังและความไว้วางใจแก่เรา ตั้งแต่ดวงดาวที่โคจรอย่างไร้ร่องรอยในห้วงอวกาศตามเส้นทางที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้จากยุคหนึ่งไปอีกรุ่นหนึ่ง ไปจนถึงอะตอมที่เล็กที่สุด สิ่งต่างๆ ในธรรมชาติล้วนเชื่อฟังประสงค์ของพระเจ้าผู้สร้าง และพระเจ้าทรงห่วงใยทุกสิ่งและทรงค้ำจุนทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง” —สันติวิถี น. 85, 86.

ข. เมื่อเราพิจารณาถึงความงดงามและความสงบสุขของธรรมชาติที่ยังคงบริสุทธิ์ เราควรระลึกถึงอะไรเกี่ยวกับโลกใหม่ที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้? 1 โครินธ์ 2:9; วิรุจน์ 21:1.

“จงใช้จินตนาการของคุณวาดภาพบ้านของผู้ที่ได้รับการรอด และจงจำไว้ว่ามันจะรุ่งเรืองยิ่งกว่าที่จินตนาการอันเจิดจรัสที่สุดของคุณจะพรรณนาได้ ในของประทานอันหลากหลายของพระเจ้าในธรรมชาติ เราเห็นเพียงแสงบริสุทธิแห่งพระสิริของพระองค์เท่านั้น” —อ้างอิงจากแหล่งเดิม หน้า 86, 87

“คริสตจักรของพระเจ้าได้รับการเปิดเผยถึงพระประสงค์นิรันดร์ของพระเจ้าโฮวาห์ ประชากรของพระองค์ได้รับอนุญาตให้มองข้ามความยากลำบากในปัจจุบันไปผู้ซื่อซันในอนาคต เมื่อสงครามสิ้นสุดลง ผู้ที่ได้รับการไถ่จะเข้าครอบครองดินแดนแห่งพันธสัญญา นิคมแห่งความรุ่งโรจน์ในอนาคตเหล่านี้ ซึ่งเป็นภาพที่พระหัตถ์ของพระเจ้าทรงวาดไว้ ควรเป็นที่รักยิ่งของคริสตจักรของพระองค์ในปัจจุบัน” —ผู้พยากรณ์และเหล่ากษัตริย์ น. 722.

“ในพระคัมภีร์ มรดกของผู้ที่ได้รับการรอดเรียกว่า ‘แผ่นดิน’ อิบรู 11:14-16 ฉ ที่นั่น พระผู้เลี้ยงแกะแห่งสวรรค์ทรงนำฝูงแกะของพระองค์ไปยังบ่อน้ำแห่งชีวิต ดินไม้แห่งชีวิตออกผลทุกเดือน และใบของต้นไม้ที่นั่นใช้สำหรับบรรณนิบัติประชาชนที่ทั้งหลาย มีล้าธารไหลตลอดปี โสสะอาดราวกับผลึกแก้ว และข้างๆ ล้าธารนั้นมีต้นไม้ที่พลิวไหวทอดเงาลงบนเส้นทางที่เตรียมไว้สำหรับผู้ที่พระเจ้าทรงไถ่ไว้ ฉ ที่นั่น ที่ราบกว้างใหญ่กลายเป็นเนินเขาที่สวยงาม และภูเขาของพระเจ้าก็ตั้งตระหง่านสูงตระหง่านบนที่ราบอันสงบสุขเหล่านั้น ริมล้าธารแห่งชีวิตเหล่านั้น ประชากรของพระเจ้า ผู้ซึ่งเป็นผู้เดินทางและพินิจมานาน จะพบที่อยู่อาศัย” —สงครามแห่งประวัติศาสตร์ น. 675.

3. คำพยานแห่งการจัดเตรียม

วันอังคาร วันที่ 1 กันยายน

ก. เราสามารถเรียนรู้บทเรียนอันล้ำค่าอะไรบ้างจากบรรดาศาสดาพยากรณ์ เพื่อเป็นกำลังใจให้เราในยามที่แค้นและเผชิญกับการทดลอง? ยากอบ 5:17; โรม 8:28; 1 ยอห์น 5:14.

“ในสถานการณ์และสภาพแวดล้อมของเรา ในการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นรอบตัวเราทุกวัน เราอาจพบบทเรียนอันล้ำค่าได้ หากเราเปิดใจรับฟัง... [บรรพบุรุษและผู้เผยพระวจนะ] เป็นคน ‘ที่ตกอยู่ภายใต้กลเลศคัมหาเช่นเดียวกับเรา’ ยากอบ 5:17 เราเห็นว่าพวกเขาต่อสู้ดิ้นรนผ่านความท้อแท้เช่นเดียวกับเราอย่างไร พวกเขาตกอยู่ภายใต้การล่อลวงเช่นเดียวกับเราอย่างไร แต่พวกเขาก็อดสู้อและเอาชนะได้ด้วยพระคุณของพระเจ้า และเมื่อเห็นเช่นนั้น เราก็ได้รับการหนุนใจในการแสวงหาความชอบธรรม” —สันติวิธี น. 87, 88.

ข. ถ้าพระเจ้าทรงจัดเตรียมสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติแล้ว จะทรงจัดเตรียมสิ่งต่างๆ มากมายเพียงใดสำหรับบุตรของพระองค์? สดุดี 107:43; 145:15, 16.

“ทั้งธรรมชาติและการเปิดเผยต่างก็เป็นพยานถึงความรักของพระเจ้า พระบิดาของเราในสวรรค์ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของชีวิต ปัญญา และความสุข ลองพิจารณาสิ่งมหัศจรรย์และงดงามต่างๆ ในธรรมชาติ คิดถึงการปรับตัวอันน่าอัศจรรย์ของสิ่งเหล่านั้นให้เข้ากับความต้องการและความสุข ไม่เพียงแต่ของมนุษย์เท่านั้น แต่ของสิ่งมีชีวิตทั้งปวง แสงแดดและสายฝนที่ทำให้โลกเบิกบานและสดชื่น เนินเขา ทะเล และที่ราบ ล้วนบอกเราถึงความรักของผู้สร้าง” —อ้างอิงจากแหล่งเดิม หน้า 9

ก. คำสัญญาเรื่องการดูแลของพระเจ้าควรนำเราไปสู่การมุ่งมั่นในเรื่องใดบ้าง? มัทธว 6:30–34.

“เมื่อเราเข้ามจัดการสิ่งต่างๆ ที่เราต้องทำด้วยตนเอง และพึ่งพาปัญญาของเราเองเพื่อความสำเร็จ เรากำลังแบกรับที่พระเจ้าไม่ได้ประทานให้เรา และพยายามแบกมันโดยปราศจากความช่วยเหลือจากพระองค์ เรากำลังรับผิดชอบในสิ่งที่ควรเป็นของพระเจ้า และด้วยเหตุนี้เรากำลังเอาตัวเองไปอยู่ในที่ของพระองค์ เราอาจมีความวิตกกังวลและคาดการณ์ถึงอันตรายและความสูญเสีย เพราะมันย่อมเกิดขึ้นกับเราอย่างแน่นอน แต่เมื่อเราเชื่ออย่างแท้จริงว่าพระเจ้ารักเราและตั้งใจจะทำสิ่งที่ดีให้เรา เราจะเลิกกังวลเกี่ยวกับอนาคต เราจะวางใจในพระเจ้าเหมือนเด็กที่วางใจในพ่อแม่ที่รัก แล้วความทุกข์ช้ำของเราจะหายไป เพราะเจตจำนงของเราถูกกั้นกินไปในเจตจำนงของพระเจ้า” —ข้อคิดจากภูเขาแห่งพระพร น. 100, 101.

4. การเปิดเผยของพระเจ้า

วันพุธ วันที่ 2 กันยายน

ก. พระคริสต์ทรงวางการเปิดเผยที่ชัดเจนที่สุดเกี่ยวกับแผนของพระเจ้าเป็นเจ้าเพื่อความปลอดภัยของมนุษย์ไว้ที่ไหน? ยอห์น 5:39; อีสยาห์ 34:16.

“พระเจ้าทรงคริสต์กับเราผ่านพระวจนะของพระองค์ ในพระวจนะนี้ เราได้เห็นการเปิดเผยถึงพระลักษณะของพระองค์ การทรงปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์ และพระราชกิจอันยิ่งใหญ่แห่งการไถ่บาปอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น” —สันติวิถี น. 87.

ข. ทุกคนที่ปรารถนาจะเติบโตในความเข้มแข็งและอำนาจของพระเจ้าควรทำอะไรทุกวัน? ยอห์น 6:53, 63; โกลโลสี 3:1, 2.

“หัวข้อเรื่องการไถ่บาปเป็นหัวข้อที่เหล่าทูตสวรรค์ปรารถนาจะศึกษาค้นคว้า มันจะเป็นศาสตร์และบทเพลงของผู้ที่ได้รับการไถ่บาปตลอดชั่วนิรันดร์กาล มันไม่คุ้มค่าแก่การใคร่ครวญและศึกษาอย่างรอบคอบในตอนนีหรือ? พระเมตตาและความรักอันไม่มีที่สิ้นสุดของพระเจ้า การเสียดสีที่ทรงกระทำเพื่อเรา เรียงร้อยให้มีการใคร่ครวญอย่างจริงจังและเคร่งขรึมที่สุด เราควรพิจารณาถึงพระลักษณะนิสัยของผู้ไถ่และผู้ทรงวิงวอนที่เรารัก เราควรใคร่ครวญถึงพันธกิจของพระองค์ผู้ทรงเสด็จมาเพื่อช่วยประชากรของพระองค์ให้พ้นจากบาป” —อ้างอิงจากเล่มเดียวกัน หน้า 88, 89.

ก. เราจะนำพระวจนะของพระเจ้าเข้าไปในใจของเราได้อย่างไร? มัทธิว 4:4; 2 ทิโมธี 2:15.

“ไม่มีใครที่มีใจปรารถนาจะซาบซึ้งในคำสอนของพระคัมภีร์ จะอ่านพระคัมภีร์แม้เพียงคนเดียวโดยไม่ได้รับข้อคิดที่เป็นประโยชน์ใดๆ แต่คำสอนที่มีค่าที่สุดของพระคัมภีร์นั้น ไม่ได้มาจากการศึกษาแบบผ่านๆ หรือไม่ต่อเนื่อง ระบบความจริงอันยิ่งใหญ่ของพระคัมภีร์ไม่ได้ถูกนำเสนอในลักษณะที่ผู้อ่านที่รีบร้อนหรือประมาทจะเข้าใจได้ สมบัติมากมายของพระคัมภีร์ซ่อนอยู่ลึกลงไปใต้พื้นผิว และจะได้รับการเปิดเผยเมื่อค้นคว้าอย่างขยันขันแข็งและพยายามอย่างต่อเนื่อง ความจริงที่ประกอบกันเป็นองค์รวมอันยิ่งใหญ่ นั้น ต้องค้นหาและรวบรวมขึ้นมา ‘ทีละเล็กละน้อย’ อีสยาห์ 28:10.

“เมื่อค้นหาและนำมารวมกันแล้ว จะพบว่าสิ่งเหล่านั้นเข้ากันได้อย่างสมบูรณ์แบบ พระกิตติคุณแต่ละเล่มเป็นส่วนเสริมซึ่งกันและกัน คำพยากรณ์ทุกข้อเป็นการอธิบายคำพยากรณ์ข้อหนึ่ง ความจริงทุกข้อเป็นการพัฒนาต่อขอลจากความจริงอื่น ๆ แบบอย่างของระบบเศรษฐกิจของชาวฮิวโลกทำให้กระงำงโดยพระกิตติคุณ หลักการทุกอย่างในพระวจนะของพระเจ้ามีที่ของมัน ข้อเท็จจริงทุกอย่างมีความหมายของมัน และโครงสร้างทั้งหมด ทั้งในด้านการออกแบบและการดำเนินการ เป็นพยานถึงพระผู้สร้าง โครงสร้างเช่นนั้น ไม่มีจิตใจใดนอกจากจิตใจของพระเจ้าเป็นผู้ทรงอนันต์จะคิดหรือสร้างขึ้นได้” —การศึกษา น. 123, 124.

5. การศึกษาพระคัมภีร์

วันพฤหัสบดี วันที่ 3 กันยายน

ก. อะไรที่ให้ความสบายใจและช่วยเหลือเยเรมีย์ในช่วงเวลาที่วุ่นวายของเขา? เยเรมีย์ 15:16.

“ไม่มีสิ่งใดที่จะเสริมสร้างสติปัญญาได้มากกว่าการศึกษาพระคัมภีร์ ไม่มีหนังสือเล่มใดทรงพลังที่จะยกระดับความคิดเสริมสร้างศักยภาพได้มากเท่ากับความจริงอันกว้างขวางและสูงส่งของพระคัมภีร์ หากมนุษย์ศึกษาพระวจนะของพระเจ้าอย่างที่ควรจะเป็น พวกเขาจะมีจิตใจที่กว้างขวาง มีคุณธรรมอันสูงส่ง และมีเป้าหมายที่มั่นคง ซึ่งหาได้ยากในยุคปัจจุบันนี้” —สันติวิถี น. 90.

“ผู้ใดที่ตั้งใจอ่านพระคัมภีร์อย่างใกล้ชิดและอธิษฐานภาวนา ผู้นั้นจะมีความเข้าใจที่ชัดเจนและมีวิจรรณญาณที่ดี ราวกับการหันไปหาพระเจ้าทำให้เขามรรลึงระดับสติปัญญาที่สูงขึ้น” —จิตใจ อุปนิสย และบุคลิกภาพ หน้า 95.

ข. ควรศึกษาพระคัมภีร์อย่างไร และต้องมีสิ่งใดมาก่อนการศึกษาพระคัมภีร์นั้น? สดุดี 119:9, 11, 16.

“ความจริงของพระเจ้า เปรียบเสมือนทองคำ ไม่ได้ปรากฏอยู่บนพื้นผิวเสมอไป ต้องอาศัยการคิดและศึกษาอย่างจริงจังจึงจะค้นพบได้。” —คนงานประกาศพระกิตติคุณ น. 76.

“เช่นเดียวกับที่คนงานเหมืองค้นพบสายแร่โลหะมีค่าที่ซ่อนอยู่ใต้พื้นดิน ผู้ที่แสวงหาพระวจนะของพระเจ้าอย่างเพียรพยายาม เหมือนกับการค้นหาขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่ ก็จะพบความจริงที่มีค่าที่สุด ซึ่งซ่อนเร้นอยู่จากสายตาของผู้แสวงหาที่ไม่ใส่ใจ พระวจนะแห่งการคลางที่ใคร่ครวญอยู่ในใจ จะเป็นเหมือนสายน้ำที่ไหลออกมาจากบ่อน้ำแห่งชีวิต”

“ไม่ควรศึกษาพระคัมภีร์โดยปราศจากการอธิษฐาน ก่อนเปิดอ่าน เราควรขอการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ แล้วพระองค์จะประทานให้... ทูตสวรรค์จากโลกแห่งแสงสว่างจะอยู่กับผู้ที่แสวงหาการทรงนำจากพระเจ้าด้วยความถ่อมตนในใจ” —สันติวิถี น. 91.

คำถามทบทวนส่วนตัว

วันศุกร์ วันที่ 4 กันยายน

1. พระผู้ช่วยให้รอดทรงใช้วิธีการสอนแบบใดในการเข้าถึงผู้คน?
2. พระเจ้าทรงจัดเตรียมอะไรไว้เพื่อเปิดเผยพระองค์เองแก่ทุกคน รวมทั้งผู้ที่ไม่สามารถเข้าถึงพระวจนะของพระองค์ได้?
3. เราสามารถเรียนรู้สิ่งใดได้บ้างจากพระประสงค์ของพระเจ้า?
4. จงอธิบายทัศนคติที่เราควรมีต่อพระคัมภีร์ในฐานะที่เป็นการเปิดเผยของพระเจ้า
5. ประสบการณ์ใดของเยเรมีย์ที่อ้างอิงจากพระคัมภีร์ควรได้รับการย้ำเตือนอีกครั้ง?

สิทธิพิเศษแห่งการอธิษฐาน

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ: “เมื่อท่านอธิษฐาน จงเข้าในห้องชั้นในของท่าน และเมื่อท่านปิดประตูของท่านแล้ว จงอธิษฐานต่อพระบิดาของท่านผู้ซึ่งทรงสถิตในที่ลับ และพระบิดาของท่านผู้ซึ่งทอดพระเนตรเห็นในที่ลับจะโปรดประทานบำเหน็จแก่ท่านอย่างเปิดเผย” (มัทธิว 6:6).

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม: *สันติวิถี, บทที่ 11, น. 93–104.*

“การอธิษฐานคือการเปิดใจให้กับพระเจ้าเหมือนกับเปิดใจให้เพื่อน ไม่ใช่เพื่อที่เราจะได้บอกพระเจ้าว่าเราเป็นใคร แต่เพื่อที่เราจะได้เปิดรับพระองค์ การอธิษฐานไม่ได้ทำให้พระเจ้าลงมาหาเรา แต่ทำให้เราขึ้นไปหาพระองค์” —สันติวิถี น. 93.

1. ผู้วิงวอนผู้ยิ่งใหญ่

วันอาทิตย์ วันที่ 6 กันยายน

ก. ในฐานะพระบุตรของมนุษย์ พระเยซูทรงเห็นว่าสิ่งใดเป็นสิ่งจำเป็น? ลูกา 5:16; มาระโก 6:46.

“ดูเถิด พระบุตรของพระเจ้าทรงก้มลงอธิษฐานต่อพระบิดา! แม้พระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า พระองค์ทรงเสริมสร้างความเชื่อของพระองค์ด้วยการอธิษฐาน และโดยการสนทนากับสวรรค์ พระองค์ทรงรวบรวมพลังเพื่อต่อต้านความชั่วร้ายและเพื่อรับใช้ความต้องการของมนุษย์ ในฐานะพี่ชายคนโตของเผ่าพันธุ์มนุษย์ พระองค์ทรงทราบถึงความจำเป็นของบรรดาผู้ที่ถูกห้อมล้อมด้วยความอ่อนแอและดำเนินชีวิตอยู่ในโลกแห่งบาปและการล่อลวง แต่ยังคงปรารถนาที่จะรับใช้พระองค์ พระองค์ทรงทราบว่าผู้สั่งสารที่พระองค์ทรงเห็นสมควรส่งไปนั้นเป็นคนอ่อนแอและผิดพลาด แต่สำหรับทุกคนที่อุทิศตนอย่างเต็มที่เพื่อรับใช้พระองค์ พระองค์ทรงสัญญาว่าจะประทานความช่วยเหลือจากพระเจ้า ตัวอย่างของพระองค์เองเป็นเครื่องยืนยันว่าการวิงวอนต่อพระเจ้าอย่างจริงจังและเพียรพยายามด้วยความเชื่อ—ความเชื่อที่นำไปสู่การพึ่งพาพระเจ้าอย่างสิ้นเชิงและการอุทิศตนอย่างไม่ลังเลเพื่อการทำงานของพระองค์—จะช่วยให้มนุษย์ได้รับการช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการต่อสู้กับบาป” —คนงานประกาศพระกิตติคุณ น. 511.

ข. การอธิษฐานของพระคริสต์เป็นแบบอย่างสำหรับเราอย่างไร? มาระโก 1:35; ลูกา 6:12.

“ขณะที่พระเยซูทรงประทับอยู่ท่ามกลางมนุษย์ พระองค์ก็ทรงอธิษฐานอยู่บ่อยครั้ง” —สันติวิถี น. 93.

2. คำอธิษฐานของพระคริสต์

วันจันทร์ วันที่ 7 กันยายน

ก. พระเยซูทรงสอนสาวกของพระองค์ให้ภาวนาอย่างไร? ลูกา 11:1-4.

“เมื่อพระเยซูทรงอยู่บนโลก พระองค์ทรงสอนเหล่าสาวกของพระองค์ถึงวิธีการอธิษฐาน พระองค์ทรงกำชับให้พวกเขาพูดขอต่อพระเจ้าถึงสิ่งที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และมอบความกังวลทั้งหมดไว้กับพระองค์ และคำมั่นสัญญาที่พระองค์ทรงประทานแก่พวกเขาว่าคำอธิษฐานของพวกเขาจะได้รับการฟังนั้น ก็เป็นคำมั่นสัญญาสำหรับเราด้วยเช่นกัน...”

“พระองค์ทรงเป็นที่นั่งกับเราในความอ่อนแอ ‘ทรงถูกทดลองในทุกสิ่งเหมือนกับเรา’ แต่ในฐานะผู้ที่ปราศจากบาป พระลักษณะของพระองค์จึงทรงต่อต้านความชั่วร้าย พระองค์ทรงอดทนต่อการต่อสู้อะการทรมานทางจิตวิญญาณในโลกแห่งบาป ความเป็นมนุษย์ของพระองค์ทำให้การอธิษฐานเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นสิทธิพิเศษ พระองค์ทรงพบความสบายใจและความปีติยินดีในการสนทนากับพระบิดา และหากพระเจ้าช่วยให้อวดของมนุษย์ พระบุตรของพระเจ้า ยังทรงรู้สึกถึงความจำเป็นของการอธิษฐาน มนุษย์ผู้ต่ำต้อยและมีบาปควรจะรู้สึกถึงความจำเป็นของการอธิษฐานอย่างจริงจังและต่อเนื่องมากเพียงใด” —สันติวิถี น. 93, 94.

ข. พระคริสต์บรรยายถึงการอุทิศตนของพระคริสต์อย่างไร และเหตุใดสิ่งนี้จึงสำคัญมาก? อิสยาห์ 50:4; ฮีบรู 2:10; 5:7-9.

“ขณะที่พระองค์ทรงอยู่ในร่างมนุษย์ พระองค์ทรงรู้สึกถึงความจำเป็นที่จะต้องได้รับกำลังจากพระบิดา พระองค์ทรงมีสถานที่สำหรับการอธิษฐานโดยเฉพาะ พระองค์ทรงโปรดปรานการสนทนากับพระบิดาในความเงียบสงบของภูเขา ในการกระทำนี้ จิตวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์และเบี่ยมด้วยมนุษย์ของพระองค์ได้รับการเสริมสร้างให้เข้มแข็งเพื่อปฏิบัติหน้าที่และเผชิญกับการทดลองในแต่ละวัน พระผู้ช่วยให้รอดของเราทรงเห็นออกเห็นใจความต้องการและความอ่อนแอของเรา โดยที่พระองค์ทรงกลายเป็นผู้วิงวอน ผู้ขอพรในยามจำเป็น เพื่อแสวงหาลำดับใหม่จากพระบิดา เพื่อจะออกมาอย่างกระฉับกระเฉงและสดชื่น พร้อมทั้งจะปฏิบัติหน้าที่และเผชิญกับการทดลอง พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างของเราในทุกสิ่ง” —คำพยานสำหรับคริสตจักร เล่มที่ 1, น. 201, 202.

“ข้าพเจ้าเห็นว่ามิใช่เพียงหนึ่งนอ้สลับที่รู้จักความหมายของศาสนาเชิงประสบการณ์ พวกเขาได้รับใช้ตนเองแต่กลับอ้างว่าเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์ แต่หากมันดีสะกดที่ครอบงำพวกเขาไม่ถูกทำลาย พวกเขาจะตระหนักในไม่ช้าว่าส่วนแบ่งของผู้กระทำผิดนั้นเป็นของพวกเขาเอง ส่วนการเสียสละตนเองเพื่อความจริงนั้น พวกเขากลับพบวิธีที่ง่ายกว่านั้น ส่วนการวิงวอนอย่างจริงจังด้วยน้ำตาและเสียงร้องอย่างหนักแน่นต่อพระเจ้าเพื่อขอพระคุณแห่งการอภัยโทษและพลังจากพระองค์เพื่อต่อต้านการล่อลวงของซาตานนั้น พวกเขากลับพบว่าไม่จำเป็นต้องจริงจังและกระตือรือร้นเช่นนั้น พวกเขาสามารถอยู่ได้โดยปราศจากสิ่งเหล่านั้น พระคริสต์ พระราชแห่งสงสารดี เสด็จไปยังภูเขาและทะเลทรายตามลำพังบ่อยครั้งเพื่อพูดขอต่อพระบิดา แต่คนบาปผู้ไร้กำลังกลับคิดว่าตนสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้โดยปราศจากการอธิษฐานมากมายเช่นนั้น” —อ้างอิงจากเล่ม 1 หน้า 504, 505.

3. สิทธิพิเศษในการอธิษฐาน

วันอังคาร วันที่ 8 กันยายน

ก. พระเยซูทรงเปิดหีบศพของพระบิดาที่มีต่อความต้องการของมนุษย์ที่เราเห็นอย่างไร? มัทธ 6:6; 7:7-11.

“พระบิดาบนสวรรค์ทรงรอคอยที่จะประทานพระพรอย่างเต็มเปี่ยมแก่เรา เป็นสิทธิพิเศษของเราก็จะดื่มด่ำจากบ่อน้ำแห่งความรักอันไร้ขอบเขต ช่างน่าอัศจรรย์ใจเหลือเกินที่เราอธิษฐานน้อยมาก! พระเจ้าทรงพร้อมและเต็มใจที่จะฟังคำอธิษฐานที่จริงจังของบุตรธิดาที่ต่ำต้อยที่สุดของพระองค์ แต่กระนั้นก็มีความลึกลับอย่างเห็นได้ชัดในส่วนของเราก็จะบอกความต้องการของเราแก่พระเจ้า” —สันติวิถี น. 94.

“พระเจ้าทรงปรัชญาเกินกว่าจะคิดพลาด และทรงดีเกินกว่าจะหงายหลังสิ่งใดๆ จากผู้ที่ดำเนินชีวิตอย่างเที่ยงธรรม ดังนั้นอย่างกลัวที่จะวางใจในพระองค์ แม้ว่าคุณจะไม่เห็นคำตอบคำอธิษฐานของคุณในทันที จงวางใจในพระสัญญาอันแน่นอนของพระองค์ที่ว่า ‘จงขอ แล้วจะได้รับ’ ” —อ้างอิงจากแหล่งเดิม หน้า 96.

ข. อะไรเป็นอุปสรรคที่ทำให้พระเจ้าไม่ทรงฟังคำอธิษฐานของเรา? สดุดี 66:18; สุภาษิต 28:13.

“จิตใจของเราจะถูกดึงดูดไปหา [พระเจ้า] เราอาจใคร่ครวญถึงพระราชกิจ พระเมตตา และพระพรของพระองค์ แต่สิ่งนี้ไม่ใช่การสนทนากับพระองค์อย่างแท้จริง ในการที่จะสนทนากับพระเจ้าได้ เราต้องมึนงงสิ่งที่ผูกพันพระองค์เกี่ยวกับชีวิตจริงของเรา” —อ้างอิงจากแหล่งเดิม หน้า 93.

“เหล่าทูตสวรรค์ในสวรรค์จะคิดอย่างไรกับมนุษย์ผู้ไร้ที่พึ่งและตกอยู่ภายใต้การล่อลวง ในเมื่อพระทัยของพระเจ้าซึ่งเปี่ยมด้วยความรักอันไม่มีที่สิ้นสุดทรงปรารถนาที่จะประทานให้พวกเขามากกว่าที่พวกเขาจะขอหรือคิดได้ แต่พวกเขากลับอธิษฐานน้อยและมีศรัทธาน้อยนัก? เหล่าทูตสวรรค์ก็จะกราบไหว้พระเจ้า พวกเขารักที่จะอยู่ใกล้ชิดพระองค์ พวกเขาเฝ้าระวังการสนทนากับพระเจ้าเป็นความสุขสูงสุดของพวกเขา แต่ลูกหลานแห่งโลกนี้ ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือจากพระเจ้าเท่านั้น กลับดูเหมือนจะพอใจที่จะดำเนินชีวิตโดยปราศจากแสงสว่างแห่งพระวิญญาณของพระองค์ และการอยู่เคียงข้างพระองค์”

“ความมึนงงของปีศาจร้ายปกคลุมผู้ที่ละเลยการอธิษฐาน คำล่อลวงกระซิบกระซาบของศัตรูชักจูงให้พวกเขากระทำบาป และทั้งหมดเป็นเพราะพวกเขาไม่ใช่สิทธิพิเศษที่พระเจ้าประทานให้ในการอธิษฐานซึ่งเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์” —อ้างอิงจากแหล่งเดิม หน้า 94.

“หากเรายังคงเก็บความชั่วร้ายไว้ในใจ หากเราเข็ดคิดกับบาปใดๆ ที่เรารู้ พระองค์จะไม่ทรงฟังเรา แต่คำอธิษฐานของผู้ที่สำนึกผิดและเสียใจอย่างแท้จริงนั้นย่อมได้รับการยอมรับเสมอ เมื่อความคิดบาปที่เราทั้งหมดได้รับการแก้ไขแล้ว เราจึงจะเชื่อได้ว่าพระเจ้าจะทรงตอบคำวิงวอนของเรา คุณความดีของเราเองจะไม่ทำให้เราได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า แต่เป็นความศรัทธาของพระเยซูที่จะช่วยเราให้รอด พระโลหิตของพระองค์จะชำระเราให้บริสุทธิ์ แต่เรายังมีงานที่ต้องทำเพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขของการได้รับการยอมรับ” —อ้างอิงจากเล่มเดียวกัน หน้า 95.

4. การอธิษฐานที่มีชัย

วันพุธ วันที่ 9 กันยายน

ก. อะไรคือองค์ประกอบสำคัญของการอธิษฐานที่มีประสิทธิภาพ แตกต่างจากการอธิษฐานที่อ่อนแอและไร้ผล? สิบรู 11:6; มาระโก 11:24.

“เมื่อเราไม่ได้รับสิ่งที่เราขอในเวลาที่เราขอ เราก็ยังคงต้องเชื่อว่าพระเจ้าทรงได้ยินและพระองค์จะทรงตอบคำอธิษฐานของเรา เรามักคิดพลาดและมองการณ์สั้นจนบางครั้งเราขอในสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์แก่เรา แต่พระบิดานบนสวรรค์ของเราทรงตอบคำอธิษฐานของเราด้วยความรัก โดยประทานสิ่งที่จะเป็นประโยชน์สูงสุดแก่เรา—สิ่งที่เราปรารถนาหากเราสามารถมองเห็นทุกสิ่งตามความเป็นจริงด้วยวิสัยทัศน์ที่ได้รับจากพระเจ้า เมื่อคำอธิษฐานของเราดูเหมือนจะไม่ได้รับคำตอบ เราต้องยึดมั่นในพระสัญญา เพราะเวลาแห่งการตอบคำอธิษฐานจะมาถึงอย่างแน่นอน และเราจะได้รับพรที่เราต้องการมากที่สุด” สันติวิธี น. 96.

ข. เพื่อให้พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของเรา เราต้องมีจิตวิญญาณแบบใด? มัทธิว 6:12; มาระโก 11:25, 26.

“เมื่อเรามาขอความเมตตาและพระพรจากพระเจ้า เราควรมีจิตใจที่เปี่ยมด้วยความรักและการให้อภัยอยู่ในใจของเราเอง เราจะอธิษฐานว่า ‘ขอทรงยกโทษให้แก่เราในความคิดที่เราทำผิดขึ้น เหมือนที่เรายกโทษให้แก่ผู้ที่ทำผิดต่อเรา’ แต่กลับมีจิตใจที่ไม่ให้อภัยได้อย่างไร? มัทธิว 6:12 ถ้าเราหวังว่าคำอธิษฐานของเราจะได้รับการตอบรับ เราต้องให้อภัยผู้อื่นในลักษณะเดียวกันและในระดับเดียวกันกับที่เรายังจะได้รับการให้อภัย” —อ้างอิงจากเล่มเดียวกัน หน้า 97 [ตัวเอียงของผู้เขียน]

ก. เราเรียนรู้อะไรได้บ้างจากคำอธิษฐานขอฝนของเอลียาห์? 1 พงศกัมภีร์ 18:41–45.

“คนรับใช้เฝ้าดูขณะที่เอลียาห์อธิษฐาน เขากลับมาจากการเฝ้าดูทุกครั้งแล้วพูดว่า ‘ไม่มีอะไรเลย ไม่มีเมฆ ไม่มีรั้วแนวของฝน แต่ผู้เผยพระวจนะก็ไม่ท้อแท้ เขาทบทวนชีวิตของคนเพื่อดูว่าคนล้มเหลวในการถวายเกียรติแด่พระเจ้าในส่วนตัว เขาสารภาพบาปของคน และด้วยเหตุนี้จึงทุกข์ทรมานจิตใจของคนต่อหน้าพระเจ้าต่อไป ขณะที่เฝ้ารอสัญญาณว่าคำอธิษฐานของเขาได้รับการตอบเมื่อเขาสำรวจจิตใจของคน เขาก็ดูเหมือนจะค่อยๆ ค่ำลงเรื่อยๆ ทั้งในสายคาของคตนเองและในสายพระเนตรของพระเจ้า ดูเหมือนว่าเขาไม่มีอะไรเลย และพระเจ้าทรงเป็นทุกสิ่ง และเมื่อเขามาถึงจุดที่ละทิ้งตนเอง ขณะที่เขายึดมั่นในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเป็นกำลังและความชอบธรรมเพียงหนึ่งเดียวของเขา คำตอบก็มาถึง” —คำอธิษฐานพระคัมภีร์ของคริสตจักรเซเวนเดย์แอดเวนติสต์ เล่ม 2 หน้า 1035.

5. ความเพียรพยายามในการอธิษฐาน

วันพฤหัสบดี วันที่ 10 กันยายน

ก. อัครสาวกให้คำแนะนำที่สำคัญอะไรบ้างเกี่ยวกับการอธิษฐาน? 1 เปโตร 4:7; ทิโมธี 4:6.

“ความเพียรพยายามในการอธิษฐานเป็นสิ่งจำเป็น อย่าให้สิ่งใดมาขัดขวาง จงพยายามอย่างเต็มที่ที่จะรักษาการติดต่อสื่อสารระหว่างพระเยซูกับจิตวิญญาณของคุณ จงแสวงหาทุกโอกาสที่จะไปในที่ที่มีการอธิษฐาน ผู้ที่แสวงหาการติดต่อสื่อสารกับพระเจ้าอย่างแท้จริง จะเห็นได้ในกลุ่มผู้ร่วมอธิษฐานว่า พวกเขาเชื่อสัจย์ต่อหน้าที่ของตน และกระตือรือร้นที่จะเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ทั้งหมดที่พวกเขาจะได้รับ พวกเขาจะใช้ทุกโอกาสที่มีอยู่ในการวางตัวเองในที่ที่พวกเขาสามารถรับแสงแห่งสวรรค์ได้” —สันติวิถี น. 98.

ข. เช่นเดียวกับพ่อแม่ทุกคน พระเจ้าทรงคาดหวังให้ลูกๆ ของพระองค์ทำอะไรบ้าง? ลูกา 11:10, 13; ยอห์น 14:13, 14.

“พระคริสต์ทรงสั่งให้เหล่าสาวกอธิษฐานว่า ‘ในนามของเรา’ ในนามของพระคริสต์ ผู้คิดตามพระองค์จึงยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้า ด้วยคุณค่าแห่งการเสียสละที่ทรงกระทำเพื่อพวกเขา พวกเขาจึงมีคุณค่าในสายพระเนตรของพระเจ้า เพราะความชอบธรรมที่ทรงนับไว้ในพระคริสต์ พวกเขาจึงถูกนับว่ามีค่า เพราะเห็นแก่พระคริสต์ พระเจ้าทรงยกยอผู้ที่เกรงกลัวพระองค์ พระองค์ไม่ทรงเห็นความเลวทรามของคนบาปในพวกเขา พระองค์ทรงเห็นความคล้ายคลึงกับพระบุตรของพระองค์ในพวกเขา ผู้ซึ่งพวกเขาเชื่อ” —ผู้พิงปรารถนาแห่งปวงชน น. 667.

“ไม่มีเวลาหรือสถานที่ใดที่ไม่เหมาะสมที่จะทูลขอต่อพระเจ้า ไม่มีสิ่งใดที่จะขัดขวางไม่ให้เราขจิตใจขึ้นด้วยจิตวิญญาณแห่งการอธิษฐานอย่างจริงจัง ไม่ว่าจะเป็นในฝูงชนบนท้องถนน หรือท่ามกลางการทำธุรกิจ เราก็สามารถทูลขอต่อพระเจ้าและวิงวอนขอคำแนะนำจากพระองค์ได้ เช่นเดียวกับเนอมียาห์ที่ทูลขอต่อกษัตริย์อาร์ทาเซอร์เซส เราสามารถพบสถานที่สำหรับการอธิษฐานส่วนตัวได้ทุกที่” —สันติวิถี น. 99.

คำถามทบทวนส่วนตัว

วันศุกร์ วันที่ 11 กันยายน

1. มีตัวอย่างใดบ้างที่แสดงให้เห็นถึงความสม่ำเสมอในการอธิษฐานแก่ผู้เชื่อทุกคน?
2. คำพยากรณ์ใดที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการอธิษฐานทุกเช้า?
3. อะไรคือปัจจัยสำคัญที่ทำให้การอธิษฐานประสบความสำเร็จ?
4. ทำไมต้องภาวนาต่อไปในขณะที่รอคำตอบ?
5. จงอธิบายความหมายของการอธิษฐานในนามของพระเยซู

จะรับมือกับความสงสัยอย่างไร

ข้อพระคัมภีร์ที่ท่องจำ: “แต่จงให้ผู้นั้นทูลขอในความเชื่อ โดยไม่หวั่นไหวเลย เพราะว่าผู้ที่หวั่นไหวก็เป็นเหมือนอย่างคลื่นแห่งทะเลซึ่งถูกรบกวนด้วยลมพัดและซัดไปซัดมา” (ยากอบ 1:6).

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม: สันติวิถี, บทที่ 12, น. 105–113.

“พระเจ้าไม่เคยขอให้เราเชื่อ โดยปราศจากหลักฐานที่เพียงพอให้เราได้ว่าวางรากฐานความเชื่อ” —สันติวิถี น. 105.

1. ความสงสัยคืออะไร?

วันอาทิตย์ วันที่ 13 กันยายน

ก. เราควรระวังถึงอะไรบ้างเมื่อรู้สึกสับสนระหว่างความศรัทธาและความสงสัย? ยากอบ 1:5–7.

“[พระสัญญาของพระเจ้าช่วยให้รอด] มีไว้สำหรับผู้ที่เต็มใจติดตามพระเจ้าอย่างหมดใจเท่านั้น พระเจ้าไม่บังคับเจตจำนงของใคร ดังนั้นพระองค์จึงไม่สามารถนำผู้ที่หิ่งห้อยโศกเกินกว่าจะรับคำสั่งสอน ผู้ที่มุ่งมั่นที่จะทำตามใจตนเองได้ สำหรับคนสองจิตสองใจ—ผู้ที่แสวงหาทำตามใจตนเองในขณะที่อ้างว่าทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า—มิเขียนไว้ว่า ‘อย่าให้คนนั้นคิดว่าเขาจะได้รับสิ่งใดจากพระเจ้า’ ยากอบ 1:7” —บรรพชนและเหล่าผู้พยากรณ์ น. 384.

ข. พระเจ้าได้ประทานอะไรเพื่อเอาชนะความสงสัย? สดุดี 119:105; ฮีบรู 11:1, 3, 6.

“ความเชื่อของเราต้องตั้งอยู่บนหลักฐาน ไม่ใช่การพิสูจน์ ผู้ที่ต้องการสงสัยจะมีโอกาสสงสัย ในขณะที่ผู้ที่ปรารถนาจะรู้ความจริงอย่างแท้จริงจะพบหลักฐานมากมายให้ชัดเจนในความเชื่อ” —สันติวิถี น. 105.

“พระเจ้าทรงประทานหลักฐานที่เพียงพอเกี่ยวกับลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ของพระวจนะของพระองค์ ความจริงอันยิ่งใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับการไปบปของเรานั้นได้ถูกนำเสนอไว้อย่างชัดเจน ด้วยความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งทรงสัญญาไว้กับทุกคนที่แสวงหาด้วยความจริงใจ ทุกคนสามารถเข้าใจความจริงเหล่านี้ได้ด้วยตนเอง พระเจ้าทรงประทานรากฐานที่มั่นคงแก่ผู้คนเพื่อให้พวกเขาวางใจในความเชื่อ” —สงครามแห่งประวัติศาสตร์ น. 526, 527.

2. ปริศนาศักดิ์สิทธิ์

วันจันทร์ วันที่ 14 กันยายน

ก. เราควรมีปฏิสัมพันธ์อย่างไรกับสิ่งลึกลับที่พระเจ้าไม่ได้ทรงอธิบาย? พระราชบัญญัติ 29:29; โยบ 38:4–11.

“พระวาทะของพระเจ้า เช่นเดียวกับพระลักษณะของพระเจ้าผู้ทรงประพันธ์นั้น นำเสนอความลึกลับที่มนุษย์ผู้มีขีดจำกัด ไม่อาจเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ การเข้ามาของบาปในโลก การจุติของพระคริสต์ การเกิดใหม่ การฟื้นคืนชีพ และอีกหลายเรื่องที่ปรากฏในพระคัมภีร์ ล้วนเป็นความลึกลับที่ลึกซึ้งเกินกว่าที่จิตใจมนุษย์จะอธิบายหรือเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ แต่เราไม่มีเหตุผลที่จะสงสัยในพระวาทะของพระเจ้าเพียงเพราะเราไม่สามารถเข้าใจความลึกลับแห่งพระประสงฆ์ของพระองค์ได้” —สันติวิธี น. 106.

“พระเจ้าไม่ได้บังคับให้มนุษย์ละทิ้งความไม่เชื่อของตน เบื้องหน้าพวกเขาถือแสงสว่างและความมืด ความจริงและความผิดพลาด เป็นหน้าที่ของพวกเขาที่จะตัดสินใจว่าจะยอมรับสิ่งใด จิตใจของมนุษย์มีพลังที่จะแยกแยะระหว่างสิ่งที่ถูกต้องและสิ่งที่ผิด พระเจ้าทรงประสงค์ให้มนุษย์ไม่ตัดสินใจจากแรงกระตุ้น แต่จากน้ำหนักของหลักฐาน โดยการเปรียบเทียบพระคัมภีร์กับพระคัมภีร์อย่างรอบคอบ หากชาวอิวละทั้งองค์คิดของคนและเปรียบเทียบคำพยากรณ์ที่เขียนไว้กับข้อเท็จจริงที่บ่งบอกถึงชีวิตของพระเยซู พวกเขาจะเห็นความสอดคล้องที่งดงามระหว่างคำพยากรณ์และการสำเร็จในชีวิตและการรับใช้ของชาวกาลิลีผู้ต่ำต้อย”

“ทุกวันนี้หลายคนถูกหลอกหลวงในแบบเดียวกับที่ชาวอิวละถูกหลอกหลวง ครูสอนศาสนาอ่านพระคัมภีร์ตามความเข้าใจและประเพณีของตนเอง และประชาชนก็ไม่ค้นคว้าพระคัมภีร์ด้วยตนเอง และตัดสินใจด้วยตนเองว่าอะไรคือความจริง แต่พวกเขาปล่อยให้ การตัดสินใจของตนเองอยู่ในมือของผู้นำ การเทศนาและการสอนพระวาทะของพระองค์เป็นหนึ่งในวิธีการที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้เพื่อเผยแพร่แสงสว่าง แต่เราต้องนำคำสอนของทุกคนมาทดสอบด้วยพระคัมภีร์” —ผู้ฟังปรารภนาแห่งปางชน น. 458, 459.

ข. พระคัมภีร์ยอมรับอย่างไรว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่ยากจะเข้าใจ? 2 เปโตร 3:16.

“ผู้ที่ไม่เชื่อได้หือบขความยากลำบากในพระคัมภีร์มาเป็นข้อโต้แย้งต่อพระคัมภีร์ แต่แท้จริงแล้ว ความยากลำบากเหล่านั้น กลับเป็นหลักฐานที่หนักแน่นถึงการลอลงจากพระเจ้า หากพระคัมภีร์ไม่มีเรื่องราวเกี่ยวกับพระเจ้าที่เราสามารถเข้าใจได้ง่ายๆ หากความยิ่งใหญ่และพระบารมีของพระองค์สามารถเข้าใจได้ด้วยจิตใจที่จำกัด พระคัมภีร์ก็คงไม่มีหลักฐานชิ้นจนถึงอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์อย่างชัดเจน ความยิ่งใหญ่และความลึกลับของเรื่องราวที่นำเสนอควรจะถูกประกาศความเชื่อในพระคัมภีร์ว่าเป็นพระวาทะของพระเจ้า” —สันติวิธี น. 107.

3. อันตรายของหัวใจที่ไม่เชื่อ

วันอังคาร วันที่ 15 กันยายน

ก. ในยุคสุดท้ายนี้ อันตรายใดเป็นพิเศษสำหรับผู้เชื่อบ้าง? ฮีบรู 3:12; 2 ทิโมธี 4:3, 4.

“เมื่อพระเจ้าทรงส่งคำเตือนที่สำคัญยิ่งมาถึงมนุษย์ โดยที่ทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์มีบินอยู่กลางฟ้า พระองค์ทรงเรียกร้องให้ทุกคนที่มีสติปัญญาใส่ใจในข่าวสารนั้น คำพิพากษาอันน่ากลัวที่ประกาศไว้คือการบูชาสัตว์ร้ายและรูปเคารพของมัน (วิวรณ์ 14:9–11) ควรนำทุกคนไปสู่การศึกษาคำพยากรณ์อย่างขยันขันแข็ง เพื่อเรียนรู้ว่าเครื่องหมายของสัตว์ร้ายคืออะไร และพวกเขาควรหลีกเลี่ยงการรับเครื่องหมายนั้นอย่างไร แต่คนส่วนใหญ่กลับหันเหหนีจากความจริงและหันไปหาเรื่องเล่าปรัมปรา อัครทูตเปาโลประกาศโดยมองไปยังวันสุดท้ายว่า ‘เวลาจะมาถึงเมื่อพวกเขาจะไม่ทนต่อคำสอนที่ถูกต้อง’ 2 ทิโมธี 4:3 เวลานั้นมาถึงแล้ว มวลชนไม่ต้องการความจริงในพระคัมภีร์ เพราะมันขัดขวางความปรารถนาของหัวใจที่บาปและรักโลก และซาตานก็จัดทหารหลอกลวงที่พวกเขาเรียกมาไว้” —สงครามแห่งประวัติศาสตร์ น. 594, 595.

ข. มีคำทำนายอย่างไรเกี่ยวกับทัศนคติของชนชั้นทั้งสองในวันสุดท้าย? ดาเนียล 12:10; วิวรณ์ 22:11.

“พระเจ้าทรงมีผู้คนบนโลกนี้เพื่อรักษาพระคัมภีร์ และพระคัมภีร์เท่านั้น ให้เป็นมาตรฐานของหลักคำสอนทั้งหมดและเป็นพื้นฐานของการปฏิรูปทั้งหมด ความคิดเห็นของปราชญ์ การอนุমানของวิทยาศาสตร์ หลักความเชื่อหรือมิจฉาสงกาศาสนา ไม่ว่าจะมากมายและขัดแย้งกันเพียงใดตามจำนวนคริสตจักรที่พวกเขาเป็นตัวแทน เสียงของคนส่วนใหญ่—ไม่ควรนำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือทั้งหมดเหล่านี้มาใช้เป็นหลักฐานสนับสนุนหรือคัดค้านจุดใดจุดหนึ่งของความเชื่อทางศาสนา ก่อนที่จะยอมรับหลักคำสอนหรือคำสั่งใด ๆ เราควรเรียกร้องคำรับรองที่ชัดเจนว่า ‘พระเจ้าคริสตชนนี้’ เพื่อสนับสนุนหลักคำสอนนั้น” —อ้างอิงจากแหล่งเดียวกัน หน้า 595

“แสงสว่างใหม่ๆ จะถูกเปิดเผยในพระวจนะของพระเจ้าแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตกับดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม อย่าให้ใครสรุปได้ว่าไม่มีความจริงอีกต่อไปแล้ว ผู้แสวงหาความจริงที่ขยันหมั่นเพียรและอธิษฐานจะพบแสงอันล้ำค่าที่ยังส่องออกมาจากพระวจนะของพระเจ้า อัญมณีมากมายยังกระจัดกระจายอยู่ซึ่งจะต้องรวบรวมไว้ด้วยกันเพื่อเป็นสมบัติของคนที่เหลืออยู่ของพระเจ้า แต่แสงสว่างไม่ได้มอบให้เพียงเพื่อเป็นกำลังแก่คริสตจักรเท่านั้น แต่เพื่อเป็น ‘สิ่งลวงมาเหนือผู้ที่อยู่ในความมืด’” —ที่ปรึกษาเรื่องงานโรงเรียนวันสะบาโต, น. 34.

4. สาเหตุที่แท้จริงของความสงสัย

วันพุธ วันที่ 16 กันยายน

ก. เราจะแยกแยะระหว่างสิ่งสำคัญและสิ่งที่ไม่สำคัญได้อย่างไร? 2 โครินธ์ 13:5; ทิโมธี 3:9-11.

“ถึงแม้พระเจ้าจะทรงประทานหลักฐานมากมายสำหรับความเชื่อ แต่พระองค์ก็จะไม่ทรงขจัดข้ออ้างทั้งหมดสำหรับการไม่เชื่อออกไป ทุกคนที่มองหาข้ออ้างเพื่อใช้เป็นเหตุผลในการสงสัยก็จะพบมัน และผู้ที่ปฏิเสธที่จะยอมรับและเชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้าจนกว่าข้อโต้แย้งทุกอย่างจะถูกขจัดออกไป และไม่มีโอกาสที่จะสงสัยอีกต่อไปแล้ว ก็จะไม่มีวันมาถึงแสงสว่าง” —สงครามแห่งประวัติศาสตร์ น. 527.

ข. ผู้ใดสมควรจะได้รับพรใดบ้าง? ยากอบ 4:6, 10; 1 เปโตร 5:6, 7.

“ ‘ทุกสิ่งที่คุณต้องการได้รับการเติมเต็ม ความทิวโหยในจิตวิญญาณของคุณได้รับการดับลง และบัดนี้พระคัมภีร์เป็นเหมือนการเปิดเผยของพระเยซูคริสต์สำหรับฉัน คุณถามว่าทำไมฉันถึงเชื่อในพระเยซู? เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอันศักดิ์สิทธิ์สำหรับฉัน ทำไมฉันถึงเชื่อพระคัมภีร์? เพราะฉันพบว่ามันเป็นเสียงของพระเจ้าที่ตรัสกับจิตวิญญาณของฉัน ’ เราอาจมีพยานในตัวเราเองว่าพระคัมภีร์เป็นความจริง ว่าพระคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้า เรารู้ว่าไม่ได้คิดตามนิทานที่แต่งขึ้นอย่างแบบชล” —สันติวิถี น. 112.

ก. อัครทูตเปาโลบรรยายถึงประสบการณ์ของผู้เชื่อในปัจจุบันและในอนาคตอย่างไร? 1 โครินธ์ 13:12.

“ในชีวิตนี้ เราทำได้เพียงเริ่มต้นที่จะเข้าใจแก่นแท้แห่งการไถ่บาปอันงดงาม ด้วยความเข้าใจอันจำกัดของเรา เราอาจพิจารณาอย่างจริงจังที่สุดถึงความอัปยศและความรุ่งโรจน์ ชีวิตและความตาย ความยุติธรรมและความเมตตา ที่มีบรรจบกันบนไม้กางเขน แต่แม้เราจะพยายามอย่างสุดกำลังทางสติปัญญา เราก็ยังไม่สามารถเข้าใจความหมายที่แท้จริงของมันได้อย่างถ่องแท้ ความขวและความกว้าง ความลึกและความสูงของความรักแห่งการไถ่บาปนั้น เราซึ่งเข้าใจได้เพียงบางๆ แผนการไถ่บาปจะยังไม่เป็นที่เข้าใจอย่างถ่องแท้ แม้ว่าผู้ที่ได้รับการไถ่บาปจะเห็นอย่างที่เราถูกเห็นและรู้อย่างที่พวกเขาู้ แต่ตลอดชั่วมิรันตร์ ความจริงใหม่ๆ จะค่อยๆ เปิดเผยแก่จิตใจที่ประหลาดใจและปีติยินดีอยู่เสมอ” —สงครามแห่งประวัติศาสตร์ น. 651.

“ด้วยความเชื่อ เราอาจมองไปยังโลกหน้าและชื่นมื่นในคำมั่นสัญญาของพระเจ้าเกี่ยวกับภาระเจริญเติบโตของสติปัญญาความสามารถของมนุษย์จะรวมเข้ากับพระเจ้า และพลังทุกอย่างของจิตวิญญาณจะสัมผัสโดยตรงกับแหล่งกำเนิดแห่งแสงสว่าง เราอาจชื่นชมยินดีที่ทุกสิ่งที่ทำให้เราสับสนในพระประสงค์ของพระเจ้าจะกระจ่างแจ้ง สิ่งที่เราเข้าใจยากจะพบคำอธิบาย และในที่ที่จิตใจอันจำกัดของเราพบเพียงความสับสนและความตั้งใจที่สับสน เราจะเห็นความกลมกลืนที่สมบูรณ์และงดงามที่สุด [อ้างอิงจาก 1 โครินธ์ 13:12]” —อ้างอิงจากแหล่งเดียวกัน หน้า 112, 113.

5. พระประสงค์ของพระเจ้าที่มีต่อประชากรของพระองค์ วันพฤหัสบดี วันที่ 17 กันยายน

ก. ในช่วงเวลาที่ใกล้ถึงจุดจบนี้ พระเจ้าทรงสำแดงพระวจนะของพระองค์ในรูปแบบที่นำอิศราร้อยอย่างไรบ้าง? วิวรรณ์ 10:2, 6, 7.

“หนังสือที่ถูกปิดผนึกนั้นไม่ใช่หนังสือวิวรรณ์ แต่เป็นส่วนหนึ่งของคำพยากรณ์ในหนังสือดาเนียลซึ่งเกี่ยวข้องกับวันสุดท้าย... (ดาเนียล 12:4) เมื่อหนังสือนั้นถูกเปิดออก ก็มีการประกาศว่า “เวลาจะไม่มีอีกต่อไป” (วิวรรณ์ 10:6) บัดนี้หนังสือดาเนียลได้ถูกเปิดออกแล้ว และการเปิดเผยที่พระคริสต์ทรงทำกับยอห์นจะมาถึงชาวโลกทั้งปวง ด้วยความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้น ประชาชนจะได้รับเกียรติพร้อมที่จะยืนหยัดในวันสุดท้าย” —ข่าวสารที่ได้คัดสรรไว้ หนังสือ , น. 105.

“หลายคนมีความคิดว่าหนังสือวิวรรณ์เป็นหนังสือที่ปิดผนึกไว้ และพวกเขาจะไม่ทุ่มเทเวลาและศึกษาความลึกซึ้งของมัน พวกเขาบอกว่าพวกเขาควรจะมีมุ่งความสนใจไปยังความรุ่งโรจน์แห่งความรอด และความลึกซึ้งที่เปิดเผยแก่ยอห์นบนเกาะปีทอสมสกวรได้รับการพิจารณาน้อยกว่าสิ่งเหล่านี้ แต่พระเจ้าไม่ทรงถือเอาหนังสือเล่มนี้เช่นนั้น...”

“หนังสือวิวรรณ์เปิดเผยให้โลกได้รู้ถึงสิ่งที่เคยเป็นมา สิ่งที่เป็นอยู่ และสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เป็นหนังสือสั่งสอนสำหรับผู้ซึ่งอยู่ในยุคสุดท้ายของโลก เราควรศึกษาหนังสือเล่มนี้ด้วยความเคารพยำเกรง...”

“องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยความลึกซึ้งในหนังสือวิวรรณ์แก่ยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์ และพระองค์ทรงประสงค์ให้ทุกคนได้ศึกษาความลึกซึ้งเหล่านั้น ในหนังสือเล่มนี้ได้พรรณานางิเหตุการณั้ที่เกิดขึ้นในอดีต และบางเหตุการณ์ที่มีความสำคัญชั่ววินันตร์ซึ่งกำลังเกิดขึ้นรอบตัวเรา ส่วนคำพยากรณ์อื่นๆ จะยังไม่สำเร็จสมบูรณ์จนกว่าจะถึงวาระสุดท้าย เมื่อการต่อสู้ครั้งยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้ายระหว่างอำนาจแห่งความมืดและเจ้าชายแห่งสวรรค์จะเกิดขึ้น” —คำอธิบายพระคัมภีร์ของคริสตจักรเซเวนเดย์แอเดเวนติสต์ เล่ม 7 หน้า 954.

ข. ผู้ซึ่งต้องทำอะไรในการศึกษาพระคัมภีร์? 2 ทิโมธี 2:15; ยอห์น 7:17.

คำถามทบทวนส่วนตัว

วันศุกร์ วันที่ 18 กันยายน

1. เราต้องมีทัศนคติแบบใดจึงจะเข้าใจความจริงคืออะไร?
2. อธิบายว่าเหตุใดจึงไม่สามารถเข้าใจพระคัมภีร์ทุกส่วนได้อย่างถ่องแท้
3. เหตุใดหลายคนจึงไม่ยอมรับความจริงในพระคัมภีร์?
4. แล้วผู้ที่ปรารถนาจะสงสัยอย่างแท้จริงจะพบอะไรอยู่เสมอ?
5. เหตุใดความเต็มใจที่จะเชื่อฟังจึงจำเป็นต่อความเข้าใจในความจริง?

ชื่นชมยินดีในพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์ท่องจำ: “แต่จงปีติยินดีเถิด ด้วยว่าพวกท่านเป็นผู้มีส่วนแห่งการทนทุกข์ต่าง ๆ ของพระคริสต์ เพื่อว่าเมื่อสงสารดีของพระองค์จะถูกเปิดเผย พวกท่านก็จะมีความยินดีพร้อมกับความชื่นบานยิ่งนักด้วย” (1 เปโตร 4:13).

แนะนำให้อ่านเพิ่มเติม: สันติวิธี, บทที่ 13, น. 115–126.

“พระเจ้าทรงประสงค์ให้บุตรชายและบุตรหญิงทุกคนของพระองค์มีความสุข สงบสุข และเชื่อฟัง” —สันติวิธี น. 124.

1. ผู้ถือแสง

วันอาทิตย์ วันที่ 20 กันยายน

ก. พระเยซูคริสต์สาวสาวกของพระองค์มีหน้าที่รับผิดชอบอะไรในโลกนี้? มัทธิว 5:13–16.

“คริสเตียนถูกส่งไปเป็นผู้ถือแสงสว่างบนเส้นทางสู่สวรรค์ พวกเขาต้องสะท้อนแสงสว่างที่ส่องมาจากพระคริสต์ผู้โลก ชีวิตและอุปนิสัยของพวกเขาควรเป็นเช่นนั้น เพื่อให้ผู้อื่นได้รับความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระคริสต์และการรับใช้พระองค์” —สันติวิธี น. 115.

ข. ผู้ถือควรเป็นอย่างไรต่อมนุษย์ทุกคน? ยอห์น 17:18, 23; 2 โครินธ์ 5:20.

“พระเยซูทรงส่งจดหมายไปถึงโลกในคำพูดๆ ของพระองค์ทุกคน หากคุณเป็นผู้ติดตามพระคริสต์ พระองค์ทรงส่งจดหมายในตัวคุณไปถึงครอบครัว หมู่บ้าน ถนนที่คุณอาศัยอยู่ พระเยซูผู้ทรงสถิตอยู่ในคุณปรารถนาที่จะพูดกับหัวใจของผู้ที่ไม่รู้จักพระองค์ บางทีพวกเขาอาจไม่ได้อ่านพระคัมภีร์ หรือไม่ได้อินเสียงที่พูดกับพวกเขาในหน้าต่างๆ ของพระคัมภีร์ พวกเขาอาจไม่เห็นความรักของพระเจ้าผ่านการกระทำของพระองค์ แต่ถ้าคุณเป็นตัวแทนที่แท้จริงของพระเยซู อาจเป็นไปได้ว่าผ่านทางคุณ พวกเขาจะได้รับ การชี้นำให้เข้าใจถึงความคิดของพระองค์ และได้รับการชักนำให้รักและรับใช้พระองค์” —อ้างอิงจากแหล่งเดิม หน้า 115

ก. จะสามารถบรรลุภารกิจนี้ได้อย่างไร? 2 โครินธ์ 3:2–5.

2. ความเมตตาของพระเจ้า

วันจันทร์ วันที่ 21 กันยายน

ก. การแสดงออกถึงความรักของพระเจ้าที่มีต่อลูกๆ ของพระองค์ในระดับสูงสุดคืออะไร? ยอห์น 3:16; โรม 5:6-10.

“เมื่อเราสงสัยในความรักของพระเจ้าและไม่ไว้วางใจในพระสัญญาของพระองค์ เราก็กำลังดูหมิ่นพระองค์และทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์เสียใจ แม่คนหนึ่งจะรู้สึกอย่างไรหากลูกๆ บ่นเกี่ยวกับเธออยู่ตลอดเวลา ราวกับว่าเธอไม่ได้หวังดีกับพวกเขา ทั้งๆ ที่ความพยายามตลอดชีวิตของเธอคือการส่งเสริมผลประโยชน์และให้ความสุขสบายแก่พวกเขา? สมมติว่าพวกเขาเกิดสงสัยในความรักของเธอ มันคงทำให้เธอเสียใจมาก พ่อแม่คนใดจะรู้สึกอย่างไรหากลูกๆ ปฏิบัติเช่นนี้? และพระบิดามนสวรรค์จะทรงมองเราอย่างไรเมื่อเราไม่ไว้วางใจในความรักของพระองค์ ซึ่งนำพระองค์ไปสู่การประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เพื่อให้เรามีชีวิต? อัครสาวกเขียนว่า ‘พระองค์ผู้ทรงไม่ทรงหวงพระบุตรของพระองค์เอง แต่ทรงมอบพระบุตรนั้นให้แก่เราทุกคนแล้วพระองค์จะไม่ทรงประทานสิ่งทั้งปวงแก่เราพร้อมกับพระบุตรนั้นด้วยหรือ?’ โรม 8:32 แต่มีกี่คนที่แสดงออกด้วยการกระทำหากไม่ใช่ด้วยคำพูด ว่า ‘พระเจ้าคงไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้นสำหรับฉัน บางทีพระองค์อาจรักคนอื่น แต่พระองค์ไม่รักฉัน’” — สันติวิถี น. 118, 119.

ข. อะไรเป็นหลักฐานที่แสดงว่าพระเจ้าทรงประสงค์จะประทานทุกสิ่งแก่บุตรของพระองค์? โรม 8:32.

“ท่านทั้งหลายที่รู้สึกว่าคุณเองไร้ค่าที่สุด อย่ากลัวที่จะมอบเรื่องของท่านไว้กับพระเจ้า เมื่อพระองค์ทรงส่งพระองค์เองในพระคริสต์เพื่อบาปของโลก พระองค์ทรงรับภาระของทุกดวงวิญญาณ ‘พระองค์ผู้ทรงไม่ทรงหวงพระบุตรของพระองค์เอง แต่ทรงมอบพระบุตรนั้นให้เราทุกคน แล้วพระองค์จะไม่ทรงประทานสิ่งทั้งปวงแก่เราพร้อมกับพระบุตรนั้นด้วยหรือ?’ โรม 8:32 พระองค์จะไม่ทรงทำให้พระวาระอันทรงพระคุณที่ทรงประทานไว้เพื่อเป็นกำลังใจและเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่เราสำเร็จหรือ?”

“พระคริสต์ทรงปรารถนาสิ่งใดมากกว่าการไถ่ถอนมรดกของพระองค์จากอำนาจของซาตาน” — อุทราพันธ์สอนชีวิต น. 174.

ก. เราจะสะท้อนความรักนี้ในตัวเราได้อย่างไร? 1 ยอห์น 4:9-12.

“ผู้รับใช้คริสเตียนที่ประสบความสำเร็จในการทำงานต้องรู้จักพระคริสต์ และเพื่อที่จะรู้จักพระองค์ พวกเขาต้องรู้จักความรักของพระองค์ ในสวรรค์ คุณสมบัติของพวกเขาในฐานะผู้รับใช้จะถูกรัดจากความสามารถในการรักอย่างที่พระคริสต์ทรงรัก และการทำงานอย่างที่พระองค์ทรงทำงาน”

“อัครทูตเขียนว่า ‘อย่าให้เรารักกันด้วยคำพูด แต่จงรักกันด้วยการกระทำและความจริง’ ความสมบูรณ์ของอุปนิสัยคริสเตียนเกิดขึ้นเมื่อแรงกระตุ้นที่จะช่วยเหลือและอวยพรผู้อื่นเกิดขึ้นจากภายในอย่างค่อนเนื่อง บรรดาภาษาแห่งความรักนี้ที่โอบล้อมจิตวิญญาณของผู้เชื่อทำให้เขาเป็นดังกลิ่นหอมแห่งชีวิต และทำให้พระเจ้าทรงอวยพรการงานของเขา” — กิจการของอัครทูต น. 551.

3. การทดลองของพระคริสต์

วันอังคาร วันที่ 22 กันยายน

ก. อะไรคือลักษณะเด่นของชีวิตของพระคริสต์ในการทรงงานเพื่อความรอดของมนุษย์? อิสยาห์ 53:10, 7.

“ชีวิตของ [พระคริสต์] เป็นชีวิตแห่งการเสียสละตนเองอย่างต่อเนื่อง พระองค์ไม่มีบ้านในโลกนี้ นอกจากที่พักพิงที่เพื่อนๆ จัดหาให้ระหว่างเดินทาง พระองค์เสด็จมาเพื่อใช้ชีวิตแทนเรา ใช้ชีวิตแบบคนยากจนที่สุด และเดินและทำงานท่ามกลางผู้ขัดสนและผู้ทุกข์ยาก โดยไม่ได้รับการขบถของเชลย พระองค์ทรงเดินและทำงานท่ามกลางผู้คนที่พระองค์ได้ทำสิ่งดี ๆ มากมายให้พวกเขา” — คณาจารย์ประกาศพระกิตติคุณ น. 42, 43.

“[น้ำตาของพระบุตรของพระเจ้า]ไม่ได้หลั่งเพื่อพระองค์เอง แม้ว่าพระองค์จะทรงทราบดีว่าพระบาทของพระองค์กำลังมุ่งหน้าไปที่ใด เมื่อหน้าพระองค์ก็อกเทศมานี้ สถานที่แห่งความทุกข์ทรมานที่กำลังจะมาถึง ประดูเกาะก็อยู่เบื้องหน้าเช่นกัน ซึ่งเป็นประตูที่ใช้สำหรับบุชายัฒมานานหลายศตวรรษ และจะเปิดออกเพื่อพระองค์เมื่อพระองค์จะทรง ‘ถูกนำมาเหมือนลูกแกะที่จะถูกฆ่า’ อิสยาห์ 53:7 ‘ไม่ไกลนักคือเนินเขาคาลาเวรี สถานที่ครึ่งกึ่งงาบน บนเส้นทางที่พระคริสต์จะทรงก้าวเดินในไม่ช้า จะต้องพบกับความน่าสะพรึงกลัวแห่งความมืดมิดอย่างใหญ่หลวง เมื่อพระองค์จะทรงถวายพระวิญญาณของพระองค์เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป แต่กระนั้น การครุ่นคิดถึงฉากเหล่านี้ก็ไม่ได้ทำให้พระองค์ทรงมีดมนลงในชั่วโงมแห่งความยินดีนี้ ไม่มีกลางสังหรั้งถึงความทุกข์ทรมานอันเกินมนุษย์ของพระองค์มาบังคับจิตวิญญาณที่ไม่เห็นแก่ตัวนั้น พระองค์ทรงร้องไห้เพื่อชาวเฮรูซาเล็มหลายพันคนที่กำลังจะพินาศ เพราะความดาบอดและการไม่กลับใจของผู้ที่พระองค์เสด็จมาเพื่ออวยพรและช่วยให้ออด’ — สงครามแห่งประวัติศาสตร์ น. 18.

ข. ในความทุกข์ยากและการทดลองของพระองค์ อะไรที่ทำให้พระเยซูมีกำลังใจที่จะทำพระราชกิจของพระองค์ให้สำเร็จ? อิสยาห์ 53:11; ฮีบรู 12:2.

“ผลจากการต่อสู้ของพระเจ้าผู้ช่วยให้ออดกับอำนาจแห่งความมืด คือความสุขแก่ผู้ที่ได้รับการไถ่บาป ซึ่งส่งผลถึงพระสิริของพระเจ้าตลอดนิรันดร์ และคุณค่าของจิตวิญญาณนั้นสูงส่งมากจนพระบิดาทรงพอพระทัยกับราคาที่ทรงจ่ายไป และพระคริสต์เองก็ทรงพอพระทัยเมื่อทรงทอดพระเนตรผลแห่งการเสียสละอันยิ่งใหญ่ของพระองค์” — อ้างอิงจากเล่มเดียวกัน หน้า 652

“มักกล่าวกันว่าพระเยซูทรงรำไห้ แต่ไม่เคยมีใครเห็นพระองค์ยิ้มเลย พระผู้ช่วยให้ออดของเราทรงเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความทุกข์ระทม และคุ้นเคยกับความเศร้าโศก เพราะพระองค์ทรงเปิดพระทัยรับฟังความทุกข์ยากของมนุษย์ทั้งปวง แต่ถึงแม้ชีวิตของพระองค์จะเสียสละและเต็มไปด้วยความเจ็บปวดและความกังวล แต่พระวิญญาณของพระองค์ก็ไม่บอบช้ำ พระพักตร์ของพระองค์ไม่ได้แสดงออกถึงความเศร้าโศกและความคร่ำครวญ แต่กลับแสดงออกถึงความสงบสุขเสมอ พระทัยของพระองค์เป็นบ่อเกิดแห่งชีวิต และไม่ว่าพระองค์จะเสด็จไปที่ใด พระองค์ก็ทรงนำความสุข ความสุข และความยินดีไปด้วย” — สันติวิถี น. 120.

4. จงชื่นชมยินดีท่ามกลางการทดลองต่างๆ

วันพุธ วันที่ 23 กันยายน

ก. เมื่อผู้เชื่อเผชิญกับการทดลอง สิ่งใดที่จัดเตรียมไว้เพื่อให้เขาสามารถเอาชนะในสงครามฝ่ายวิญญาณนี้ได้? เอเฟซัส 6:11–18.

“ทุกคนล้วนมีบททดสอบ ความเศร้าโศกที่ยากจะทน และการทดลองที่ยากจะต้านทาน อย่าเล่าปัญหาของคุณให้เพื่อนมนุษย์ฟัง แต่งานำทุกสิ่งไปทูลต่อพระเจ้าในคำอธิษฐาน จงยึดเป็นหลักว่าอย่าย่อค่าใดๆ ที่แสดงถึงความสงสัยหรือความท้อแท้ คุณสามารถทำสิ่งต่างๆ มากมายเพื่อทำให้ชีวิตของผู้อื่นสดใสขึ้นและเสริมสร้างความพยายามของพวกเขา ด้วยถ้อยคำแห่งความหวังและการให้กำลังใจอันศักดิ์สิทธิ์” —สันติวิธี น. 119, 120.

ข. เหตุใดหลายคนจึงลังเลระหว่างความเชื่อและความสงสัยเมื่อเผชิญกับการทดลองและความยากลำบาก? พวกเขาควรทำอย่างไร? มัทธิว 14:28–31; ยากอบ 1:2.

“มีหลายคนที่มีจิตใจกล้าหาญที่ถูกทดลองอย่างหนัก จนเกือบจะหมดแรงในการต่อสู้กับตนเองและอำนาจแห่งความชั่วร้าย อย่างไรก็ตามเขาท้อแท้ในระหว่างการต่อสู้ที่ยากลำบากนั้น จงให้กำลังใจเขาด้วยถ้อยคำที่กล้าหาญและเปี่ยมด้วยความหวังที่จะปลุกคืนเขาต่อไป เพื่อที่แสงสว่างของพระคริสต์จะได้ส่องออกมาจากตัวท่าน “ไม่มีใครในพวกเราที่ดำเนินชีวิตเพื่อตนเอง” โรม 14:7 ด้วยอิทธิพลที่เร่าส่งไปโดยไม่รู้ตัว อาจทำให้ผู้อื่นได้รับกำลังใจและเข้มแข็งขึ้น หรืออาจทำให้พวกเขาท้อแท้และหันเหออกไปจากพระคริสต์และสังฆกรรม”

“มีหลายคนที่เข้าใจผิดเกี่ยวกับชีวิตและอุปนิสัยของพระคริสต์ พวกเขาคิดว่าพระองค์ปราศจากความอบอุ่นและความสดใส พระองค์ทรงเข้มงวด คุร้าย และไร้ความสุข ในหลายกรณี ประสบการณ์ทางศาสนาทั้งหมดถูกบังคับด้วยมุมมองที่มีดมนเหล่านี้” —อ้างอิงจากแหล่งเดิม หน้า 120.

ค. เส้นทางของผู้ชอบธรรมจะสว่างไสวได้อย่างไร แม้ท่ามกลางความยากลำบาก? สุภาษิต 4:18; พิเลปปี 4:4.

“เส้นทางอาจขรุขระและทางขึ้นอาจสูงชัน อาจมีหลุมบ่ออยู่ทั้งทางซ้ายและขวา เราอาจต้องทนทุกข์ทรมานในระหว่างการเดินทาง เมื่อเหนื่อยล้า เมื่อปรารถนาจะพักผ่อน เราอาจต้องคืนรนต่อไป เมื่ออ่อนแรง เราอาจต้องต่อสู้ เมื่อท้อแท้ เรายังต้องมีความหวัง แต่ด้วยพระคริสต์เป็นผู้นำทาง เราจะไม่มีล้มเหลวในการไปถึงจุดหมายที่ปรารถนาในที่สุด พระคริสต์ต้องทรงเหยียบย่างบนเส้นทางที่ขรุขระมาก่อนเรา และทรงทำให้เส้นทางราบเรียบสำหรับเท้าของเรา”

“และตลอดทางขึ้นสู่เส้นทางอันสูงชันที่นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์นั้น มีบ่อน้ำแห่งความสุขคอยเติมพลังให้แก่ผู้เหนื่อยล้า” —ข้อคิดจากภูเขาแห่งพระ น. 140.

5. รางวัลและความสุขของเรา

วันพฤหัสบดี วันที่ 24 กันยายน

ก. คำสัญญาอะไรของพระเยซูควรทำให้เรามีเหตุผลที่จะยินดีและสรรเสริญพระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์? อิศยาห์ 41:10; ลูกา 12:32; 1 เปโตร 4:13.

“ไม่ใช่พระประสงค์ของพระเจ้าที่จะให้ประชากรของพระองค์แบกรับความทุกข์ยาก แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ทรงหลอกลวงเรา พระองค์มิได้คร่ำครวญว่า ‘อย่ากลัวเลย ไม่มีอันตรายใดๆ ในเส้นทางของเจ้า’ พระองค์ทรงทราบว่ามิมีบททดสอบและอันตราย และพระองค์ทรงปฏิบัติต่อเราอย่างตรงไปตรงมา พระองค์มิได้ทรงประสงค์จะนำประชากรของพระองค์ออกจากโลกแห่งบาปและความชั่วร้าย แต่พระองค์ทรงชี้ทางให้พวกเขาไปยังที่ซึ่งสิ่งอันไม่เสื่อมคลาย” —สันติวิถี น. 122, 123.

ข. จงยกตัวอย่างคำสัญญาอันแสนวิเศษอื่นๆ เกี่ยวกับสันติสุขและความปิติยินดีที่พระเยซูได้ทรงประทานให้ ยอห์น 14:1–3, 27; 15:11; 16:20.

“เราไม่อาจมองข้ามความสับสนวุ่นวายใหม่ๆ ในความขัดแย้งที่จะมาถึงได้ แต่เราอาจมองย้อนกลับไปในอดีตและมองไปยังอนาคต แล้วกล่าวว่า ‘จนถึงบัดนี้พระเจ้าทรงช่วยเหลือเรา’ ‘กำลังของเจ้าขึ้นอยู่กับวันเวลาของเจ้า’ เฉลยธรรมบัญญัติ 33:25 การทดลองจะไม่เกินกำลังที่พระองค์จะประทานให้เราแบกรับได้ ดังนั้นจึงเริ่มทำงานของเราในที่ที่เราพบเจอ โดยเชื่อว่าไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น กำลังที่เหมาะสมกับการทดลองนั้นจะถูกประทานให้”

“และในไม่ช้าประตูสวรรค์จะเปิดออกเพื่อต้อนรับบุตรของพระเจ้า และจากพระโอรสของพระราชาแห่งพระสิริ พระพระหลังลงมายังพระกรรมของพวกเขาผู้ตั้งคนตรีอื่นไปเพราะที่สุดว่า ‘จงมาเถิด บรรดาผู้ได้รับพรจากพระบิดาของเรา จงรับมรดกแห่งราชอาณาจักรที่เตรียมไว้สำหรับเจ้าตั้งแต่เริ่มสร้างโลก’ มัทธิว 25:34...”

“เมื่อพิจารณาถึงมรดกอันรุ่งโรจน์ที่เขากำลังจะได้รับ ‘มนุษย์จะเอาอะไรมาแลกกับวิญญาณของตนได้?’ มัทธิว 16:26... วิญญาณที่ได้รับการไถ่และชำระล้างจากบาป พร้อมด้วยพลังอันสูงส่งทั้งหมดที่อุทิศให้แก่การรับใช้พระเจ้า ย่อมมีค่าเหนือกว่าสิ่งใด และมีความยินดีในสวรรค์ต่อหน้าพระเจ้าและเหล่าทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์เหนือวิญญาณหนึ่งที่ได้รับการไถ่ ความยินดีนั้นแสดงออกในบทเพลงแห่งชัยชนะอันศักดิ์สิทธิ์” —อ้างอิงจากแหล่งเดียวกัน หน้า 125, 126.

คำถามทบทวนส่วนตัว

วันศุกร์ วันที่ 25 กันยายน

1. เราจะเข้าถึงความจริงได้อย่างไร แม้แต่ผู้ที่ไม่รู้จักพระคัมภีร์?
2. พระเจ้าทรงสำแดงความรักอันไร้ขอบเขตของพระองค์ต่อมนุษย์อย่างไร?
3. อะไรคือแหล่งที่มาของความมั่นใจของพระเยซูเมื่อทรงเผชิญกับความทุกข์ทรมานและการสิ้นพระชนม์?
4. เราควรระลึกถึงข้อกำหนัดบ้างเมื่อเผชิญกับบททดสอบ?

ในชีวิตประจำวัน ผู้ศรัทธาควรมีสี่สิ่งใดอยู่ในใจเสมอ?

การถวายวันสะบาโตแรก

วันสะบาโตที่ 5 กรกฎาคม 2026

การขยายคริสตจักรในเมืองเซนาใน ประเทศอินเดีย

ขอให้พวกเราพร้อมใจกันสนับสนุนการสร้างโบสถ์แห่งนี้อันแล้วเสร็จในเมืองที่มีประชากร 12 ล้านคน! (ดูหน้า 4).

วันสะบาโตที่ 1 สิงหาคม 2026

แผนการศึกษาสำนักงานใหญ่

เรามีหน้าที่ให้ความรู้ ให้ความหวัง และให้ความรู้ย้อยต่อเนื่อง และจำเป็นต้องมีงบประมาณเพื่อดำเนินการนี้ให้มีประสิทธิภาพ (ดูหน้า

25).

วันสะบาโตที่ 5 กันยายน 2026 โรงเรียนฝึกอบรมมิชชันนารีพระคัมภีร์ในประเทศฟิลิปปินส์

ขอให้เราเสริมสร้างโรงเรียนแห่งนี้ให้แข็งแกร่งขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามที่พระเจ้าทรงประสงค์ (ดูหน้า 51).